

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném ve dnech 27. a [datum] odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], narozené [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [anonymizována dvě slova], narozeného [datum] a právnické osoby, obchodní společnosti [právnícká osoba], [IČO], zastoupené opatrovníkem [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení] [ulice a číslo], [obec], proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. dubna 2019 č. j. 47 T 9/2018 – 18 754 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. f, odst. 2 tr. řádu se z podnětu odvolání obžalované [jméno] [příjmení] zrušuje napadený rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. dubna 2019 č. j. 47 T 9/2018- 18 754 pouze ve výroku, jímž byla obžalované [jméno] [příjmení] podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost k náhradě škody České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro [příjmení] kraj, [ulice a číslo], [PŠČ] [obec] v částce 3.676.434 Kč, společně a nerozdílně s obžalovaným [jméno] [příjmení].

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] a právnické osoby, obchodní společnosti [právnícká osoba] zamítají.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. dubna 2020 č. j. 47 T 9/2018-18754 byli obžalovaní uznáni vinnými, a to [jméno] [příjmení], ve vztahu k němuž bylo projednání jeho odvolání proti tomuto rozsudku vyloučeno k samostatnému projednání a rozhodnutí, pod bodem I. – IX. rozsudku zvlášť závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, [jméno] [příjmení] pod bodem II. 2) - 9) zvlášť závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016 a pod bodem III. 1) - 9) zvlášť závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, spáchaným ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, [jméno] [příjmení] pod bodem I. 1) - 3) zvlášť závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016 a pod bodem IV. 1) - 10) a VII. 1) zvlášť závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, [jméno] [příjmení] pod bodem V. 1) - 4) zvlášť závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, [anonymizována dvě slova] pod bodem IV. 1) - 4) a VIII. 1) zvlášť závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, dílem ve stádiu pokusu podle

§ 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, [jméno] [příjmení] pod bodem X. zločinem podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), c), d) trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016 a právnická osoba [právní osoba], [IČO], pod bodem XI. zločinem podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), c), d) trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, za použití § 7 a § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.

2. Za tyto trestné činy byli obžalovaní odsouzeni citovaným rozsudkem, a to [jméno] [příjmení] v sazbě § 240 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, kdy pro výkon tohoto trestu byl zařazen do věznice s ostrahou a dále mu byl uložen i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstvech na dobu 10 let. [jméno] [příjmení] za tyto zvláště závažné zločiny a sbíhající se zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Klatovech, sp. zn. 3 T 142/2017 ze dne 5. 6. 2018 a přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1 tr. zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Klatovech, sp. zn. 3 T 140/2017 ze dne 20. 2. 2018 v sazbě § 240 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců, kdy pro výkon tohoto trestu byla zařazena do věznice se zvýšenou ostrahou a dále jí byl uložen i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstvech na dobu 10 let, přičemž současně byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Klatovech, sp. zn. 3 T 140/2017 ze dne 20. 2. 2018 a výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Klatovech, sp. zn. 3 T 142/2017 ze dne 5. 6. 2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. [jméno] [příjmení] v sazbě § 240 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let se zařazením pro výkon trestu do věznice s ostrahou, kdy dále mu byl uložen i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstvech na dobu 10 let. [jméno] [příjmení] byl odsouzen podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou a dále byl i jemu uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstvech na dobu 10 let. Obžalovaný [jméno] [příjmení] byl odsouzen podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 5 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením pro výkon trestu do věznice s ostrahou a rovněž i k trestu zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstvech na dobu 10 let. [anonymizována dvě slova] byl podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 5 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Dále byl tomuto obžalovanému uložen i peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb při výši denní sazby 20.000 Kč, tedy ve výši 2.000.000 Kč a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené době vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 let. Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl v sazbě § 214 odst. 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 4 let. Konečně právnické osobě společnosti [právní osoba], [IČO] byl podle § 214 odst. 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, za použití § 19 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim a § 70 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věci, konkrétně nemovitostí:

a) v obci [obec], katastrální území Písek, zapsaných na LV [číslo] vedené u KÚ pro Jihočeský kraj, Katastrálního pracoviště Písek, a to p. p. [číslo] včetně stavby rodinného domu bez č. p., stojící na těchto pozemcích, která není zapsána v katastru nemovitostí,

b) v obci [obec], katastrální území Chřešťovice, zapsané na LV [číslo] vedené u KÚ pro Jihočeský kraj, Katastrálního pracoviště Písek, a to pozemek st. [parcelní číslo], včetně stavby [adresa], obč. vybavenost.

3. Citovaným rozsudkem pak bylo rozhodnuto i o povinnosti k náhradě škody podle § 228 odst. 1 tr. řádu, kdy obžalovaným [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byla uložena tato povinnost k náhradě škody společně a nerozdílně, a to zaplatit České republice, zastoupené Finančním úřadem pro [příjmení] kraj, [ulice a číslo], [PSČ] [obec] částku 3.676.434 Kč a dále pouze obžalované [jméno] [příjmení] byla uložena tímto rozsudkem povinnost zaplatit na náhradě škody České republice, zastoupené Finančním úřadem pro [příjmení] kraj, [ulice a číslo], [PSČ] [obec], částku 75.755.582 Kč. Konečně byla podle § 229 odst. 2 tr. řádu poškozená Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro [příjmení] kraj, odkázána se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Ve vztahu k dalšímu obžalovanému [jméno] [příjmení], který byl uznán vinným pod bodem bod VII. 1) a IX. 1) zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, přičemž mu byl uložen za tento zločin a sbíhající se přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v Písku sp. zn. 5 T 67/2016 ze dne 13. 6. 2016, který mu byl doručen [datum] v sazbě § 240 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu čtyř let a dále i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstev na dobu 10 let, kdy v rámci takto uloženého souhrnného trestu byl současně zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Písku sp. zn. 5 T 67/2016 ze dne 13. 6. 2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, již rozsudek nalézacího soudu nabyt právní moci, když odvolání proti tomuto rozsudku nepodal ani obžalovaný ani státní zástupce.

5. Dle skutkových zjištění v rozsudku nalézacího soudu se obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] a právnická osoba, obchodní společnosti [právnická osoba], měli na tvrzené trestné činnosti [jméno] [příjmení], který je nalézacím soudem označen za hlavního pachatele a organizátora veškeré tvrzené trestné činnosti, měli podílet ve stručnosti tím, že:

[jméno] [příjmení] od konce dubna 2013 do prosince 2013 zastupovala v postavení statutárního zástupce spol. [právnická osoba], [IČO], se sídlem [adresa] (dále i jen [anonymizováno]) a podílela se na zpracování daňových dokladů, podávání nepravdivých daňových přiznání či nepodávání žádných, odčerpávala výnosy z trestné činnosti i za další daňový subjekt, a to podnikatele [jméno] [příjmení], [datum narození], [IČO], bytem [adresa], v období od ledna 2014 do září 2014,

Sergij [anonymizováno] na počátku roku 2014 obstaral tzv. bílého koně, který byl dosazen do statutárního orgánu spol. [právnická osoba], měl dispoziční právo k bankovním účtům této společnosti a podílel se na provádění bankovních transakcí, odčerpával výnosy z trestné činnosti, vyzvedával a předával zboží, což činil i za spol. [právnická osoba],

[jméno] [příjmení] v postavení statutárního zástupce zastupoval spol. [právnická osoba], založil bankovní účty společnosti, podílel se na provádění bankovních transakcí, podávání nepravdivých daňových přiznání či nepodávání žádných,

[jméno] [příjmení] v roce 2013 a 2014 v postavení statutárního zástupce zastupoval spol. [právnická osoba], založil bankovní účet společnosti, podílel se na provádění bankovních transakcí, podávání nepravdivých daňových přiznání či nepodával žádná přiznání, podílel se na přepravě a předávání zboží, ve stejném časovém období vystupoval také za spol. [právnická osoba], když se vydával za

obchodního ředitele společnosti pod jménem, [jméno] [příjmení]“, když takto vystupoval vůči odběratelům a spediční spol. [právnícká osoba], osobně vyzvedával zboží ve skladovém areálu PointPark [obec] D1, Stránčice a předával ho dalším osobám, a stejně se choval i ve vztahu ke [právnícká osoba] s.r.o.,

[jméno] [příjmení] v postavení statutárního zástupce zastupoval spol. [právnícká osoba], nepravdivě deklaroval probíhající obchodní činnost, pořizování zboží od podnikatele [jméno] [příjmení] a jeho následné dodávání spol. 4 [právnícká osoba], tj. skutečnou dispozici se zbožím a jeho přepravu, ačkoli věděl, že fakticky zboží [jméno] [příjmení] nepřevzal, tedy ani jemu nedodal, a poskytl svůj osobní bankovní účet k převádění výnosů z páchané trestné činnosti,

[jméno] [příjmení] pomohl [jméno] [příjmení] opatřit spol. [právnícká osoba] pro roli missing tradera, podílel se na převádění výnosů z páchané trestné činnosti,

kdy v rámci takto vytvořené sítě daňových subjektů na území ČR a Evropské unie, včetně daňových subjektů v pozici tzv. missing traderů, jejichž úlohou a cílem bylo účetní vykázání pořizování zboží, drobné spotřební elektroniky, mobilních telefonů, GoPro kamer a SSD disků, od slovenské společnosti [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], Slovenská republika (dále i jen [anonymizováno]) a dalších zahraničních dodavatelů, kteří těmito tuzemským společností v pozici missing traderů dodávali v cenách bez daně z přidané hodnoty (dále i jen DPH), přičemž tyto tuzemské společnosti následně účetně vykazovaly prodeje tohoto zboží dalším tuzemským odběratelům za cenu již s DPH, s úmyslem neplnit daňové povinnosti těchto daňových subjektů, missing traderů, kdy daňová přiznání k DPH buď vůbec nebyla za tyto missing tradery podávána správci daně či v daňových přiznáních byly uváděny úmyslně nepravdivé skutečnosti, s cílem aby nebyla zjištěna skutečná daňová povinnost daňového subjektu, správná výše DPH odvedena správci daně nebyla, když za tímto účelem měl dle nalézacího soudu [jméno] [příjmení] obstarat spol. Estrellon na Slovensku, jejímž jednatelem se stal od [datum], kdy společnost byla na Slovensku registrována jako plátc DPH, pořizovala zboží od různých společností z Evropské unie (dále i jen EU) bez DPH, toto přeprodovala tuzemským daňovým subjektům, missing traderům, kdy pořízení zboží od [anonymizováno], plátce DPH z jiného členského státu (dále i jen JČS) vznikla těmito missing traderům v souladu s § 25 odst. 1 a § 16 odst. 1 zák. č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty povinnost přiznat DPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, kdy bylo zboží pořízeno, přičemž dle rozsudku nalézacího soudu měl [jméno] [příjmení] zajistit, daňové subjekty (missing tradeři) formálně nakupovaly zboží z JČS a poté ho fakturovaly dalšímu plátc v tuzemsku již DPH, ačkoli na fakturách vystavených těmito missing tradery nebyly celkové částky odpovídajícím způsobem navýšeny nejméně o výši zákonné sazby DPH, která v rozhodném období činila 21%, kterou tyto missing tradeři měli dle zákona o DPH povinnost přiznat a odvést při prodeji dalšímu tuzemskému odběrateli či v zákonné lhůtě, ve skutečnosti byla na takto vystavených fakturách částka základu daně nižší, než za kolik bylo zboží pořízeno, dle faktury vystavené plátcem z JČS, kdy dle nalézacího soudu [jméno] [příjmení] byl přímo odpovědný za neplnění daňové povinnosti k DPH, neboť vystupoval v těchto společnostech missing traderů jako jednatel nebo prokurista, nebo ovládal odpovědné osoby jednající za tyto daňové subjekty, kdy sám nebo prostřednictvím dalších osob zjednal do role jednatelů missing traderů osoby, které ve skutečnosti neměly zájem vykonávat podnikatelskou činnost, neměly ani dostatek prostředků k financování těchto obchodů, jednaly dle pokynů [jméno] [příjmení] a dalších obžalovaných, kdy prováděly úkony nezbytné k činnosti missing tradera, zejména provedly registraci plátce DPH, zřídily účty společnosti, poskytl přístupové údaje k bankovním účtům a k datové schránce, aby [jméno] [příjmení], popřípadě s využitím i dalších obžalovaných mohl komunikovat se správcem daně za konkrétní daňový subjekt, případně i vystavily plnou moc k jednání za uvedený daňový subjekt, přičemž dle nalézacího soudu [jméno] [příjmení] prostřednictvím [anonymizováno] účelově a formálně dodával zboží těmito daňovým subjektům missing traderům, prvním tuzemským společností v řetězci přeprodeje zboží, kteří řádně neplnili své povinnosti k DPH, neboť jejich daňová přiznání buď obsahovala zjevně nepravdivé údaje, především na straně

přijatých zdanitelných plnění i nepravdivé údaje ve vztahu k daňové povinnosti, která byla úmyslně a cíleně zkrácena, případně daňová přiznání vůbec podána nebyla, přestože zboží dodané od plátců z JČS bylo v tuzemsku následně prodáváno, zejména společnosti [anonymizováno], přičemž tento prodej byl zatížen DPH a povinností přiznat tuto daň na výstupu, konkrétně daňovými subjekty a plátcí označovanými za missing tradery byly společnosti: [právníká osoba], [IČO], DIČ: [anonymizováno], [ulice a číslo], [obec] (dále i jen [anonymizováno] property), [právníká osoba], [IČO], [anonymizováno], se sídlem [adresa] (dále i jen [anonymizováno]), podnikateli [jméno] [příjmení], [datum narození], [IČO], DIČ: [anonymizováno], bytem [adresa] (dále i jen [jméno] [příjmení]), [právníká osoba], [IČO], [anonymizováno], se sídlem [adresa] (dále i jen [anonymizována dvě slova]), [právníká osoba], [IČO], DIČ: [anonymizováno], se sídlem [adresa] (dále i jen [anonymizováno]), [právníká osoba], [IČO], DIČ: [anonymizováno], se sídlem [adresa] (dále i jen [anonymizováno]), [právníká osoba], [IČO], [anonymizováno], se sídlem [adresa] (dále i jen [anonymizována dvě slova]), přičemž všichni obžalovaní věděli, že skutečným odběratelem zboží je jiná společnost, která je jako plátce rovněž registrována v tuzemsku, zejména spol. 4 [právníká osoba], [IČO], DIČ: [anonymizováno], se sídlem [adresa] (dále i jen 4Company), či později spol. [právníká osoba], [IČO], DIČ: [anonymizováno] se sídlem [adresa] (dále i jen [anonymizováno]), kdy dle nalézacího soudu také [jméno] [příjmení] dojednal, aby zboží bylo dodáváno těmto missing traderům i od dalších subjektů z EU, kteří v jiných případech byly i dodavateli spol. [anonymizováno], kdy se jednalo o [právníká osoba] [anonymizována dvě slova] B.V., [IČO], DIČ: NL851409623B01 se sídlem [adresa], OSS, Nizozemské království (dále i jen [anonymizována dvě slova]), [anonymizováno] B.V., [IČO], DIČ: [anonymizováno] se sídlem [adresa], Nizozemské království (dále i jen MacCity), spol. G & [právníká osoba], IČ: [anonymizováno], DIČ: [anonymizováno] se sídlem [adresa], Strovolos, Kyperská republika (dále i jen G&S) a spol. [právníká osoba], [IČO], [ulice a číslo], [jméno], Slovenská republika (dále i jen CIC), následně po zrušení [anonymizováno] ke dni [datum], měl dle nalézacího soudu [jméno] [příjmení] v součinnosti s [anonymizována dvě slova] pořízení zboží zajišťovat od [anonymizováno] přes tuzemskou [právníká osoba], [IČO], DIČ: [anonymizováno], se sídlem [adresa] (dále i jen [anonymizováno] ad agency) a v září 2015 v součinnosti se [jméno] [příjmení] pořizoval zboží od [anonymizováno] přes tuzemskou [právníká osoba], [IČO], DIČ: [anonymizováno], se sídlem [adresa] (dále i jen [anonymizováno] it), přičemž dále v období od roku 2013 do roku 2015 dle rozsudku nalézacího soudu [jméno] [příjmení] jako jediný jednatel [příjmení] [jméno] [příjmení], jímž byl nejméně ode dne [datum], přijímal a užíval peněžní prostředky v měně EUR a CZK, které byly převedeny na bankovní účty [anonymizována dvě slova] CZ čísla účtů [bankovní účet], [bankovní účet] a [číslo], a to v celkové výši 3.992.973 Kč, které [jméno] [příjmení] použil na zakoupení nemovitosti a pro svou osobní potřebu, ačkoli věděl, že tyto finanční prostředky, převedené na účty [anonymizována dvě slova] CZ přímo nebo přes účet [právníká osoba] trading group [anonymizováno], jsou fakticky finančními prostředky jiných společností, a to [anonymizováno], [anonymizována dvě slova], [anonymizováno], [anonymizováno] a [jméno] [příjmení], které pocházejí z jejich účelově realizované obchodní činnosti, a že pocházejí z trestné činnosti spočívající ve zkrácení DPH, ke které došlo dle rozsudku nalézacího soudu tak, že:

v bodě I. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] společně od února do dubna 2013 a poté v 1. čtvrtletí roku 2014 [jméno] [příjmení] jako jednatel [příjmení] dodával zboží ze Slovenska tuzemské [anonymizována dvě slova], registrované jako plátce DPH od [datum], kterou měl zajistit [jméno] [příjmení] pro deklarování nákupů od [anonymizováno] bez DPH a dalšího prodeje zboží tuzemským společnostem, aniž by DPH z tohoto prodeje bylo přiznáno, jednatelem byl od [datum] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byl od [datum] prokuristou a majitelem 50% obchodního podílu, přičemž [anonymizována dvě slova] neměla v uvedeném období žádné finanční zdroje, neměla provozovnu, kancelář, zaměstnance ani významný majetek, kdy

1) ve zdaňovacím období 1. čtvrtletí 2013 [anonymizováno] dodala [anonymizována dvě slova] zboží ve fakturované ceně 1.468.668 EUR, základ daně dle § 36 zák. č. 235/2004 Sb. o DPH (dále

i je ZDPH) činil minimálně 38.719.819 Kč a daňová povinnost činila minimálně 8.131.162 Kč, přičemž dodané zboží, mobilní telefony, byly [anonymizováno] vyúčtovány fakturami uvedenými v rozsudku vystavenými dodavatelem [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova], zboží bylo uhrazeno platbami z účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] který založil [jméno] [příjmení] na pokyn [jméno] [příjmení] a z účtu č. [bankovní účet], který založil [jméno] [příjmení], na účty [anonymizováno] [číslo] č. [bankovní účet], kdy platby jsou specifikovány v odvoláními napadeném rozsudku a dále [jméno] [příjmení] zajistil prodej mobilních telefonů [anonymizováno] property tuzemské [anonymizováno] a vystavení faktur na prodej zboží v tuzemsku, fakturami uvedenými v rozsudku, na jejichž základě uhradila [anonymizováno] platbami z účtu [číslo] z účtu č. [bankovní účet] na účet [anonymizováno] property [číslo] platby opět specifikované v rozsudku, kdy následně [jméno] [příjmení] zajistil v součinnosti s [jméno] [příjmení], jednatelem daňového subjektu [anonymizováno] property podání daňového přiznání k DPH za toto zdaňovací období, podané [datum] u FÚ pro hl. m. [část Prahy] pracoviště pro [část Prahy] (dále i jen správce daně), za tento daňový subjekt, v němž byly nepravdivě uvedeny skutečnosti ve vztahu k tomuto daňovému přiznání, opět podrobně uvedené v rozsudku nalézacího soudu, v důsledku čehož byl neoprávněně uplatněn nadměrný odpočet DPH (dále i jen NO DPH) 56.488 Kč, kdy odpočet DPH u přijatých plnění od tuzemských plátců byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, přičemž vůbec nebylo přiznáno pořízení zboží z JČS podle § 16 ZDPH a nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS podle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně v daňovém přiznání (dále i jen DP) byla zahrnuta a bylo porušeno i ust. § 21 odst. 1 ZDPH, povinnost plátce přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku, kdy uskutečnění uvedených plnění byla přiznána pouze zčásti, přičemž tímto jednáním [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se měli dopustit u tohoto daňového subjektu při finančním objemu prodeje předmětného zboží v tuzemsku 32.649.977 Kč bez DPH zkrácení DPH ve výši 6.856.495 Kč, současně vylákali neoprávněně NO DPH ve výši 56.488 Kč, který nebyl správcem daně vyplacen,

2) ve zdaňovacím období 2. čtvrtletí 2013 [anonymizováno] dodala tuzemské [anonymizováno] property zboží ve fakturované ceně 217.570 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil 5.616.218 Kč, daňová povinnost 1.179.406 Kč, kdy dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami uvedenými v rozsudku nalézacího soudu vystavenými pro [anonymizována dvě slova], zboží bylo uhrazeno platbami z účtu [anonymizováno] property [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] specifikovanými opět v rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil prodej zboží za [anonymizována dvě slova] tuzemské [anonymizováno], při vystavení faktur a platbách podrobně rozvedených opět v rozsudku soudu I. stupně z účtu 4Company [číslo] na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] [jméno] [příjmení] měl zajistit v součinnosti s [jméno] [příjmení], jednatelem daňového subjektu podání daňového přiznání k DPH [datum] u správce daně, v němž byly nepravdivě uvedeny skutečnosti o obchodní činnosti společnosti v uvedeném období, kdy neoprávněně uplatnili NO DPH 35.816 Kč, kdy jednali v rozporu s ust. § 72 odst. 1 ZDPH, nepřiznali pořízení zboží z JČS podle § 16 ZDPH nesplnili povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS podle § 25 ZDPH, tudíž ani přiznána daň na výstupu při prodeji zboží v tuzemsku, bylo porušeno ust. § 21 odst. 1 ZDPH, a to s cílem zkrátit daňovou povinnost a vylákat výhodu na DPH u daňového subjektu [anonymizováno] property v souvislosti s prodejem zboží z JČS tuzemskému plátcovi v objemu 4.714.496 Kč bez DPH, kdy takto zkrátily DPH o 990.044 Kč a současně vylákali neoprávněně NO DPH 35.816 Kč, který nebyl správcem daně vyplacen,

3) ve zdaňovacím období ledna 2014 [anonymizováno] dodala tuzemské [anonymizováno] property zboží v ceně 1.767.315 EUR, základ daně podle § 36 ZDPH činil 48.509.577 Kč, daňová povinnost činila minimálně 10.187.011 Kč, dodané zboží bylo [anonymizováno] vyfakturováno s pomocí faktur uvedených v rozsudku pro [anonymizováno] property, uhrazeno platbami z účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] platby jsou opět v rozsudku specifikovány a [jméno] [příjmení] měl následně zajistit prodej zboží [právnícká osoba] property

tuzemské [anonymizováno] s vystavením faktur v rozsudku konstatovaných, s platbami rovněž v rozsudku uvedenými z účtu [anonymizováno] [číslo] na účet [anonymizováno] property [číslo] kdy přes opakované výzvy správce daně, nebylo podáno žádné daňové přiznání k DPH a [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] takto jednali s úmyslem, že daňový subjekt [anonymizováno] property nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u správce daně, která vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi ve výši 41.713.903 Kč bez DPH a takto zkrátili DPH o 8.759.919 Kč;

celkem tedy v bodě I. 1) – 3) rozsudku [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] společně u daňového subjektu [anonymizováno] property, zkrátili DPH o 16.606.458 Kč, neoprávněně uplatnili NO DPH 92.304 Kč, který jim nebyl vyplacen,

v bodě II. [jméno] [příjmení] jednak sám v bodě II. 1), jednak společně s [jméno] [příjmení] v bodech II. 2) - 9) od dubna do konce roku 2013 [jméno] [příjmení] jako jednatel [příjmení] dodával zboží tuzemské [anonymizováno], ve které rovněž v období od [datum] do [datum] působil jako jednatel a současně byl jediným společníkem, následně od [datum] se jednatelkou a jediným společníkem stala [jméno] [příjmení], která od [datum] působila rovněž v účetní společnosti [právní osoba], [IČO], se sídlem [adresa], aby zajišťovala vystavování faktur za missing tradera [anonymizováno] a později také za podnikatele [jméno] [příjmení], přičemž [anonymizováno] byla registrována jako plátec DPH od [datum], navenek za společnost vystupovala [jméno] [příjmení] s vědomím, že společnost zajišťuje nákup zboží bez DPH z JČS, dále ho prodává v tuzemsku, aniž by DPH z tohoto prodeje v tuzemsku bylo přiznáno, přičemž nákup a prodej zboží nadále měl zajišťovat [jméno] [příjmení], přičemž [jméno] [příjmení] za [anonymizováno] v období od května do prosince roku 2013 nepodala žádná daňová přiznání k DPH, a to ani po výzvách správce daně, přestože uskutečněná plnění povinnost daň přiznat zakládala, když se [jméno] [příjmení] jednáním před správcem daně v letech 2014 a 2015 po dohodě s [jméno] [příjmení], úmyslně a opakovaně vyhýbala, kdy:

1) ve zdaňovacím období dubna 2013 [anonymizováno] dodala [anonymizováno] zboží ve fakturované ceně 760.305 EUR, kdy základ daně podle ust. § 36 ZDPH činil minimálně 19.639.284 Kč a daňová povinnost za dodání zboží za uvedené zdaňovací období činila minimálně 4.124.250 Kč, kdy dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami uvedenými v rozsudku soudu I. stupně s předmětem plnění - mobilní telefony, které přijala [anonymizováno] a fakturované zboží bylo uhrazeno platbami z účtu [anonymizováno] [číslo] č. [bankovní účet] na účet [anonymizováno] [číslo] platbami opět v rozsudku specifikovanými mezi těmito účty a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [anonymizováno] tuzemské [anonymizováno], při vystavení faktur na jeho prodej fakturami specifikovanými v rozsudku, včetně částek, za které se prodej uskutečnil, na základě vystavených faktur a dodaného zboží uhradila [anonymizováno] z účtu [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] platby uvedené opět v rozsudku, kdy za toto zdaňovací období dle rozsudku [jméno] [příjmení] prostřednictvím nové jednatelky [jméno] [příjmení] zajistil podání daňového přiznání k DPH za toto zdaňovací období, které bylo podáno [datum] u správce daně FÚ pro [příjmení] kraj, ÚP v Plzni, za [anonymizováno], ve kterém byl nepravdivě deklarován nákup zboží od tuzemských plátců DPH v hodnotě 19.609.060 Kč bez DPH, s nárokem na odpočet daně na vstupu 4.117.903 Kč a současně prodej zboží v tuzemsku v hodnotě 19.903.196 Kč bez DPH s daní na výstupu 4.179.671 Kč a při neoprávněném uplatnění odpočtu byla přiznána DPH pouze 61.768 Kč, přičemž v daňovém přiznání nebylo vůbec přiznáno pořízení zboží z JČS podle § 16 ZDPH a nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS podle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci následujícím po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která následně v daňovém přiznání by byla zahrnuta do nároku odpočet daně, neboť ve skutečnosti bylo pořízeno zboží z JČS se základem daně, kdy dle rozsudku nalézacího soudu v tomto bodě výroku o vině [jméno] [příjmení] za [anonymizováno] řádně nepřiznal daňovou povinnost k DPH u příslušného správce daně, která

vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí v objemu 17.800.963 Kč bez DPH, a takto zkrátí DPH o 3.676.434 Kč,

2) ve zdaňovacím období května 2013 [anonymizováno] dodala [anonymizováno] zboží ve fakturované ceně 303.520 EUR, kdy základ daně podle § 36 ZDPH činil nejméně 7.846.709 Kč a daňová povinnost za uvedené zdaňovací období činila minimálně 1.647.809 Kč, přičemž dodané zboží, mobilní telefony, bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami v rozsudku uvedenými, které přijala [anonymizováno] a za takto fakturované zboží uhradila ze svého účtu [anonymizováno] [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] platby v rozsudku specifikované i co do uhrazené částky, kdy [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží od [anonymizováno] tuzemské [anonymizováno] a vystavení faktur, uvedených v rozsudku, na prodej zboží, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení] a na základě těchto faktur uhradila [anonymizováno] platbami opět v rozsudku specifikovanými z účtu [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] kdy následně [jméno] [příjmení] v součinnosti s [jméno] [příjmení] za [anonymizováno] daňové přiznání k DPH za toto zdaňovací období nepodali, ačkoliv tak společnost měla učinit nejpozději k 15. dni následujícího měsíce, kdy daňová povinnost k DPH jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí v celkové ve výši 10.399.512 Kč bez DPH a takto zkrátí DPH o 2.183.898 Kč,

3) ve zdaňovacím období června 2013 [anonymizováno] dodala [anonymizováno] zboží v ceně 1.935.010 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil 49.857.138 Kč, daňová povinnost částku 10.469.999 Kč, přičemž dodané zboží, mobilní telefony bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami uvedenými v rozsudku, které přijala [anonymizováno], fakturované zboží bylo uhrazeno platbami uvedenými v rozsudku z účtů [anonymizováno] [číslo] č. [bankovní účet] na účet [anonymizováno] [číslo] [jméno] [příjmení] zajistil prodej zboží od [anonymizováno] tuzemské [anonymizováno] a vystavení faktur specifikovaných v rozsudku na jeho prodej v tuzemsku, vystavení faktur zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení] a na základě vystavených faktur na dodané zboží uhradila [anonymizováno] platbami z účtu [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] kdy tyto platby jsou v rozsudku konkretizovány a [jméno] [příjmení] v součinnosti s [jméno] [příjmení] zajistili, že [anonymizováno] daňové přiznání k DPH za toto zdaňovací období vůbec nepodala, ačkoliv tak měla učinit nejpozději k 15. dni následujícího měsíce, neboť daňová povinnost k DPH jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí ve výši 39.882.521 Kč bez DPH, kdy takto zkrátí DPH o 8.375.329 Kč,

4) ve zdaňovacím období července 2013 [anonymizováno] dodala [anonymizováno] zboží v hodnotě 2.353.122 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil 61.011.333 Kč, daňová povinnost 12.812.380 Kč, přičemž dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami konkretizovanými v rozsudku, předmět plnění mobilní telefony, které přijala [anonymizováno], kdy zboží bylo uhrazeno platbami z účtů [anonymizováno] [číslo] č. [bankovní účet] na účet [anonymizováno] [číslo] platby jsou opět konkretizovány v rozsudku, [jméno] [příjmení] zajistil prodej mobilních telefonů od [anonymizováno] tuzemské [anonymizováno] při vystavení faktur na prodej zboží v tuzemsku, které jsou konkretizovány v rozsudku včetně plateb za toto zboží, kdy vystavení faktur zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů [jméno] [příjmení], dodané zboží [anonymizováno] uhradila platbami z účtů [číslo] č. [bankovní účet] na účet [anonymizováno] [číslo] [jméno] [příjmení] v součinnosti s [jméno] [příjmení] zajistili, že [anonymizováno] daňové přiznání k DPH za toto zdaňovací období vůbec nepodala, ačkoliv tak měla učinit nejpozději k 15. dni následujícího měsíce, neboť daňová povinnost k DPH jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí ve výši 61.154.526 Kč bez DPH, takto zkrátí DPH o 12.842.450 Kč,

5) ve zdaňovacím období srpna 2013 [anonymizováno] dodala [anonymizováno] zboží v ceně 2.253.401 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil 58.186.330 Kč, daňová povinnost 12.219.129 Kč, dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami konkretizovanými v rozsudku, které přijala [anonymizováno], fakturované zboží bylo uhrazeno platbami z účtů [anonymizováno] [číslo]

č. [bankovní účet] na účet [anonymizováno] [číslo] jak jsou specifikovány v rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil prodej zboží, mobilních telefonů, od [anonymizováno] tuzemské [anonymizováno] a vystavení faktur konkretizovaných v rozsudku na prodej v tuzemsku, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení] a [anonymizováno] platbami, z účtu [číslo] č. [bankovní účet] na účet [anonymizováno] [číslo] jak jsou specifikovány v rozsudku, za toto zboží zaplatila a [jméno] [příjmení] v součinnosti s [jméno] [příjmení] zajistili, že [anonymizováno] daňové přiznání k DPH za srpen 2013 vůbec nepodala, ačkoliv tak měla učinit nejpozději k 15. dni následujícího měsíce, neboť daňová povinnost k DPH jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi ve výši 45.450.798 Kč bez DPH, takto zkrátily DPH o 9.544.667 Kč,

6) ve zdaňovacím období září 2013 [anonymizováno] a [anonymizováno] dodaly společně [anonymizováno] zboží v ceně 1.484.028 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 38.300.247 Kč, daňová povinnost činila minimálně 8.043.052 Kč, přičemž dodané zboží, mobilní telefony, bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami konkretizovanými v rozsudku a zboží dodané [anonymizováno] bylo vyúčtováno fakturou konkretizovanou rovněž v rozsudku, které přijala spol. [anonymizováno], kdy fakturované zboží bylo uhrazeno platbami z účtu [anonymizováno] [číslo] č. [bankovní účet] na účet [anonymizováno] [číslo] platbou z účtu [anonymizováno] [číslo] na účet [anonymizováno] č. [bankovní účet], platby jsou v rozsudku konkretizovány i co do výše a [jméno] [příjmení] zajistil prodej zboží od GAZNATE tuzemské 4Company a vystavení faktur na jeho prodej v tuzemsku, kdy vystavení faktur zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení], faktury jsou v rozsudku opět podrobně konkretizovány a na jejich základě uhradila [anonymizováno] platbami specifikovanými v rozsudku z účtu [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] cenu za toto zboží, kdy [jméno] [příjmení] v součinnosti s [jméno] [příjmení] následně zajistili, že [anonymizováno] daňové přiznání k DPH za září 2013 vůbec nepodala, ačkoliv tak měla učinit nejpozději k 15. dni následujícího měsíce, neboť daňová povinnost k DPH jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi v celkové výši 36.288.950 Kč bez DPH, takto zkrátily DPH o 7.620.680 Kč,

7) ve zdaňovacím období října 2013 [anonymizováno] a [anonymizováno] dodaly [anonymizováno] zboží, mobilní telefony, v ceně 2.944.100 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 75.589.801 Kč, daňová povinnost činila minimálně 15.873.859 Kč, dodané zboží bylo [anonymizováno] i [anonymizováno] vyúčtováno fakturami specifikovanými v rozsudku, které přijala [anonymizováno], fakturované zboží bylo uhrazeno platbami z účtu [anonymizováno] [číslo] č. [bankovní účet] na účet [anonymizováno] [číslo] platbami z účtu [anonymizováno] [číslo] na účet [anonymizováno] č. [bankovní účet], kdy tyto platby jsou rovněž v rozsudku konkretizovány, [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží od [anonymizováno] tuzemské [anonymizováno] a vystavení faktur konkretizovaných v rozsudku na tento prodej, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení], přičemž na jejich základě za dodaného zboží uhradila [anonymizováno] platbami uvedenými v rozsudku z účtu [číslo] na účet [anonymizováno] a [jméno] [příjmení] v součinnosti s [jméno] [příjmení] zajistili, že [anonymizováno] daňové přiznání k DPH za říjen 2013 vůbec nepodala, ačkoliv tak měla učinit nejpozději k 15. dni následujícího měsíce, neboť daňová povinnost k DPH jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi ve výši 63.760.197 Kč bez DPH, takto zkrátily DPH o 13.389.641 Kč,

8) ve zdaňovacím období listopadu 2013 [anonymizováno] a [anonymizováno] dodaly [anonymizováno] zboží, mobilní telefony v ceně 2.853.926 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil 77.160.920 Kč, daňová povinnost činila minimálně 16.203.793 Kč, zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami konkretizovanými v rozsudku soudu I. stupně a fakturou [anonymizováno], uvedenou rovněž v rozsudku, které přijala [anonymizováno], fakturované zboží bylo uhrazeno platbami z účtu [anonymizováno] [číslo] č. [bankovní účet] na účet [anonymizováno] [číslo] platbami z účtu [anonymizováno] [číslo] na účet [anonymizováno] číslo [bankovní účet], kdy platby

jsou v rozsudku konkretizovány co do výše i dne platby a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [anonymizováno] tuzemské [anonymizováno] a vystavení faktur uvedených v rozsudku na prodej zboží v tuzemsku, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení] a na základě vystavených faktur uhradila [anonymizováno] platbami z účtu [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] částky specifikované v rozsudku, přičemž [jméno] [příjmení] v součinnosti s [jméno] [příjmení] zajistili, že [anonymizováno] daňové přiznání k DPH za listopad 2013 vůbec nepodala, ačkoliv tak měla učinit nejpozději k 15. dni následujícího měsíce, neboť daňová povinnost k DPH jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí ve výši 70.454.220 Kč bez DPH, takto zkrátily DPH o 14.795.386 Kč,

9) ve zdaňovacím období prosince 2013 [anonymizováno] a [anonymizováno] dodaly [anonymizováno] zboží, mobilní telefony v ceně 1.701.100 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 46.737.639 Kč, daňová povinnost činila minimálně 9.814.904 Kč, dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami konkretizovanými v rozsudku, faktury u zboží dodaného CIC se nepodařilo zajistit, nicméně zboží bylo uhrazeno platbami z účtu [anonymizováno] [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] kdy tyto platby jsou konkretizovány v rozsudku, stejně jako platby z účtu [anonymizováno] [číslo] na účet CIC č. [bankovní účet], které prokazují objemy dodaného zboží co do výše plateb, přičemž [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto pořízeného zboží [anonymizováno] tuzemské 4Company, což potvrzuje i vystavení faktur na prodej zboží v tuzemsku, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení], kdy tyto faktury jsou v rozsudku podrobně uvedeny, stejně jako platby za zboží, které uhradila 4Company z účtu [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] přičemž [jméno] [příjmení] v součinnosti s [jméno] [příjmení] zajistili, že [anonymizováno] daňové přiznání k DPH za prosinec 2013 vůbec nepodala, ačkoliv tak měla učinit nejpozději k 15. dni následujícího měsíce, neboť daňová povinnost k DPH jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí ve výši 33.350.147 Kč bez DPH, takto zkrátily DPH o 7.003.531 Kč,

kdy tímto jednáním u daňového subjektu [anonymizováno] zkrátily [příjmení] [jméno] [příjmení] pod bodem II. 1) - 9) ve výši 79.432.016 Kč a [jméno] [příjmení] pod bodem II. 2) - 9) ve výši 75.755.582 Kč,

v bodě III. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v bodě 1) až 9) a [jméno] [příjmení] v bodě 2) až 9) v přesně nezjištěné době na přelomu roku 2013 a 2014 [jméno] [příjmení] prostřednictvím [jméno] [příjmení], [datum narození], jednatele spol. Mimisepa, kontaktoval podnikatele [jméno] [příjmení], [IČO], [anonymizováno], nám. [jméno] [příjmení] 72, [obec], okres [okres], který zemřel [datum], za účelem zajištění nákupu zboží, a to elektroniky jím jako podnikatelem od [anonymizováno] v období od února do září 2014 s tím, že toto zboží bude fakticky za součinnosti [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] dodáno [příjmení] [příjmení] [jméno] (dále i jen KSP), [IČO], se sídlem [adresa] (od [datum] do [datum] se sídlem [adresa]), jejímž jednatelem byl [jméno] [příjmení], vyjma jednání v bodě III. 1), kde odběratelem byla 4Company, přičemž takto činil s vědomím, že [jméno] [příjmení] je smrtelně nemocný a nesplní řádně daňové povinnosti k DPH v souvislosti s pořízením zboží od plátce z JČS, [jméno] [příjmení] přitom měl vědět, že dalším odběratelem zboží bude 4Company, když [jméno] [příjmení] úmyslně nepravdivě deklaroval probíhající obchodní činnost, pořizování zboží od podnikatele [jméno] [příjmení] a jeho dodávání 4Company s pomocí realizované fakturace, dispozici se zbožím a jeho přepravu potvrzoval před správcem daně a také se podílel na provádění předstíraného platebního styku tím, že platby prováděl přímo sám či poskytl další osobě prostředky k ovládnutí bankovního účtu KSP číslo účtu [číslo] a umožnil, aby na jeho soukromý bankovní účet č. [bankovní účet] byly v období let 2013 až 2015 zasílány z bankovních účtů [jméno] [příjmení], spol. GAZNATE a společností ovládaných [jméno] [příjmení], a to [anonymizováno], [příjmení] trading group LTD (dále i jen [příjmení]) a [právní osoba] (dále i jen [anonymizována dvě slova]) finanční prostředky v celkové částce 5.662.100 Kč, které byly určeny k dalšímu rozdělení mezi [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v rámci rozdělení finančních prostředků z páchané trestné činnosti, přičemž uvedené prostředky

v hotovosti z účtu vybral a převedl na soukromý bankovní účet [jméno] [příjmení], když si konkrétně nechal na svůj účet převést finanční prostředky z uvedených účtů: v období od 2. 5. do [datum] ve 28 platbách celkem 2.090.000 Kč z bankovního účtu [jméno] [příjmení] číslo [bankovní účet], dne [datum] částku 40.000 Kč z bankovního účtu [jméno] [příjmení] [číslo] v období od 15. 10. do [datum] v 10 platbách celkem částku 850.100 Kč z bankovního účtu spol. [anonymizováno] [číslo] od [datum] do [datum] ve 14 platbách celkem částku 1.825.000 Kč z bankovního účtu [příjmení] [číslo] od 30. 5. do [datum] v 6 platbách celkem částku 807.000 Kč z bankovních účtů [anonymizováno] [číslo] [číslo] dne [datum] částku 50.000 Kč z bankovního účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] čímž pomáhal [jméno] [příjmení] v jednání, jehož se dopouštěl v souvislosti s krácením DPH u daňového subjektu, podnikatele [jméno] [příjmení] za přispění [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], jimiž byly vystavovány faktury za daňový subjekt [jméno] [příjmení], když faktury dle dohody mezi [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byly vystavovány v [anonymizováno], přičemž [jméno] [příjmení] věděla, že podnikatel [jméno] [příjmení] fakticky nahradil ve své činnosti [anonymizováno], a věděla o tom, že je zneužit ke krácení DPH, [jméno] [příjmení] dle rozsudku od samého počátku obchody uskutečňované jménem [jméno] [příjmení] zajišťoval sám či prostřednictvím dalších osob s úmyslem nepřiznat daňovou povinnost k DPH, když až na výzvu správce daně zajistil podání daňového přiznání ve dnech [datum] a [datum] a ani takto dodatečně podaná daňová přiznání neodpovídala fakturovaným obchodům, kdy

1) ve zdaňovacím období ledna 2014 [anonymizováno] dodala [jméno] [příjmení] zboží v celkové fakturované ceně 816.000 EUR se základem daně dle § 36 ZDPH minimálně 22.434.660 Kč, z čehož daňová povinnost činila minimálně 4.711.279 Kč, přičemž dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, jak jsou uvedeny v rozsudku nalézacího soudu, které přijal [jméno] [příjmení], zboží bylo uhrazeno platbami z účtu [jméno] [příjmení] [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] [číslo] platbami specifikovanými v napadeném rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [jméno] [příjmení] tuzemské 4Company a vystavení faktur specifikovaných v rozsudku na prodej zboží v tuzemsku, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení] a na základě těchto faktur uhradila 4Company z účtu [číslo] na účet [jméno] [příjmení] [číslo] platby rovněž v rozsudku specifikované, kdy [jméno] [příjmení] zajistil podání daňového přiznání k DPH podaného FÚ pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Hlučín za [jméno] [příjmení] jako plátce DPH za zdaňovací období ledna 2014, v němž nepravdivě uvedl skutečnosti významné pro stanovení daňové povinnosti, jak jsou uvedeny v rozsudku nalézacího soudu a přiznal DPH pouze 15.266 Kč, kdy cílem bylo podat daňové přiznání, které mělo u správce daně vyvolat dojem o správně vyměřené nízké daňové povinnosti, přičemž odpočet DPH u přijatých plnění od tuzemských plátců byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH a tohoto jednání se měl dopustit [jméno] [příjmení] za pomoci [jméno] [příjmení] s vědomím, že podnikatel [jméno] [příjmení] rádne nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátci v celkovém finančním objemu 18.821.938 Kč bez DPH, přičemž tyto činnosti zajišťoval [jméno] [příjmení] a tím zkrátili DPH za uvedené období ve výši 3.937.341 Kč při zohlednění přiznané daňové povinnosti,

2) ve zdaňovacím období února 2014 [anonymizováno] dodala [jméno] [příjmení] zboží ve fakturované ceně 943.665 EUR, když základ daně dle § 36 ZDPH činil částku 25.828.967 Kč, z čehož daňová povinnost u skutečného dodání zboží za uvedené zdaňovací období činila minimálně 5.424.083 Kč, přičemž dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, jak jsou uvedeny v rozsudku soudu I. stupně, které přijal [jméno] [příjmení], zboží bylo uhrazeno platbami z účtu [jméno] [příjmení] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] jak je uvedeno opět v rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [jméno] [příjmení] tuzemské KSP a vystavení faktur specifikovaných v rozsudku na prodej zboží v tuzemsku, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od obžal. [jméno] [příjmení] a na základě těchto faktur o dodání zboží uhradila KSP z účtu [číslo] na účet [jméno]

[příjmení] [číslo] platby specifikované v tomto rozsudku, kdy [jméno] [příjmení] zajistil podání daňového přiznání k DPH dne [datum] u FÚ pro Moravskoslezský kraj, ÚP v [obec] za daňový subjekt [jméno] [příjmení] za zdaňovací období února 2014, ve kterém nepravdivě uvedl údaje o výši daňové povinnosti, jak jsou specifikovány v rozsudku soudu I. stupně s cílem podat daňové přiznání, které mělo u správce daně vyvolat dojem o správně vyměřené nízké daňové povinnosti, pouze ve výši 50.732 Kč, kdy údaj o plnění od tuzemských plátců byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, kdy tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] za pomoci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s vědomím, že podnikatel [jméno] [příjmení] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi v celkovém finančním objemu 24.614.717 Kč bez DPH, přičemž tyto činnosti ve skutečnosti zajišťoval [jméno] [příjmení] a tím zkrátili DPH za uvedené období ve výši 5.118.358 Kč při zohlednění přiznané daňové povinnosti,

3) ve zdaňovacím období března 2014 [anonymizováno] dodala [jméno] [příjmení] zboží v fakturované ceně 802.250 EUR, když základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 21.961.045 Kč, z čehož daňová povinnost činila minimálně 4.611.819 Kč, přičemž dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, jak jsou uvedeny v rozsudku nalézacího soudu, zboží bylo uhrazeno z účtu [jméno] [příjmení] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] platbami specifikovanými v tomto rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil prodej zboží [jméno] [příjmení] tuzemské KSP a vystavení faktur konkretizovaných opět v rozsudku na jeho prodej v tuzemsku, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení], a na základě těchto faktur o dodání zboží uhradila KSP z účtu [číslo] na účet [jméno] [příjmení] [číslo] platby opět v rozsudku konkretizované, kdy [jméno] [příjmení] zajistil podání daňového přiznání k DPH u příslušného správce daně za daňový subjekt [jméno] [příjmení] za toto zdaňovací období, ve kterém nepravdivě uvedl údaje k daňové povinnosti, jak jsou opět konkretizovány v rozsudku, kdy přiznána byla daňová povinnost pouze ve výši 32.938 Kč, s cílem podat daňové přiznání, které mělo u správce daně vyvolat dojem o správně vyměřené nízké daňové povinnosti v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, kdy nebylo přiznáno ani pořízení zboží z JČS podle § 16 ZDPH a v odpovídajícím rozsahu nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS podle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně byla v daňovém přiznání zahrnuta do nároku na odpočet daně, kdy bylo pořízeno zboží z JČS se základem daně 21.961.045 Kč a tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] za pomoci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s vědomím, že podnikatel [jméno] [příjmení] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi v celkovém finančním objemu 15.686.202 Kč bez DPH, přičemž tyto činnosti ve skutečnosti zajišťoval [jméno] [příjmení], tím zkrátili DPH za uvedené období ve výši 3.261.165 Kč,

4) ve zdaňovacím období dubna 2014 [anonymizováno] dodala [jméno] [příjmení] zboží ve fakturované ceně 2.144.800 EUR, základ daně podle § 36 ZDPH činil minimálně 58.872.255 Kč, z čehož daňová povinnost činila minimálně 12.363.174 Kč, přičemž dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami konkretizovanými v rozsudku soudu I. stupně s předmětem plnění mobilní telefony, které přijal [jméno] [příjmení], zboží bylo uhrazeno z účtu [jméno] [příjmení] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] takto byly provedeny platby mezi uvedenými účty opět v rozsudku popsáné a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [jméno] [příjmení] tuzemské KSP a vystavení faktur opět konkretizovaných v rozsudku na jeho prodej v tuzemsku, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení] a na základě těchto faktur uhradila KSP z účtu [číslo] na účet [jméno] [příjmení] [číslo] platby specifikované v rozsudku, kdy [jméno] [příjmení] zajistil podání daňového přiznání k DPH dne [datum] u příslušného správce daně za daňový subjekt [jméno] [příjmení] za předmětné zdaňovací období, ve kterém byly nepravdivě uvedeny údaje, jak je v rozsudku konkretizováno a byla přiznána

DPH pouze ve výši 102.167 Kč, kdy cílem bylo podat daňové přiznání tak, aby u správce daně vyvolalo dojem o správně vyměřené nízké daňové povinnosti, přičemž odpočet DPH u přijatých plnění od tuzemských plátců byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, současně řádně nebylo přiznáno pořízení zboží z JČS podle § 16 ZDPH a v odpovídajícím rozsahu nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS podle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně byla v daňovém přiznání zahrnuta do nároku odpočtu daně (řádek [číslo] DP), neboť ve skutečnosti bylo pořízeno zboží z JČS se základem daně 58.872.255 Kč, přičemž tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] za pomoci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s vědomím, že podnikatel [jméno] [příjmení] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi ve finančním objemu 49.332.474 Kč bez DPH, přičemž tyto činnosti ve skutečnosti zajišťoval [jméno] [příjmení], čímž zkrátili DPH za uvedené období ve výši 10.257.653 Kč při zohlednění přiznané daňové povinnosti,

5) ve zdaňovacím období května 2014 [anonymizováno] dodala [jméno] [příjmení] zboží v celkové fakturované ceně 1.511.400 EUR, když základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 41.482.956 Kč, daňová povinnost činila minimálně 8.711.421 Kč, přičemž dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefonů, vydanými pro podnikatele [jméno] [příjmení], jak jsou v rozsudku konkretizovány, zboží bylo uhrazeno z účtu [jméno] [příjmení] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] platbami mezi uvedenými účty, jak jsou v rozsudku konkretizovány a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [jméno] [příjmení] tuzemské KSP a vystavení faktur na jeho prodej v tuzemsku, jak jsou uvedeny opět v rozsudku, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení] a na základě těchto faktur uhradila KSP z účtu [číslo] na účet [jméno] [příjmení] [číslo] platby konkretizované v rozsudku, přičemž [jméno] [příjmení] zajistil podání daňového přiznání k DPH dne [datum] u příslušného FÚ za daňový subjekt [jméno] [příjmení] jako plátce DPH za zdaňovací období května 2014, v němž nepravdivě deklaroval údaje o nákupu i prodeji, jak jsou opět v rozsudku specifikovány a byla přiznána DPH pouze ve výši 41.169 Kč, kdy cílem daňového přiznání bylo vyvolat u správce daně dojem o správně vyměřené nízké daňové povinnosti, odpočet DPH u přijatých plnění od tuzemských plátců byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, současně řádně nebylo přiznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH a v odpovídajícím rozsahu nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně byla v daňovém přiznání zahrnuta do nároku odpočtu daně, kdy ve skutečnosti bylo pořízeno zboží z JČS se základem daně 41.482.956 Kč a tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] za pomoci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s vědomím, že podnikatel [jméno] [příjmení] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi v celkovém finančním objemu 39.875.473 Kč bez DPH, přičemž tyto činnosti ve skutečnosti zajišťoval dle rozsudku [jméno] [příjmení], čímž zkrátili DPH za uvedené období ve výši 8.332.680 Kč, při zohlednění přiznané daňové povinnosti,

6) ve zdaňovacím období června 2014 Estrellon dodala [jméno] [příjmení] zboží ve fakturované ceně 3.316.000 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 90.997.454 Kč, daňová povinnost činila minimálně 19.109.465 Kč, dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefonů, jak jsou konkretizovány v rozsudku soudu I. stupně vydanými pro [jméno] [příjmení], zboží bylo uhrazeno z účtu [jméno] [příjmení] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] platbami opět konkretizovanými v rozsudku mezi uvedenými účty a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [jméno] [příjmení] tuzemské KSP a vystavení faktur na prodej zboží v tuzemsku, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení], kdy na základě těchto faktur specifikovaných v rozsudku uhradila KSP z účtu

[číslo] na účet [jméno] [příjmení] [číslo] platby opět specifikované v rozsudku, kdy [jméno] [příjmení] měl dle rozsudku zajistit podání daňového přiznání k DPH dne [datum] u správce daně za daňový subjekt [jméno] [příjmení] za předmětné zdaňovací období, ve kterém byly nepravdivě uvedeny údaje o nákupu i prodeji zboží v tuzemsku i pořízení zboží z JČS o dani na výstupu i odpočtu daně a byla přiznána daňová povinnost pouze 98.264 Kč, kdy podané daňové přiznání mělo za cíl vyvolat dojem o správně vyměřené nízké daňové povinnosti u správce daně, přičemž odpočet DPH u přijatých plnění od tuzemských plátců byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, řádně nebylo přiznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH a nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně byla v DP zahrnuta do nároku odpočtu daně, kdy ve skutečnosti bylo pořízeno zboží z JČS se základem daně 90.997.454 Kč a tohoto jednání se dle rozsudku dopustil [jméno] [příjmení] za pomoci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s vědomím, že podnikatel [jméno] [příjmení] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi v celkovém finančním objemu 80.081.715 Kč bez DPH, přičemž tyto činnosti ve skutečnosti zajišťoval [jméno] [příjmení], čímž zkrátili DPH za uvedené období ve výši 16.718.896 Kč, při zohlednění přiznané daňové povinnosti,

7) ve zdaňovacím období července 2014 [anonymizováno] dodala [jméno] [příjmení] zboží v celkové fakturované ceně 1.262.000 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 34.624.151 Kč, daňová povinnost činila minimálně 7.271.072 Kč, přičemž dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami konkretizovanými v rozsudku soudu I. stupně s předmětem plnění mobilní telefony, vydanými pro [jméno] [příjmení], kdy zboží bylo uhrazeno z účtu [jméno] [příjmení] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] platbami specifikovanými opět v rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [jméno] [příjmení] tuzemské KSP a vystavení faktur, opět konkretizovaných v rozsudku, na prodej zboží v tuzemsku, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení] a na základě vystavených faktur uhradila KSP z účtu [číslo] na účet [jméno] [příjmení] [číslo] platbami specifikovanými v rozsudku, kdy [jméno] [příjmení] zajistil podání daňového přiznání k DPH dne [datum] u příslušného správce daně za daňový subjekt [jméno] [příjmení], plátce DPH, za předmětné zdaňovací období, ve kterém opět nepravdivě deklaroval údaje o nákupu zboží od tuzemských plátců, o pořízení zboží z JČS a deklaroval nepravdivě prodej zboží, kdy byla přiznána DPH pouze ve výši 15.886 Kč, kdy cílem bylo podat daňové přiznání, které mělo u správce daně vyvolat dojem o správně vyměřené nízké daňové povinnosti, přičemž odpočet DPH u přijatých plnění od tuzemských plátců byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, současně řádně nebylo přiznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH a v odpovídajícím rozsahu s tím nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně byla v daňovém přiznání zahrnuta do nároku odpočtu daně, neboť ve skutečnosti bylo pořízeno zboží z JČS se základem daně 34.624.151 Kč, kdy tohoto jednání se dle rozsudku měl dopustit [jméno] [příjmení] za pomoci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s vědomím, že [jméno] [příjmení] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi v celkovém finančním objemu 23.827.069 Kč bez DPH, přičemž tyto činnosti ve skutečnosti zajišťoval [jméno] [příjmení], čímž zkrátili DPH za uvedené období ve výši 4.987.798 Kč, při zohlednění přiznané daňové povinnosti v daňovém přiznání,

8) ve zdaňovacím období srpna 2014 [anonymizováno] dodala [jméno] [příjmení] zboží ve fakturované ceně 1.045.050 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 29.081.941 Kč, daňová povinnost činila minimálně 6.107.208 Kč, přičemž zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, vydanými pro podnikatele [jméno]

[příjmení], specifikovanými v rozsudku, zboží bylo uhrazeno z účtu [jméno] [příjmení] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] platbami mezi uvedenými účty, jak jsou konkretizovány v rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [jméno] [příjmení] tuzemské KSP a vystavení faktur na jeho prodej, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení], a na základě vystavených faktur specifikovaných v rozsudku uhradila KSP z účtu [číslo] na účet [jméno] [příjmení] [číslo] platby opět v rozsudku konkretizované, přičemž daňový subjekt [jméno] [příjmení] za zdaňovací období srpna 2014 nepodal daňové přiznání k DPH, když [jméno] [příjmení] dne [datum] zemřel, přičemž [jméno] [příjmení] od počátku jednal za pomoci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s vědomím, že podnikatel [jméno] [příjmení] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí v finančním objemu 29.893.117 Kč bez DPH, kdy tyto činnosti ve skutečnosti měl dle rozsudku zajišťovat [jméno] [příjmení], který měl takto jednat v rozporu s ustanoveními § 16 a § 25 ZDPH, které zakládají povinnost plátce přiznat DPH v souvislosti s pořízením zboží z JČS a v rozporu s § 21 odst. 1 ZDPH, který zakládá plátcí povinnost přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku, čímž zkrátily DPH za uvedené období ve výši 6.277.555 Kč,

9) ve zdaňovacím období září 2014 [anonymizováno] dodala [jméno] [příjmení] zboží ve fakturované ceně 210.500 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně částku 5.845.075 Kč, daňová povinnost činila minimálně 1.227.466 Kč, přičemž dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturou s předmětem plnění - mobilní telefony, vydanou pro podnikatele [jméno] [příjmení], jak je v rozsudku konkretizováno, zboží bylo uhrazeno z účtu [jméno] [příjmení] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] platbami konkretizovanými v rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [jméno] [příjmení] tuzemské KSP a vystavení faktur v rozsudku specifikovaných na prodej tohoto zboží v tuzemsku, jejichž vystavení zajistila [jméno] [příjmení] podle podkladů od [jméno] [příjmení] a na základě vystavených faktur uhradila KSP z účtu [číslo] na účet [jméno] [příjmení] [číslo] platbu uvedenou v rozsudku, kdy daňový subjekt [jméno] [příjmení] za předmětné zdaňovací období nepodal žádné daňové přiznání k DPH, neboť [jméno] [příjmení] dne [datum] zemřel, přičemž [jméno] [příjmení] od počátku jednal za pomoci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s vědomím, že podnikatel [jméno] [příjmení] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí v celkovém finančním objemu 897.752 Kč bez DPH, kdy tyto činnosti ve skutečnosti zajišťoval [jméno] [příjmení] a přitom jednal v rozporu s ustanoveními § 16 a § 25 ZDPH, které zakládají povinnost plátce přiznat DPH v souvislosti s pořízením zboží z JČS, a v rozporu s § 21 odst. 1 ZDPH, který zakládá plátcí povinnost přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku, čímž zkrátily DPH za uvedené období nejméně ve výši 188.528 Kč,

kdy takto [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] pod bodem III. 1) až 9) za daňový subjekt podnikatele [jméno] [příjmení] zkrátily DPH ve výši nejméně 59.079.974 Kč a [jméno] [příjmení] pod bodem III. 2) až 9) za daňový subjekt podnikatele [jméno] [příjmení] zkrátily DPH ve výši nejméně 55.142.633 Kč,

v bodě IV. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [anonymizována dvě slova] v průběhu roku 2014 [jméno] [příjmení] zajistil další společnost, která měla vykonávat funkci missing tradera, a to [právnícká osoba], [IČO], DIČ: [anonymizováno] se sídlem [adresa] pro nákupy elektroniky od [anonymizováno], [anonymizována dvě slova], které jí dodávaly zboží nejméně od dubna do prosince 2014, přičemž takto činil s vědomím, že [anonymizována dvě slova] nebude plnit své povinnosti k DPH v souvislosti s pořízením zboží od plátce z JČS a jeho dodáním tuzemskému plátcí, kterým byly [anonymizována dvě slova] a i [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa] (dále i jen [anonymizováno]), jejímž jednatelem se stal od [datum] [jméno] [příjmení], [datum narození], státní příslušník Maďarska, přičemž ten jednal za aktivní součinnosti a pod vedením [anonymizována dvě slova], kdy založil bankovní účty společnosti, k jejichž ovládání předal

[anonymizováno] přístupová hesla, stejně jako k datové schránce společnosti, kdy dne [datum] zřídil u [právníká osoba] v [obec] bankovní účet č. [bankovní účet] v měně CZK, dne [datum] u [právníká osoba] v [obec] bankovní účet č. [bankovní účet] v měně EUR, dne [datum] bankovní účty [číslo] v měně EUR a [číslo] v měně CZK, současně k těmto účtům zřídil dispoziční právo pro [anonymizována dvě slova], když eurové účty, zejména účet [číslo] sloužily k zajišťování debetních a kreditních transakcí v souvislosti s obchody s elektronikou, obchodní činnost pak zajišťoval [jméno] [příjmení] v součinnosti s [anonymizováno], který zajišťoval vybírání peněžních prostředků v hotovosti z účtu společnosti, k němuž měl dispoziční právo, a jednak s [jméno] [příjmení], který vystupoval pod identitou [jméno] [příjmení] a vyřizoval objednávky a dodání zboží 4Company, přičemž nejméně v době od [datum] do [datum] zajišťoval vyzvedávání zboží pro [anonymizována dvě slova] ve skladu [právníká osoba] v prostorách PointParku [obec] D1, hala DCC, [obec] u [obec a číslo], a poté ho předával odběratelům a jejich dopravcům, stejně jako [anonymizováno], kdy

1) ve zdaňovacím období března 2014 [anonymizováno] dodala [anonymizována dvě slova] zboží v celkové ceně 241.949 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 6.638.426 Kč, daňová povinnost činila minimálně 1.394.070 Kč, dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, které jsou v rozsudku konkretizovány, které přijala [anonymizována dvě slova], zboží bylo uhrazeno z účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] platbami v rozsudku rovněž konkretizovanými a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [anonymizována dvě slova] tuzemské [anonymizováno], s níž komunikaci zajišťoval [jméno] [příjmení], byly vystaveny faktur na prodej zboží v tuzemsku, které jsou v rozsudku opět konkretizovány a na základě takto vystavených faktur uhradila [anonymizováno] z účtu [číslo] na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] č. [bankovní účet] platby opět v rozsudku konkretizované, přičemž [jméno] [příjmení] dne [datum] zajistil podání daňového přiznání k DPH za březen 2014 u FÚ pro hl. m. Prahu, pracoviště pro Prahu 8 daňový subjekt [anonymizována dvě slova] jako plátce DPH, ve kterém úmyslně uvedl nepravdivé skutečnosti opět v rozsudku konkretizované, v jejichž důsledku byl uplatněn neoprávněně nadměrný odpočet DPH ve výši 24.696 Kč, kdy potupoval takto v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, současně nebylo vůbec přiznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH a nebyla ani splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně byla v daňovém přiznání zahrnuta do nároku odpočtu daně, bylo porušeno i ust. § 21 odst. 1 ZDPH, které ukládá plátcí povinnost přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku, přičemž tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] v úmyslu, že RED AMPLIO řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí v celkovém finančním objemu 6.173.320 Kč bez DPH, přičemž tyto činnosti ve skutečnosti zajišťoval sám [jméno] [příjmení] za pomoci [anonymizována dvě slova] a [jméno] [příjmení], čímž zkrátily DPH za uvedené období ve výši 1.296.397 Kč a současně vylákali neoprávněně nadměrný odpočet ve výši 24.696 Kč, který byl vyplacen,

2) ve zdaňovacím období dubna 2014 [anonymizováno] dodala [anonymizována dvě slova] zboží ve fakturované ceně 572.701 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 15.733.500 Kč, daňová povinnost činila minimálně 3.304.035 Kč, dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, jak jsou v rozsudku konkretizovány, které přijala [anonymizována dvě slova], zboží bylo uhrazeno z účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] provedené platby jsou opět v rozsudku konkretizovány a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží RED AMPLIO tuzemské 4Company, s níž komunikaci zajišťoval [jméno] [příjmení], kdy byly vystaveny na tento prodej faktury specifikované v rozsudku a na základě těchto faktur uhradila [anonymizováno] z účtu [číslo] na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] č. [bankovní účet] platby v rozsudku uvedené a daňový subjekt [anonymizována dvě slova]

slova] za zdaňovací období dubna 2014 nepodal žádné daňové priznání k DPH, kdy [jméno] [příjmení] od počátku za pomoci [anonymizována dvě slova] jednal v úmyslu, že daňový subjekt [anonymizována dvě slova] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí v celkovém finančním objemu 12.688.126 Kč bez DPH, tyto činnosti zajišťoval [jméno] [příjmení] za pomoci [anonymizována dvě slova] a [jméno] [příjmení], kdy jednali v rozporu s § 16 a § 25 ZDPH, které zakládají povinnost plátce priznat DPH v souvislosti s pořízením zboží z JČS, a v rozporu s § 21 odst. 1 ZDPH, který zakládá plátcí povinnost priznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku, a tím zkrátili DPH nejméně o 2.664.506 Kč,

3) ve zdaňovacím období května 2014 [anonymizováno] dodala [anonymizována dvě slova] zboží ve fakturované ceně 915.814 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 25.059.464 Kč, daňová povinnost činila minimálně 5.262.487 Kč, dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, které přijala spol. [anonymizována dvě slova], jak jsou konkretizovány v rozsudku, zboží bylo uhrazeno z účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] platbami v rozsudku specifikovanými a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [anonymizována dvě slova] tuzemské [anonymizováno], s níž komunikaci zajišťoval [jméno] [příjmení], při vystavení faktur na prodej zboží v tuzemsku opět v rozsudku konkretizovaných a na základě vystavených faktur uhradila [anonymizováno] z účtu [číslo] na účet [anonymizována dvě slova] platby opět v rozsudku uvedené, přičemž [jméno] [příjmení] dne [datum] zajistil podání daňového priznání k DPH za zdaňovací období května 2014 u příslušného správce daně za daňový subjekt [anonymizována dvě slova], ve kterém úmyslně uvedl nepravdivé skutečnosti konkretizované v rozsudku, v jejichž důsledku byl uplatněn nadměrný odpočet DPH ve výši 19.902 Kč, přičemž odpočet DPH u přijatých plnění od tuzemských plátců byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, současně nebylo vůbec priznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH a v odpovídajícím rozsahu s tím nebyla splněna povinnost plátce priznat daň při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla priznána daň na výstupu, která by následně byla v daňovém priznání zahrnuta do nároku odpočtu daně, neboť ve skutečnosti bylo pořízeno zboží z JČS, dále bylo porušen § 21 odst. 1 ZDPH, který zakládá plátcí povinnost priznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku, kdy tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] v úmyslu, že daňový subjekt [anonymizována dvě slova] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí ve finančním objemu 17.452.826 Kč bez DPH, tyto činnosti přitom zajišťoval sám [jméno] [příjmení] a za pomoci [anonymizována dvě slova] a [jméno] [příjmení], čímž zkrátili DPH za uvedené období o 3.665.094 Kč a současně se pokusili vylákat neoprávněně nadměrný odpočet ve výši 19.902 Kč, který nebyl správcem daně vyplacen,

4) ve zdaňovacím období června 2014 [anonymizováno] dodala [anonymizována dvě slova] zboží ve fakturované ceně 98.000 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 2.687.278 Kč, daňová povinnost činila minimálně 564.328 Kč, přičemž [anonymizováno] prokazatelně, jak vyplývá ze zjištěných finančních transakcí, zboží dodala, ale nepodařilo se zajistit a dohledat příslušné faktury, zboží však bylo uhrazeno platbami z účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] platby mezi uvedenými účty jsou v rozsudku konkretizovány a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží, mobilních telefonů, [anonymizována dvě slova] tuzemské [anonymizováno], s níž komunikaci zajišťoval [jméno] [příjmení], kdy byly vystaveny faktury na prodej zboží v tuzemsku, které jsou v rozsudku konkretizovány, na základě vystavených faktur uhradila [anonymizováno] platbu z účtu [číslo] na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] dne [datum] částky 97.356 EUR, přičemž [jméno] [příjmení] dne [datum] zajistil podání daňového priznání k DPH za zdaňovací období června 2014 u příslušného správce daně za daňový subjekt [anonymizována dvě slova], ve kterém úmyslně uvedl nepravdivé skutečnosti, jak jsou v rozsudku konkretizovány a takto byl neoprávněně uplatněn nadměrný odpočet DPH ve výši 16.926 Kč, když

odpočet DPH u přijatých plnění od tuzemských plátců byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, současně nebylo vůbec přiznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH a v odpovídajícím rozsahu s tím nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně byla v daňovém přiznání zahrnuta do nároku odpočtu daně, neboť ve skutečnosti bylo pořízeno zboží z JČS, byl porušen § 21 odst. 1 ZDPH, který ukládá plátcům povinnost přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku, kdy tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] v úmyslu, že daňový subjekt [anonymizována dvě slova], řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která mu vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi v celkovém objemu 9.545.580 Kč bez DPH, přitom tyto činnosti zajišťoval sám [jméno] [příjmení] za pomoci [anonymizována dvě slova] a [jméno] [příjmení], tímto jednáním zkrátili DPH za uvedené období nejméně ve výši 2.004.572 Kč a současně se pokusili vylákat neoprávněně nadměrný odpočet ve výši 16.926 Kč, který nebyl správcem daně vyplacen,

5) ve zdaňovacím období července 2014 [anonymizováno] a [anonymizována dvě slova] společně dodaly [anonymizována dvě slova] zboží ve fakturované ceně 1.613.379 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 44.319.513 Kč, daňová povinnost činila minimálně 9.307.098 Kč, dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, jak jsou v rozsudku specifikovány, které přijala [anonymizována dvě slova], zboží bylo uhrazeno z účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] na účet [anonymizována dvě slova] č. [bankovní účet], kdy provedené platby jsou opět v rozsudku konkretizovány co do částky a data uskutečnění a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [anonymizována dvě slova] tuzemské [anonymizováno], s níž komunikaci zajišťoval [jméno] [příjmení], kdy došlo k vystavení faktur na prodej zboží v tuzemsku opět konkretizovaných v rozsudku a na základě vystavených faktur uhradila [anonymizováno] z účtu [číslo] na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] platby opět v rozsudku konkretizované, přičemž [jméno] [příjmení] dne [datum] zajistil podání daňového přiznání k DPH za červenec 2014 u správce daně za daňový subjekt [anonymizována dvě slova], ve kterém úmyslně nepravdivě uvedl skutečnosti významné pro výpočet daně, jak jsou opět uvedeny v rozsudku, v důsledku čehož byla přiznána DPH ve výši 683 Kč, kdy odpočet DPH u přijatých plnění od tuzemských plátců byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, nebylo vůbec přiznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH a v odpovídajícím rozsahu s tím nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně byla v daňovém přiznání zahrnuta do nároku odpočtu daně, byl porušen § 21 odst. 1 ZDPH, který ukládá plátcům povinnost přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku a tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] v úmyslu, že daňový subjekt [anonymizována dvě slova] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která mu vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi v celkovém objemu 29.610.956 Kč bez DPH, kdy tyto činnosti zajišťoval sám [jméno] [příjmení] za pomoci [anonymizována dvě slova] a [jméno] [příjmení], čímž zkrátili DPH za uvedené období ve výši 6.217.618 Kč, při zohlednění přiznané daňové povinnosti,

6) ve zdaňovacím období srpna 2014 [anonymizováno] a [anonymizována dvě slova] společně dodaly [anonymizována dvě slova] zboží v celkové fakturované ceně 1.382.195 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 38.418.604 Kč, daňová povinnost činila minimálně 8.067.907 Kč, přičemž [anonymizováno] prokazatelně, jak vyplývá ze zjištěných finančních transakcí, zboží dodala, ale nepodařilo se dohledat a zajistit příslušné faktury, naopak zboží dodané spol. [anonymizována dvě slova] bylo vyúčtováno fakturami konkretizovanými v rozsudku s předmětem plnění mobilní telefony, které přijala [anonymizována dvě slova], zboží bylo uhrazeno z účtu RED AMPLIO [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] platbou mezi uvedenými účty ze dne [datum] částky 2.245 EUR (62.490 Kč) a z účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] na účet [anonymizována

dvě slova] č. [bankovní účet] platbami konkretizovanými v rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [anonymizována dvě slova] tuzemské [anonymizováno], s níž komunikaci zajišťoval [jméno] [příjmení], a vystavení faktur na prodej zboží v tuzemsku, jak jsou v rozsudku konkretizovány a na základě vystavených faktur uhradila [anonymizováno] platbami konkretizovanými v rozsudku z účtu [číslo] na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] přičemž [jméno] [příjmení] dne [datum] zajistil podání daňového přiznání k DPH za období srpna 2014 u správce daně za daňový subjekt [anonymizována dvě slova], ve kterém úmyslně uvedli nepravdivé skutečnosti v rozsudku konkretizované ve vztahu k daňové povinnosti tohoto subjektu, v důsledku nichž byl uplatněn neoprávněně nadměrný odpočet DPH ve výši 410 Kč, když odpočet DPH u přijatých plnění od tuzemských plátců byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, současně nebylo vůbec přiznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH a v odpovídajícím rozsahu s tím nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně v daňovém přiznání byla zahrnuta do nároku odpočtu daně, dále byl porušen § 21 odst. 1 ZDPH, který zakládá plátcí povinnost přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku a tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] v úmyslu, že daňový subjekt [anonymizována dvě slova] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která mu vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí v celkovém finančním objemu 33.395.799 Kč bez DPH, kdy tyto činnosti ve skutečnosti zajišťoval sám [jméno] [příjmení] za pomoci [anonymizována dvě slova] a [jméno] [příjmení], čímž zkrátily DPH za uvedené období o 7.013.118 Kč a současně se pokusili vylákat neoprávněně nadměrný odpočet ve výši 410 Kč,

7) ve zdaňovacím období září 2014 [anonymizováno] a [anonymizována dvě slova] společně dodaly [anonymizována dvě slova] zboží ve fakturované ceně 884.406 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 24.466.894 Kč, daňová povinnost činila minimálně 5.138.048 Kč, dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, jak jsou uvedeny v rozsudku soudu I. stupně, které přijala [anonymizována dvě slova], přičemž k dodanému zboží [anonymizována dvě slova], ke kterému dle zjištěných finančních transakcí prokazatelně došlo, se nepodařilo zajistit příslušné faktury, kdy k úhradě za zboží z účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] byly provedeny platby konkretizované v rozsudku a na účet [anonymizována dvě slova] č. [bankovní účet] bylo za zboží uhrazeny platby rovněž v rozsudku specifikované a [jméno] [příjmení] zajistil prodej zboží od RED AMPLIO tuzemské 4Company, s níž komunikaci zajišťoval [jméno] [příjmení], a vystavení faktur na prodej zboží v tuzemsku, jak jsou v rozsudku konkretizovány a na základě vystavených faktur uhradila 4Company z účtu [číslo] na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] platby v rozsudku konstatované, přičemž [jméno] [příjmení] dne [datum] zajistil podání daňového přiznání k DPH za toto zdaňovací období u příslušného správce daně za daňový subjekt [anonymizována dvě slova] jako plátce DPH, v němž úmyslně byly uvedeny nepravdivé skutečnosti konkretizované v rozsudku, v jejichž důsledku byla přiznána DPH pouze ve výši 1.220 Kč, když odpočet DPH u přijatých plnění od tuzemských plátců byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, současně nebylo vůbec přiznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH a v odpovídajícím rozsahu s tím nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně v daňovém přiznání byla zahrnuta do nároku odpočtu daně, neboť ve skutečnosti bylo pořízeno zboží z JČS se základem daně, dále byl porušen § 21 odst. 1 ZDPH, který ukládá plátcí povinnost přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku a tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] v úmyslu, že daňový subjekt [anonymizována dvě slova] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí v celkovém finančním objemu 24.574.674 Kč bez DPH, přičemž tyto činnosti zajišťoval sám [jméno] [příjmení] za pomoci Sergiye

Musiyenka a [jméno] [příjmení], čímž zkrátili DPH ve výši 5.159.461 Kč, při zohlednění přiznané daňové povinnosti,

8) ve zdaňovacím období října 2014 [anonymizováno] a [anonymizována dvě slova] společně dodaly [anonymizována dvě slova] zboží ve fakturované ceně 2.254.740 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 62.189.075 Kč, daňová povinnost činila minimálně částku 13.059.706 Kč, dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, které jsou v rozsudku uvedeny, a které přijala [anonymizována dvě slova], přičemž ke zboží dodanému [anonymizována dvě slova], k čemuž prokazatelně došlo dle zjištěných finančních transakcí, se nepodařilo dohledat a zajistit příslušné faktury, když zboží bylo uhrazeno z účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] na [anonymizováno] Estrellon [číslo] [číslo] platbami, které jsou v rozsudku konkretizovány stejně jako platby z účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] na účet LVA Trading č. [bankovní účet] a [jméno] [příjmení] zajistil prodej zboží od [anonymizována dvě slova] tuzemské [anonymizováno], s níž komunikaci zajišťoval [jméno] [příjmení], a [anonymizováno] a vystavení faktur na prodej zboží v tuzemsku, jak je opět v rozsudku uvedeno, kdy na základě vystavených faktur uhradila [anonymizováno] z účtu [číslo] na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] platby uvedené v rozsudku a na základě vystavených faktur uhradila MAXmobil z bankovního účtu [číslo] na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] rovněž platbu v rozsudku konkretizovanou a [jméno] [příjmení] dne [datum] zajistil podání daňového přiznání k DPH za zdaňovací období října 2014 u příslušného správce daně za daňový subjekt [anonymizována dvě slova], ve kterém úmyslně nepravdivě uvedl údaje ve vztahu k daňové povinnosti, jak jsou v rozsudku konkretizovány, v důsledku nichž byl tímto daňovým subjektem uplatněn nadměrný odpočet DPH 1.526 Kč, kdy odpočet DPH u přijatých plnění od tuzemských plátců byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, nebylo vůbec přiznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH a v odpovídajícím rozsahu s tím nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně v daňovém přiznání byla zahrnuta do nároku odpočtu daně, neboť ve skutečnosti bylo pořízeno zboží z JČS se základem daně, dále byl porušen § 21 odst. 1 ZDPH, zakládající plátců povinnost přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku a tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] v úmyslu, že daňový subjekt [anonymizována dvě slova], řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která mu vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi v celkovém finančním objemu 48.746.601 Kč bez DPH, přičemž tyto činnosti zajišťoval sám [jméno] [příjmení] za pomoci [anonymizována dvě slova] a [jméno] [příjmení], čímž zkrátili DPH za uvedené období nejméně o 10.236.786 Kč a současně se pokusili vylákat neoprávněně nadměrný odpočet 1.526 Kč, který nebyl správcem daně vyplacen,

9) ve zdaňovacím období listopadu 2014 [anonymizováno] a [anonymizována dvě slova] společně dodaly [anonymizována dvě slova] zboží ve fakturované ceně 1.267.842 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 35.072.132 Kč, daňová povinnost činila minimálně 7.365.148 Kč, dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, jak jsou v rozsudku specifikovány, které přijala [anonymizována dvě slova], přičemž u zboží dodaného [anonymizována dvě slova] se nepodařilo dohledat a zajistit příslušné faktury, když zboží bylo uhrazeno z účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] na účty spol. [anonymizováno] [číslo] [číslo] platbami specifikovanými v rozsudku, stejně jako platby na účet [anonymizována dvě slova] č. [bankovní účet] a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [anonymizována dvě slova] tuzemské 4Company, s níž komunikaci zajišťoval [jméno] [příjmení], dále i [anonymizováno] a [anonymizováno], kdy za tímto účelem byly vystaveny faktury specifikované v rozsudku a na základě takto vystavených faktur uhradila 4Company z účtu [číslo] na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] platby konkretizované v rozsudku stejně jako platby [anonymizováno] z účtu [číslo] č. [bankovní účet] na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] iStyle z účtu č. [bankovní účet] na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] přičemž [jméno] [příjmení] dne [datum] zajistil podání daňového

přiznání k DPH za předmětné zdaňovací období listopadu 2014 u správce daně za daňový subjekt [anonymizována dvě slova], v němž byly nepravdivě uvedeny údaje pro stanovení výše daňové povinnosti, v důsledku čehož byl neoprávněně uplatněn nadměrný odpočet DPH 2.415 Kč, a to v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, současně nebylo vůbec přiznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH a nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně v daňovém přiznání byla zahrnuta do nároku odpočtu daně, dále byl porušen i § 21 odst. 1 ZDPH, které ukládá plátcům povinnost přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku a tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] v úmyslu, že daňový subjekt [anonymizována dvě slova] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která mu vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi v celkové výši 38.782.661 Kč bez DPH, přičemž tyto činnosti zajišťoval sám [jméno] [příjmení] za pomoci [anonymizována dvě slova] a [jméno] [příjmení], čímž zkrátily DPH nejméně o 8.144.359 Kč a současně se pokusili vylákat neoprávněně nadměrný odpočet ve výši 2.415 Kč, který nebyl správcem daně vyplacen,

10) ve zdaňovacím období prosince 2014 [anonymizováno] a [anonymizována dvě slova] společně dodaly [anonymizována dvě slova] zboží ve fakturované ceně 2.566.549 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 70.873.408 Kč, daňová povinnost činila minimálně 14.883.416 Kč, dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefonů, jak jsou konkretizovány v rozsudku, které přijala [anonymizována dvě slova], přičemž ke zboží dodanému [anonymizována dvě slova] se nepodařilo faktury dohledat a zajistit, nicméně obchod je prokazován uskutečněnými platbami mezi těmito obchodními subjekty, když zboží bylo uhrazeno z účtu [anonymizována dvě slova] [číslo] na účty [anonymizováno] [číslo] [číslo] na účet [anonymizována dvě slova] č. [bankovní účet] platbami konkretizovanými v rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [anonymizována dvě slova] tuzemské [anonymizováno], s níž komunikaci zajišťoval [jméno] [příjmení], dále i [anonymizováno] a [anonymizováno] a to při vystavení faktur na prodej tohoto zboží specifikovaných v rozsudku, kdy na základě vystavených faktur uhradila 4Company z účtu [číslo] MAXmobil z účtu [číslo] č. [bankovní účet] a č. [bankovní účet] a [anonymizováno] z účtu č. [bankovní účet] na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] platby konkretizované v rozsudku, přičemž daňový subjekt [anonymizována dvě slova] za prosinec 2014 nepodal u správce daně daňové přiznání k DPH, kdy [jméno] [příjmení] od počátku jednal za pomoci [anonymizována dvě slova] a [jméno] [příjmení] s úmyslem, že [anonymizována dvě slova] nepřizná svou daňovou povinnost k DPH, která jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemským plátcům v celkovém finančním objemu 60.631.226 Kč bez DPH, a takto zkrátily DPH nejméně o 14.883.416 Kč,

celkem tak [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] a [jméno] [příjmení] pod bodem IV. 1) až 10) za daňový subjekt [anonymizována dvě slova] zkrátily DPH celkem o 59.134.468 Kč a zároveň neoprávněně uplatnili nadměrný odpočet ve výši 65.875 Kč, když správcem daně bylo vyplaceno pouze 24.696 Kč,

v bodě V./ [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v přesně nezjištěné době v průběhu roku 2014 [jméno] [příjmení] zajistil [právníká osoba], která neměla žádnou provozovnu ani pracovníky, a to za účelem nákupu jejím prostřednictvím elektroniky od společností z JČS [anonymizována dvě slova] a G [anonymizováno] S, kdy tyto společnosti dodávaly [anonymizováno] zboží, a to od října 2014 do února 2015, kdy takto jednal dle rozsudku [jméno] [příjmení] s vědomím, že [anonymizováno] nebude plnit své povinnosti k DPH v souvislosti s pořízením zboží od plátce z JČS a dodáním tohoto zboží tuzemskému plátcovi, a to [anonymizováno], kterou rovněž fakticky ovládal [jméno] [příjmení] stejně jako [anonymizováno], kterou ovládal prostřednictvím nastrčeného jednatele [jméno] [příjmení], který byl jednatelem od [datum] a jehož funkce měla zaniknout antidatováním dne [datum], když zápis o této změně byl proveden až [datum], když [jméno] [příjmení] neměl v úmyslu fakticky podnikat s touto společností, jednatelem se stal pouze

formálně na základě požadavků a instrukcí třetích osob, za účelem zakrytí totožnosti osoby, která za společnost skutečně jednala, přičemž [jméno] [příjmení] dle pokynů [jméno] [příjmení] založil u [právnícká osoba], bankovní účet společnosti [číslo] v měně EUR a účet [číslo] v měně CZK, ke kterým také uzavřel smlouvu o poskytování služeb [anonymizováno] 24, a doklady a přístupová hesla k účtům předal [jméno] [příjmení], který následně prováděl přes tyto účty bankovní operace, jimiž byl realizován nákup a prodej elektroniky, když sám zajišťoval vystavení faktur za [anonymizováno], přičemž společnost byla pouze odběratelem a mezičlánkem k tomu, aby formálně přeproдалa zboží dalším společnostem, konkrétně [anonymizováno] v celkové hodnotě 3.684.701 EUR, [anonymizováno] v celkové hodnotě 4.011.153 EUR a iStyle v celkové hodnotě 2.447.522 EUR, [jméno] [příjmení] pak zajistil podávání nepravdivých daňových přiznání za [anonymizováno] za daňové období října a listopadu 2014 prostřednictvím datové schránky a za další období daňová přiznání nepodal,

1) ve zdaňovacím období října 2014 [anonymizováno] dodala [anonymizováno] zboží v celkové fakturované ceně 1.611.140 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 44.547.795 Kč, daňová povinnost činila minimálně 9.355.037 Kč, přičemž dodané zboží bylo [anonymizováno] vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, jak jsou v rozsudku konkretizovány, které přijala [anonymizováno], zboží bylo uhrazeno z účtu [anonymizováno] [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] platbami specifikovanými v rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [anonymizováno] tuzemské BENTUSTEN, která zboží uhradila z bankovního účtu [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] platbami konkretizovanými v rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil podání daňového přiznání k DPH dne [datum] na FÚ pro hl. m. Prahu, pracoviště pro [část Prahy] [anonymizováno] za předmětné zdaňovací období, kdy v daňovém přiznání byly úmyslně uvedeny nepravdivé skutečnosti konkretizované v rozsudku, kdy byla přiznána DPH pouze 39.319 Kč, přičemž odpočet DPH byl uplatněn v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, nebylo přiznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH, nebyla splněna povinnost plátce přiznat DPH při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH, nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně v daňovém přiznání byla zahrnuta do nároku odpočtu daně, byl porušen § 21 odst. 1 ZDPH, ukládající plátcům daně povinnost přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku a tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] v úmyslu, že [anonymizováno] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi v celkovém finančním objemu 37.560.646 Kč bez DPH, kdy tyto činnosti zajišťoval [jméno] [příjmení] za součinnosti s [jméno] [příjmení], a tím zkrátili DPH za uvedené období ve výši 7.848.417 Kč při zohlednění přiznané daňové povinnosti v daňovém přiznání,

2) ve zdaňovacím období listopadu 2014 [anonymizováno] dodala [anonymizováno] zboží ve fakturované ceně 611.045 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 16.934.404 Kč, daňová povinnost činila minimálně 3.556.225 Kč, dodané zboží bylo Estrellon vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, jak jsou v rozsudku specifikovány, které přijala [anonymizováno], zboží bylo uhrazeno z účtu [anonymizováno] [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] platbami specifikovanými v rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [anonymizováno] tuzemské [anonymizováno], která dodané zboží uhradila z bankovního účtu [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] platbami opět v rozsudku konkretizovanými a [jméno] [příjmení] zajistil [datum] podání daňového přiznání k DPH příslušnému správci daně za daňový subjekt [anonymizováno], ve kterém úmyslně nepravdivě uvedl údaje nezbytné pro výpočet daňové povinnosti, v důsledku toho byla přiznána DPH ve výši pouze 6.722 Kč, kdy údaje v daňovém přiznání byly uvedeny v rozporu s § 72 odst. 1 ZDPH, nebylo vůbec přiznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH a v odpovídajícím rozsahu nebyla splněna povinnost plátce přiznat DPH při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně v daňovém přiznání byla zahrnuta do nároku odpočtu daně, neboť bylo pořízeno zboží z JČS, dále byl porušen i § 21 odst. 1 ZDPH, který ukládá plátcům daně povinnost přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku, kdy tohoto jednání se dopustil [jméno]

[příjmení] v úmyslu, že spol. Phausto řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí v celkovém finančním objemu 16.780.164 Kč bez DPH, přičemž tyto činnosti zajišťoval [jméno] [příjmení] za součinnosti [jméno] [příjmení] a tím zkrátili DPH za uvedené období ve výši 2.977.485 Kč při zohlednění přiznané daňové povinnosti v daňovém přiznání,

3) ve zdaňovacím období ledna 2015 [anonymizováno] dodala [anonymizováno] zboží ve fakturované ceně 2.039.559 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH, činil minimálně 56.948.105 Kč, daňová povinnost činila minimálně 11.959.102 Kč, když faktury se nepodařilo dohledat a zajistit, přičemž za dodávku zboží bylo uhrazeno z účtu [anonymizováno] [číslo] [anonymizováno] účet [anonymizováno] [číslo] platbami specifikovanými v rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil další prodej tohoto zboží, mobilních telefonů, [anonymizováno] tuzemské [anonymizováno], která uhradila z bankovního účtu [číslo] na účet Phausto [číslo] částky specifikované v rozsudku, přičemž daňový subjekt [anonymizováno] za toto zdaňovací období nepodal u správce daně daňové přiznání k DPH, a to ani po výzvě správce daně a [jméno] [příjmení] se tohoto jednání dopustil s vědomím, že [anonymizováno] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemským plátcům v celkovém finančním objemu 53.482.910 Kč bez DPH, přičemž nákup a prodej ve skutečnosti zajišťoval sám [jméno] [příjmení], který takto jednal v rozporu s § 16 a § 25 ZDPH, která zakládají povinnost plátce přiznat DPH v souvislosti s pořízením zboží z JČS i v rozporu s § 21 odst. 1 ZDPH, které ukládá plátcí povinnost přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku, a takto obvinění zkrátili DPH za uvedené období nejméně 10.020.220 Kč,

4) ve zdaňovacím období února 2015 [právnícká osoba], [anonymizováno] a G [anonymizováno] S, všechny se sídlem v JČS, dodaly [anonymizováno] zboží v celkové fakturované ceně 3.793.111 EUR, když základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 104.704.158 Kč, daňová povinnost činila minimálně 21.987.873 Kč, kdy k dodání zboží od [anonymizováno] dle zjištěných finančních transakcí, plateb, fakticky došlo, ale nepodařilo se dohledat a zajistit příslušné faktury, dodané zboží bylo [anonymizováno] a G [anonymizováno] S vyúčtováno fakturami s předmětem plnění mobilní telefony, jak jsou v rozsudku konkretizovány, když tyto faktury přijala [anonymizováno], zboží bylo uhrazeno z účtu [anonymizováno] [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] na účet nizozemské spol. [anonymizováno] č. [bankovní účet] a na účet kyperské spol. G & S č. [bankovní účet] platbami v rozsudku konkretizovanými a [jméno] [příjmení] pak zajistil prodej tohoto zboží [právnícká osoba] tuzemské [anonymizováno], která za zboží uhradila z bankovního účtu [číslo] na účet spol. [anonymizováno] [číslo] peněžní prostředky v rozsudku uvedené, přičemž daňový subjekt [anonymizováno] za zdaňovací období února 2015 nepodal u správce daně daňové přiznání k DPH, a to ani po výzvě správce daně, [jméno] [příjmení] se tohoto jednání dopustil již v úmyslu, že [anonymizováno] řádně nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, která jí vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí v celkovém finančním objemu 88.860.233 Kč bez DPH, kdy veškerou shora popsanou činnost zajišťoval [jméno] [příjmení], a tím zkrátili DPH za uvedené období o 18.092.612 Kč,

[jméno] [příjmení] za pomoci [jméno] [příjmení] pod bodem V. 1) - 4) za daňový subjekt [anonymizováno] zkrátili DPH celkem ve výši 38.938.734 Kč,

v bodě VII. pak [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v průběhu září 2014 byla pro [jméno] [příjmení] [jméno] [jméno] [příjmení], opatřena další společnost, která měla nejprve plnit funkci mezičládku, tzv. buffer trader a později missing trader, a to BENTUSTEN, která byla původně jako ready made společnost převedena na [právnícká osoba], jejímž jednatelem se na základě kontaktu s [příjmení] stal od [datum] Ing. [jméno] [příjmení], státní příslušník Slovenské republiky, který založil podle pokynu [jméno] [příjmení] dne [datum] u [právnícká osoba], účty [číslo] v měně EUR a [číslo] v měně CZK, současně uzavřel smlouvu o poskytování služeb [anonymizováno] 24 k ovládání bankovního účtu a převzal čipovou kartu k ovládání účtu, a

dále dne [datum] zřídil u [právníká osoba], účet č. [bankovní účet] v měně CZK, aby zejména prostřednictvím účtu [číslo] byly realizovány debetní a kreditní transakce, které se týkaly obchodů s elektronikou, především [anonymizováno] telefony, když [anonymizováno] v rozhodné době neměla žádné zaměstnance, měla pouze virtuální kancelář a neměla ani vlastní prostředky k podnikatelské činnosti, přičemž od října 2014 do února 2015 plnila tato společnost pro [jméno] [příjmení] funkci mezičlánku a pořizovala zboží od [anonymizováno], které dále prodávala [anonymizována tři slova] a [anonymizováno], kdy faktury vystavoval Ing. [příjmení] [příjmení], který zajišťoval i kontakt s jednatelem [jméno] [příjmení] a částečně zajišťoval i komunikaci s odběrateli [anonymizováno], přičemž ve smyšlené pozici obchodního ředitele působil [jméno] [příjmení], vystupující pod jménem [jméno] [příjmení], který v březnu 2015 komunikoval se zákazníky a zajišťoval přepravu zboží, jíž se i osobně účastnil, přepravu objednával u [právníká osoba], [IČO], vůči níž rovněž vystupoval pod fiktivní totožností [jméno] [příjmení], následně se [jméno] [příjmení] na základě Smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne [datum] stal společníkem a jediným jednatelem [anonymizováno], když zápis těchto změn byl proveden až ke dni [datum], jednatelem se stal přesto, že byl sám nemajetný, bez vlastního motorového vozidla a neměl zkušenosti nebo vzdělání, které by vytvářely předpoklad pro obchodování s elektronikou v níže uvedených obrazech, [anonymizováno] pak v březnu roku 2015 působila jako missing trader, pořizující zboží z JČS, aniž by pořízení řádně přiznala u správce daně, když v tomto období pořídila zboží od slovenské [anonymizováno] a nizozemské MacCity, kdy pořízení a jeho další prodej zboží zajišťoval [jméno] [příjmení]

1) ve zdaňovacím období března 2015 [anonymizováno] a MacCity dodala [anonymizováno] zboží ve fakturované ceně 821.329 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH, činil minimálně 22.102.035 Kč, daňová povinnost činila minimálně 4.641.427 Kč, kdy sice nebyly zajištěny příslušné faktury, ale pořízení uvedeného zboží bylo prokazatelně uhrazeno z účtu [anonymizováno] [číslo] na účet [anonymizováno] [číslo] kdy dále bylo uhrazeno z účtu [anonymizováno] [číslo] na účet nizozemské [anonymizováno] č. [bankovní účet] platba konkretizovaná rovněž v rozsudku a [jméno] [příjmení] zajistil prodej zboží, mobilních telefonů, [anonymizováno] tuzemským [anonymizována dvě slova] a [anonymizováno], zajistil vystavení faktur a realizaci plateb konkretizovaných v rozsudku, kdy na základě těchto vystavených faktur uhradily [anonymizováno] z účtu [číslo] [anonymizováno] z účtu [číslo] iStyle z účtu č. [bankovní účet] na účet [anonymizováno] [číslo] v rozsudku konkretizované platby, přičemž [jméno] [příjmení] za pomoci [jméno] [příjmení] zajistil podání daňového přiznání za zdaňovací období března 2015 za daňový subjekt – [anonymizováno], podané dne [datum] u FÚ pro hl. m. [část Prahy] pracoviště pro [část Prahy] němž nebyla přiznána žádná ze shora uvedených skutečných plnění a byla deklarována daňová povinnost k DPH ve výši 0 Kč, nebylo přiznáno pořízení zboží z JČS dle § 16 ZDPH, nebyla splněna povinnost plátce přiznat daň při pořízení zboží z JČS dle § 25 ZDPH k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, v důsledku čehož nebyla přiznána daň na výstupu, která by následně v daňovém přiznání byla zahrnuta do nároku odpočtu daně a byl porušen i § 21 odst. 1 ZDPH, který ukládá plátcům povinnost přiznat DPH v souvislosti s dodáním zboží plátcům v tuzemsku, neboť tato plnění rovněž nebyla přiznána, obžalovaní se jednání dopustili s úmyslem, že daňový subjekt [anonymizováno] tímto způsobem nepřizná svou daňovou povinnost k DPH, která mu vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcovi v celkovém finančním objemu 16.075.319 Kč bez DPH, když veškerou obchodní činnost zajišťoval [jméno] [příjmení], kdy [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] tímto jednáním u daňového subjektu [anonymizováno] zkrátily DPH ve výši 3.375.816 Kč,

v bodě VIII. pak [jméno] [příjmení] a [anonymizována dvě slova] dle rozsudku nalézacího soudu nejméně v polovině roku 2015 [jméno] [příjmení] za pomoci [anonymizována dvě slova] opatřili další obchodní společnost, a to [anonymizováno] ad agency, jejímž jednatelem a společníkem se již v roce 2013 stala [anonymizována dvě slova], [datum narození], tchyně [anonymizována dvě slova], jménem jednatelky byl v pobočce [právníká osoba] zřízen pro tuto společnost účet č. [bankovní

účet] v měně Euro, který byl určen pro provádění debetních transakcí na účet MacCity č. [bankovní účet] a pro přijímání kreditních transakcí od 4Company účet [číslo] uvedený účet nebyl plátcem daně sdělen správci daně FÚ pro hl. m. [část Prahy] pracoviště pro [část Prahy] účet používaný pro ekonomickou činnost, přičemž v rozhodné době neměla společnost žádné zaměstnance, měla pouze virtuální kancelář a neměla ani vlastní prostředky k podnikatelské činnosti, za společnost ve skutečnosti jednal [anonymizována dvě slova] v souladu s pokyny, které mu dával [jméno] [příjmení], kdy oba jednali s úmyslem, že společnost bude v předmětné době zajišťovat nákupy zboží z JČS bez DPH a jeho další prodej v tuzemsku, aniž by DPH bylo přiznáno, následně [jméno] [příjmení] pro [anonymizováno] ad agency dojednal nákup 2 dodávek GoPro kamer od nizozemské MacCity v období od 19. do [datum] a jejich následný prodej tuzemské 4Company, která zboží okamžitě prodala spol. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], ta zboží opět obratem prodala [anonymizováno] point [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], Slovenská republika, když [anonymizována dvě slova] se v tomto případě osobně aktivně účastnil při vyzvedávání zboží ve skladu spol. [právnícká osoba] a jeho okamžitého předání přepravci následného slovenského odběratele [anonymizováno] point [právnícká osoba], kdy

1) ve zdaňovacím období srpna 2015 MacCity dodala [anonymizováno] ad agency zboží ve fakturované ceně 220.156 EUR, základ daně dle § 36 ZDPH činil minimálně 5.960.232 Kč, daňová povinnost činila minimálně 1.251.649 Kč, k takto dodanému zboží nebyly zajištěny příslušné faktury, ale pořízení uvedeného zboží bylo potvrzeno úhradou z účtu [anonymizováno] ad agency č. [bankovní účet] na účet nizozemské MacCity č. [bankovní účet], kdy jednotlivé platby jsou v rozsudku konkretizovány, následně [jméno] [příjmení] zajistil prodej tohoto zboží [anonymizováno] ad agency tuzemské 4Company, zajistil vystavení faktur a provedení plateb mezi účty, jak je v rozsudku konkretizováno, kdy na základě vystavených faktur uhradila 4Company z účtu [číslo] platbu na účet [anonymizováno] ad agency č. [bankovní účet], daňový subjekt [anonymizováno] ad agency za předmětné zdaňovací období u správce daně nepodal daňové přiznání k DPH, přičemž [jméno] [příjmení] a [anonymizována dvě slova] od počátku jednali s úmyslem, že [anonymizováno] ad agency nepřizná svou daňovou povinnost k DPH u příslušného finančního úřadu, a [jméno] [příjmení] takto jednal v rozporu s § 16 a § 25 ZDPH, která zakládají povinnost plátce daně přiznat DPH v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí v celkovém finančním objemu ve výši 4.979.759 Kč bez DPH, kdy takto zkrátili DPH v rozsahu 1.045.749 Kč.

Pod bodem X. pak byl [jméno] [příjmení] napadeným rozsudkem uznán vinným, že v období od října 2014 do února 2015 přijímal jako jediný jednatel [právnícká osoba], [IČO], [ulice a číslo], [obec] (dále i jen PEGENET) na bankovní účet společnosti [číslo] [bankovní účet] zaslané výnosy z trestné činnosti v celkové částce 124.500 EUR, odpovídající částce 3.361.500 Kč, které dále převedl na korunový bankovní účet PEGENET [číslo] [bankovní účet] a [číslo] [bankovní účet] a z větší části jej vybral v hotovosti či platební kartou, takto činil se znalostí původu peněz, kdy trestná činnost, o níž [jméno] [příjmení] věděl, spočívala v daňových únicích z obchodování s mobilními telefony přes [právnícká osoba], konkrétně byly získány v souvislosti se zkrácením DPH, kdy tohoto jednání se dopustil [jméno] [příjmení] prostřednictvím daňového subjektu [anonymizováno], tzn. peněžní prostředky byly opatřeny v rámci peněžních transakcí, které byly prováděny na účtech tohoto daňového subjektu v roli tzv. missing tradera, když na účty [anonymizováno] byly zasílány peněžní prostředky za plnění, se kterým byla spojena povinnost k DPH a odběratelé, kteří peněžní prostředky na účty zasílali dle fakturací, hradili zboží již s DPH, ačkoliv společnost, která jim zboží dodávala a jejíž činnost byla fakticky řízena [jméno] [příjmení], DPH z takto uskutečněných plnění nepřiznala nebo sice přiznala, ale současně v daňovém přiznání uvedla nepravdivé údaje, které měly za následek přiznání daňové povinnosti k DPH v minimální výši, přičemž u [právnícká osoba] ve zdaňovacím období října a listopadu roku 2014 a leden a únor roku 2015 byla zkrácena DPH ve výši nejméně 38.938.734 Kč.

Konečně pak pod bodem XI. rozsudku byla právnická osoba [anonymizována dvě slova] CZ uznána vinnou, že v období od roku 2013 do roku 2015 na základě projevu vůle jediného jednatele [jméno] [příjmení] přijímala a užívala peněžní prostředky v měně EUR a CZK, které byly převedeny v celkové výši 3.992.973 Kč na tři bankovní účty [anonymizována dvě slova] č. [bankovní účet], č. [bankovní účet] a [číslo] kdy na uvedené účty převedl peněžní prostředky [jméno] [příjmení] nebo v součinnosti s další osobou či osobami, a to z bankovních účtů [číslo] [příjmení] trading group LTD, registrované v Seychelské republice, Suite 10, 13. podlaží, La Ciotat, Mont Fleuri 10 pod registračním [číslo] zastoupené ředitelem [jméno] [příjmení], který jako jediný měl dispoziční právo k účtu, dále z bankovních účtů tzv. missing traderů, a to [číslo] GAZNATE, [číslo] [anonymizováno] property, [číslo] [číslo] BENTUSTEN, [číslo] [anonymizováno] a [číslo] [jméno] [příjmení], kdy příkazy k bankovním převodům zadával [jméno] [příjmení] sám či v součinnosti s dalšími osobami, kdy z uvedených bankovních účtů missing traderů byly peněžní prostředky zasílány přímo na účet [anonymizována dvě slova] nebo byly zasílány na bankovní účet [příjmení], ze kterého je následně převedl [jméno] [příjmení] na bankovní účet [anonymizována dvě slova], peněžní prostředky přímo převedené na bankovní účty [anonymizována dvě slova] nebo zprostředkovaně přes bankovní účet [příjmení], pocházely z účelově řízené činnosti podnikatelských subjektů [anonymizována dvě slova] property, [anonymizována dvě slova] a [jméno] [příjmení], jednalo se o přebytek finančních prostředků, který vznikl rozdílem mezi nákupní a prodejní cenou a tímto způsobem [jméno] [příjmení], který byl v dané době jednatelem [anonymizována dvě slova], sám nebo v součinnosti s další osobou či osobami převáděl peněžní prostředky a) z bankovního účtu [anonymizováno] [číslo] kdy dne [datum] převedl 30.000 EUR a dne [datum] opět 30.000 EUR, celkově v přepočtu 1.647.000 Kč na účet [anonymizována dvě slova] č. [bankovní účet], b) z bankovního účtu [anonymizováno] [číslo] dne [datum] převedl 7.865 Kč na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] c) z bankovních účtů BENTUSTEN [číslo] pak dne [datum] převedl 4.714 EUR, odpovídající částce 128.079 Kč a z účtu [číslo] převedl dne [datum] částku 78.529 Kč a dne [datum] částku 13.000 Kč, celkem převedl 219.608 Kč na účet [anonymizována dvě slova] [číslo] dále d) z bankovního účtu GAZNATE [číslo] dne [datum] převedl 80.000 Kč, e) z bankovního účtu [anonymizováno] property [číslo] dne [datum] převedl částku 5.577 EUR, odpovídající částce 150.000 Kč a 23.859 EUR, odpovídající 650.000 Kč, dále dne [datum] částku 5.569 EUR odpovídající částce 150.000 Kč, dne [datum] částku 9.868 EUR, odpovídající částce 270.000 Kč a [datum] částku 22.237 EUR, odpovídající částce 610.000 Kč, celkem převedl částku 1.830.000 Kč, f) z bankovního účtu BENTUSTEN [číslo] převedl dne [datum] částku 17.000 Kč a z bankovního účtu [číslo] převedl dne [datum] částku 4.969 EUR, odpovídající částce 135.000 Kč, celkově převedl částku 152.000 Kč, g) z bankovního účtu [jméno] [příjmení] [číslo] převedl dne [datum] částku 41.500 Kč a dne [datum] částku 42.000 Kč, celkem částku 83.500 Kč, přičemž tyto finanční částky byly převedeny na účet [číslo] [příjmení], jejímž ředitelem byl [jméno] [příjmení] a následně z tohoto bankovního účtu [jméno] [příjmení] dne [datum] převedl částku 1.000.000 Kč na bankovní účet obžalované [příjmení] [jméno] č. [bankovní účet], a dále ve dnech od [datum] do [datum] převedl v souhrnu částku 7.181.600 Kč na bankovní účet [anonymizována dvě slova] [číslo] kdy takto získané peněžní prostředky [jméno] [příjmení] jako jednatel [příjmení] [jméno] použil k nákupu 1. dne [datum] od manželů [jméno] [příjmení] [datum narození] a [příjmení] [příjmení], [datum narození] za 600.000 Kč v obci [obec], katastrálním území Písek, pozemků parc. [číslo] zapsaných na [list vlastnictví], s právním účinkem vkladu ke dni [datum] (č. řízení V [číslo] 2014 [číslo]), 2. dne [datum] od [jméno] [příjmení], [datum narození] za 50.000 Kč v obci [obec], katastrálním území Písek, pozemků parc. [číslo] zapsaných na [list vlastnictví], s právním účinkem vkladu ke dni [datum] (č. řízení V [číslo] 2014 [číslo]), 3. dne [datum] od [jméno] [příjmení], [datum narození] za 1.000.000 Kč v obci [obec], katastrálním území Chřešťovice, st. pozemku 168 se stavbou [adresa], zapsaných na [list vlastnictví] (následné sídlo [anonymizována dvě slova]) s právním účinkem vkladu ke dni [datum] (č. řízení V [číslo] 2014 [číslo]), 4. dne [datum] od [anonymizováno] za 850.000 Kč v obci [obec], katastrálním území Oldřichov u Písku, pozemků parc. [číslo] v obci [obec], katastrálním území Písek, pozemků

parc.č [číslo] a [číslo], zapsaných na [list vlastnictví], s právním účinkem vkladu ke dni [datum] (č. řízení V [číslo] 2014 [číslo]), kdy takto jménem [anonymizována dvě slova] celkem zakoupil [jméno] [příjmení] nemovitosti v souhrnné hodnotě 2.500.000 Kč, jejichž vlastníkem se stala tato společnost, k čemuž použil byť i jen z části peněžní prostředky získané trestnou činností shora popsanou a dále [jméno] [příjmení] jako jednatel [příjmení] [jméno] uskutečnil finanční transakce prostřednictvím bankovního účtu [číslo] kdy v období od [datum] do [datum] provedl platební kartou hotovostní výběry v celkové částce 2.156.554 Kč a za užití platební karty uskutečnil nákupy v hodnotě 160.984 Kč, v období od [datum] do [datum] uskutečnil debetní transakce vůči účtu č. [bankovní účet] za pronájem motorového vozidla AUDI Q3 v celkové výši 429.920 Kč a v období od [datum] do [datum] ve prospěch bankovního účtu č. [bankovní účet] majitele [právníká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], uskutečnil debetní transakce v celkové výši 2.068.689 Kč, odpovídající nákladům za stavbu rodinného domu v Topělci, ve kterém bydlí [jméno] [příjmení] s rodinou, přičemž k těmto uvedeným transakcím použil, byť i jen z části, peněžní prostředky, získané výše popsanou trestnou činností a uvedeným jednáním došlo dle nalézacího soudu k převedení a spotřebování majetkové hodnoty určené peněžními prostředky ve výši 3.992.973 Kč, která byla získána protiprávním jednáním stíhaných obžalovaných, kterého se dopustili spácháním zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby na území České republiky, kdy nalézací soud dále znovu konstatuje, jakým jednáním se dle jeho závěrů měli jednotliví stíhaní obžalovaní na této daňové trestné činnosti podílet, včetně skutečnosti, že peněžní prostředky, které byly později shora popsaným způsobem převedeny na [anonymizována dvě slova], pocházely z trestné činnosti, která byla spáchána na území [příjmení] [jméno] [příjmení] a dalšími osobami prostřednictvím společností a OSVČ, a to [anonymizováno] property (pod bodem I. 1) až 3), když byla [jméno] [příjmení] v součinnosti s [jméno] [příjmení] ve zdaňovacím období 1. a 2. čtvrtletí 2013 a ledna 2014 zkrácena DPH v celkové výši 16.606.458 Kč a neoprávněně byl uplatněn nadměrný odpočet ve výši 92.304 Kč, GAZNATE (pod bodem II. 1) až 9), když byla [jméno] [příjmení] v součinnosti s [jméno] [příjmení] (bod II. 2) až 9) ve zdaňovacím období dubna až prosince 2013 zkrácena DPH ve výši 79.432.016 Kč, [jméno] [příjmení] (pod bodem III. 1) až 9), když byla [jméno] [příjmení] za pomoci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ve zdaňovacím období ledna až září 2014 zkrácena DPH ve výši 59.079.974 Kč, [anonymizováno] (pod bodem V. 1) až 4), když byla [jméno] [příjmení] za pomoci [jméno] [příjmení] ve zdaňovacím období října až listopadu 2014 a ledna až února 2015 zkrácena DPH ve výši 38.938.734 Kč a [anonymizováno] (pod bodem VII. 1), když byla [jméno] [příjmení] za pomoci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ve zdaňovacím období března 2015 zkrácena DPH ve výši 3.375.816 Kč.

6. Proti tomuto rozsudku podali odvolání obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] a právníká osoba, obchodní společnosti [právníká osoba], [IČO], kdy všichni obžalovaní zaměřili svá odvolání jak proti výroku o vině, tak i proti výroky o trestech, které jim byly uloženy, obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zaměřili svá odvolání i proti adheznímu výroku rozsudku. V řízení před odvolacím soudem pak byla věc obžalovaného [jméno] [příjmení] vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí, neboť dle obhajobou předložené lékařské zprávy nebyl obžalovaný schopen účasti při nařízeném veřejném zasedání a na své osobní účasti při jednání soudu trval.

7. Obžalovaná [jméno] [příjmení] [jméno]. [příjmení] ve svém odvolání poukazuje na princip akcesority účastenství, dle něhož trestnost účastníka i spolupachatele je závislá na trestnosti činu hlavního pachatele, kdy podrobně z rozsudku nalézacího soudu konstatuje, pro jakou trestnou činnost, pro jaké protiprávní jednání vedoucí k protiprávnímu následku byla odsouzena ona i tvrzený hlavní pachatel [jméno] [příjmení], včetně právní kvalifikace jejich jednání. V podaném odvolání namítá, že pro posouzení, zda jednáním přičítané napadeným rozsudkem [jméno] [příjmení] byl spáchán trestný čin podle § 240 tr. zákoníku má podstatný význam vymezení právních skutečností, které jsou podle ZDPH relevantní pro stanovení výše daně. V této souvislosti

pak odvolatelka cituje ustanovení § 2 odst. 1 písm. a), c), § 16 odst. 1, § 25 odst. 1, § 36 odst. 1, § 40, § 47 odst. 1 písm. a), odst. 5, § 72 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b), odst. 3 ZDPH, kdy tato ustanovení vykládá i dle jejich obsahu a smyslu a namítá, že nalézací soud při vyčíslení daňové povinnosti jednotlivých daňových subjektů, v rozsudku označených jako missing trader, vychází ze znaleckém posudku Ing. [jméno] [příjmení], zejména ze znalcem deklarovaného zjištění, že zboží pořízené z jiného členského státu EU tento daňový subjekt, obratem dále prodával (s uplatněním DPH na výstupu), ale přitom za cenu, která v úrovni včetně DPH sice mírně převyšuje pořizovací cenu zboží hrazenou zahraničnímu dodavateli, avšak v úrovni bez DPH tuto pořizovací cenu zdaleka nedosahuje, pořizovatel zboží tedy systematicky a dlouhodobě realizuje ztrátové obchody“ (str. 6 posudku). Odvolatelka namítá, že z tohoto skutkového zjištění jak obžaloba, tak i nalézací soud dovozovaly nesprávné závěry ohledně stanovení výše DPH na výstupu, s poukazem na § 36 odst. 1 ZDPH. Odvolatelka namítá, že pokud obchodní společnosti označené jako missing trader pořídily od [anonymizováno], případně od jiné společnosti z JČS EU zboží fakturované jim daňovými doklady specifikovanými v rozsudku, vznikla jim podle výše citovaných ustanovení zákona o DPH povinnost přiznat DPH na výstupu ve výši 21 % ceny plnění, které jim fakturoval dodavatel z JČS, a současně oprávnění k témuž okamžiku uplatnit u správce daně nárok na odpočet této daně na vstupu. Pokud tyto obchodní společnosti takto pořízené zboží dodaly a vyfakturovaly v rozsudku uvedeným daňovým subjektům daňovými doklady, které jsou v rozsudku specifikovány, pak jim vznikla povinnost k DPH na výstupu podle § 2 odst. 1 písm. a) ZDPH, a to ve výši 21 % ze základu daně, kterým je podle § 36 odst. 1 ZDPH výše úplaty, kterou obdržely nebo podle faktur vystavených jejich odběratelům měly od odběratelů obdržet. [příjmení] doklady vystavené společnostmi označenými v rozsudku jako missing trader jejich odběratelům obsahovaly údaje rozhodné pro stanovení základu jejich daňové povinnosti (cenu fakturovaného plnění) a tyto společnosti jimi deklarovaly výši základu své povinnosti k vyčíslení výše DPH na výstupu za užití základní sazby daně z takto deklarovaného daňového základu. Odvolatelka namítá, že těmito daňovým subjektům ani [jméno] [příjmení], proto nelze klást za vinu, že by správci daně zatajili skutečnosti rozhodné pro správné vyčíslení jejich povinnosti k DPH, kdy dle odvolatelky skutkový základ popsáný ve výroku rozsudku nalézací soud posoudil odlišně od uvedených premis a uvedených právních hodnocení, v důsledku nesprávného hodnocení základu daňové povinnosti společností označených jako missing trader. Podle tvrzení soudu tyto společnosti pochybily, když správci daně nesdělily základ své povinnosti k DPH na úrovni minimálně úplaty za plnění, která přijaly od dodavatelů zboží z JČS, kdy takováto interpretace základu DPH nemá oporu nejen v ustanovení § 36 zákona o DPH, ale ani v jiném ustanovení tohoto zákona či jiného právního předpisu. Odvolatelka namítá, že je zcela na vůli obchodníka, za jakou cenu zboží prodává, nemá povinnost je prodat za cenu limitovanou kogentním právním předpisem na úrovni ceny, za kterou zboží sám pořídil, či za cenu vyšší. Je sice zřejmé, že výsledkem prodeje zboží za cenu nižší nežli nabývací, je škoda ve formě snížení majetku prodávajícího, nikoliv však škoda státu ve formě nedovoleného snížení daňové povinnosti daňového subjektu. Výše citovaná ustanovení zákona o DPH, „daňovou optimalizaci“ při obchodu se zbožím pořízeným z JČS prodejem za cenu nižší nežli pořizovací umožňují, takovému jednání dle odvolatelky chybí znak neoprávněnosti, který je imanentně obsažen ve skutkové podstatě předmětného trestného činu. Odvolatelka pak zdůrazňuje nezbytnost úmyslného zavinění pro trestnost jednání postihovaného podle § 240 tr. zákoníku, kdy úmysl pachatele se musí vztahovat ke všem zákonným charakteristikám tohoto trestného činu, včetně neoprávněnosti. [jméno] pak nelze spatřovat v prodeji zboží za cenu nižší než pořizovací. Pokud by společnosti označené jako missing trader správci daně uvedly nepravdivé údaje o daňovém subjektu, od něhož zboží získaly, pak tato skutečnost nemá vliv na správné vyměření DPH na výstupu, pro které je podle § 36 odst. 1 ZDPH relevantní nikoli výše úplaty, kterou daňový subjekt za pořízení zboží zaplatil svému dodavateli, nýbrž výše úplaty kterou za následný prodej tohoto zboží sám obdržel od svého odběratele za skutečně zdanitelné plnění. Napadený rozsudek při vyčíslení rozsahu zkrácení DPH pak vychází z posudku znalce [příjmení] [příjmení], který v posudku uvedl, že, fakt, že missing trader řádně v daňovém přiznání neuvedl veškeré

objemy tuzemských dodávek zboží, které jsou dokladovány na příslušných, v Dokumentaci obsažených daňových dokladech, resp. fakturách, je zcela zásadní: pokud zboží reálně dodal tak, jak je na nalezených daňových uvedeno, není sporu o tom, že byl povinen z titulu všech těchto dodávek přiznat a odvést daň, což – soudě podle údajů uvedených na daňových přiznáních – neučinil. Povinnost přiznat a odvést DPH by vznikla i tehdy, pokud by se reálně dodávky zboží na fakturách deklarované neuskutečnily“. Tento závěr znalec odůvodnil odkazem na § 108 odst. 1 písm. i) ZDPH, dle odvolatelky však tento závěr přehlíží, že toto ustanovení má procesní povahu a nezakládá hmotněprávní nárok státu na DPH, jejímž předmětem je podle § 2 odst. 2 písm. a) ZDPH dodání zboží za úplatu a nikoliv vystavení daňového dokladu o dodání zboží za úplatu. Pokud znalec v posudku výslovně připouští nejistotu ohledně skutečného dodání fakturovaného zboží, dokonce uvádí, že, „na předmětný řetězec transakcí lze pohlížet jako na řetězec fiktivních, resp. simulovaných obchodů“ a s touto skutečností se vyrovnává tím, že je nerozhodné, zda fakturované zboží bylo skutečně dodáno, pak je takový postup dle odvolatelky v rozporu se zásadou in dubio pro reo i konstantní judikaturou, dle níž je v případě dvou možných řešení nutno vzít za prokázané řešení, které nejméně zatěžuje obviněného. V této souvislosti se odvolatelka dovolává rozhodovací praxe Nejvyššího soudu ČR (5 Tdo 1503/2014, 3 Tdo 946/2008) i zdejšího soudu (3 To 19/2017), dle nichž v případě diskrepance mezi daňovým dokladem (fiktivní fakturou) a skutečností právně významnou pro vznik hmotně právního nároku státu na daň není možno v trestním řízení rezignovat na povinnost orgánů činných v trestním řízení zjistit skutkový stav věci při respektování zásady v pochybnostech ve prospěch obviněného. Odvolatelka poukazuje i na rozdílnou konstrukci odpovědnosti v daňovém řízení a v trestním řízení, pokud jde o prokazování rozhodných skutečností, kdy v daňovém řízení je to daňový subjekt, který musí prokazovat správnost a reálnost dokladů a skutečností, v trestním řízení je tato povinnost naopak na orgánech činných v trestním řízení. Znovu pak poukazuje na závěr znalce [příjmení] [příjmení] k otázce oprávněnosti uplatnění nároku missing traderů na odpočet DPH z nákupů zboží v tuzemsku, jak jsou deklarovány v daňových přiznáních, kdy tyto společnosti deklarují, že uskutečnily nákupy v tuzemsku, které se finančním objemem blíží hodnotám tuzemských prodejů, kdy dle znalce validitu vykazovaných údajů zpochybňují faktury od [anonymizováno], případně od jiných dodavatelů z JČS EU, kdy znalec dle odvolatelky nedospěl k závěru, že by pravdivost údajů deklarovaných v daňových přiznáních bylo možno vyloučit, když na straně 16 posudku konstatoval, že, „samozřejmě nelze vyloučit, že některý ze subjektů v rámci své ekonomické činnosti také nějaké tuzemské plnění přijal a nárok na odpočet z takového plnění mu ze zákona vzniknul“. Odvolatelka pak namítá, že v rozporu se zásadou in dubio pro reo znalec na téže straně posudku konstatoval, že, „podle názoru znalce zcela jistě není žádným zkreslením či pochybením, pokud se v dalším bude generálně předpokládat, že subjekty jednoznačně vykazující znaky missing traderů žádná tuzemská zdanitelná plnění reálně nepřijaly a žádný nárok na odpočet z takových plnění jim nevznikl. Žádné konkrétní doklady ani žádné indicie nesvědčí o opaku“. Takovýto způsob argumentace je dle odvolatelky v trestním řízení nepřijatelný pro rozpor se zásadou in dubio pro reo, když dle odvolatelky provedenými důkazy nebylo prokázáno, že by [jméno] [příjmení] nejen způsobil, ale i zavinil ve formě úmyslu zkrácení DPH u tvrzených daňových subjektů v rozsahu, který mu je napadeným rozsudkem přičítán a spáchal tak trestný čin, pro který byl odsouzen. Za této situace dle obžalované [příjmení] ji nelze uznat vinnou účastenstvím na trestném činu [jméno] [příjmení] jako hlavního pachatele, zejména když nalézací soud nezjišťoval, co a z jakých informačních zdrojů ona věděla o skutcích přičítaných [jméno] [příjmení] napadeným rozsudkem a zda byla srozuměna se zkrácením daně jednáním, kterého se měl dopustit [jméno] [příjmení] jako hlavní pachatel. Odvolatelka popírá, že by se dopustila trestných činů, pro které je stíhána, že by jednala v úmyslu, aby GAZNATE nebyla přiznána či správcem daně vyměřena DPH za zdaňovací období května 2013 až prosince 2013 ve výši odpovídající reálné daňové povinnosti tohoto daňového subjektu. Popis obchodů mezi [anonymizováno] a [anonymizováno] pod body II. 2) až 9) rozsudku obsahuje informace relevantní z hlediska výše daňové povinnosti daňového subjektu [anonymizováno] a nelze dle odvolatelky bez dalšího dovodit, že by v době, kdy byla

jednatelkou [anonymizováno], se dopustila at' již komisivně či omisivně jednání, které by vedlo ke zkrácení DPH u tohoto daňového subjektu. Obžalovaná nesouhlasí se závěrem nalézacího soudu, že [jméno] [příjmení] v součinnosti s ní zajistil, že [anonymizováno] daňové přiznání k DPH za květen 2013 až prosinec 2013 vůbec nepodala, stejně jako závěr, že jednali s vědomím, že [anonymizováno] vůbec nepřizná svou daňovou povinnost k DPH, která jí vnikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS EU a jeho prodejem tuzemskému plátcí, kdy takto oba zkrátali DPH. Odvolatelka namítá, že z odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, že za podstatné důkazy ohledně skutku pod bodem II. 2) až 9) pokládá soud zprávu FÚ pro [příjmení] kraj, Územního pracoviště v [obec] a jím doložené listinné důkazy, z nichž vyplývá, že za zdaňovací období května 2013 až prosince 2013 daňová přiznání [anonymizováno] k DPH nebyla podána s odůvodněním, že došlo k přerušení obchodní činnosti kvůli dlouhodobé nemoci jednatelky. Správce daně pak vyzval daňový subjekt [datum] k odstranění pochybností o údajích v daňovém přiznání k DPH za duben 2013 a následně rozšířil kontrolu i na zdaňovací období ledna až března a května až prosince 2013, avšak odvolatelka se k řízení na finanční úřad nikdy nedostavila a nedoložila vyžádané doklady, kdy zaslala celkem 5 omluvenek s odvoláním na svůj zdravotní stav. Z uvedeného tedy odvolatelka dovozuje, že jí rozsudek nepřičítá zkrácení daně komisivním jednáním a namítá, že pokud měl být trestný čin zkrácení daně podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku spáchán obžalovanou nepodáním daňového přiznání, pak samotné nepodání přiznání k DPH za předmětná zdaňovací období není důkazem o jejím omisivním jednání, směřujícím ke zkrácení daně. Obžalovaná dále i namítá, že zjištění soudu, že nepodání daňového přiznání bylo výsledkem součinnosti [jméno] [příjmení] s ní, nemá oporu v provedeném dokazování, takovýto způsob argumentace je dle odvolatelky nepřijatelný, přičemž omisivním jednáním ve smyslu § 112 tr. zákoníku není bez dalšího ani nepodání daňového přiznání jí, jako jednatelkou [anonymizováno], odpovědnou za vedení účetnictví společnosti, za situace, kdy jí zdravotní stav bránil daňové přiznání zpracovat a podat správci daně, kdy pro [anonymizováno] vedla účetnictví, zahrnující i zpracování přiznání k DPH jiná obchodní společnost, která žádné dispozice k nezpracování a nepodání daňového přiznání od ní nikdy nedostala. Že soudem tvrzeného opaku není usvědčována žádným z provedených důkazů, o jejím zdravotním stavu v rozhodném období svědčí i lékařská zpráva, kterou předložila k důkazu, stejně jako i omluvenky, které zaslala správci daně. Odvolatelky tedy namítá, že při hodnocení skutečnosti, že [anonymizováno] nepodala daňové přiznání k DPH za období května, až prosince 2013 nelze pominout kauzální okolnosti vztahující se k nesplnění povinnosti daňového subjektu. Obžalovaná namítá, že z § 135 odst. 1 zák. č. 513/2001 Sb., dle něhož jsou jednatele společnosti s ručením omezeným povinni zajistit řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, nelze dovodit, že by byl jednatel povinen sám účetnictví zpracovat a sám vyhotovit přiznání k DPH za obchodní společnost. Dále pak poukazuje i na skutečnost, že z výpisu z obchodního rejstříku vyplývá, že ve [právníká osoba] došlo v průběhu roku 2013 ke změně v údaji, „statutární orgán“, na místo [jméno] [příjmení] nastoupila ona, nicméně rejstříkový soud vznik jeho funkce jednatele ze dne [datum] zapsal dne [datum] a zánik této funkce ke dni [datum] byl zapsán až dne [datum], takže ve veřejném výpisu z obchodního rejstříku byl [jméno] [příjmení] veden jako jednatel [příjmení] od [datum] do [datum], kdy ona se sice stala jednatelkou [anonymizováno] od [datum], avšak zápis této skutečnosti byl do obchodního rejstříku proveden až [datum], přičemž tato časová prodleva byla způsobena okolnostmi na straně [jméno] [příjmení], který v důsledku exekučního postižení nemohl disponovat svým obchodním podílem, a teprve po odstranění této překážky došlo ke konvalidaci a nabytí účinnosti dříve provedených právních úkonů. Vytýká pak nalézacímu soudu, že nerespektoval zákonnou úpravu principu materiální publicity zapsaných údajů, a to konkrétně pozitivní stránky, která spočívá v tom, že skutečnosti zapsané v obchodním rejstříku jsou účinné vůči třetím osobám ode dne jejich zveřejnění, viz § 29 odst. 2, 3, 4, 5 zák. č. 513/1991 Sb. a § 8 zák. č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob. Ve vztahu k ní tak nebylo respektováno ustanovení § 29 a § 30 obch. zák., ve znění platném v rozhodné době. Namítá, že do zveřejnění údajů o nové jednatelce veškerá jednání jménem [anonymizováno], uzavírání smluv a dohod, zřízení účtů, dispozice s peněžnímu

prostředky na nich, tedy výběry, vklady a převody prováděl [jméno] [příjmení], který také podle svých potřeb využíval bankovní kódy k elektronické obsluze účtu, kdy ze svědectví pracovnice [obec] spořitelny Ing. [příjmení] vyplývá, že zřídit účet pro společnost mohla jen osoba, která byla uvedena jako jednatel v aktuálním výpisu z obchodního rejstříku, v rozhodném období to byl [jméno] [příjmení], ona se opakovaně snažila s [jméno] [příjmení] kontaktovat, což se jí nedařilo, tuto skutečnost potvrdil i svědek [příjmení], přičemž tento stav trval až do konce roku 2013. Nemohla tedy ani podat a ani nepodávala daňová přiznání za období dubna až prosince 2013, neboť ve vztahu ke správci daně nemohla doložit funkci jednatele společnosti, kdy současně i poukazuje na svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Jako jednatel [příjmení] byl v obchodním rejstříku uveden [jméno] [příjmení] až do [datum], kdy s ohledem na pozitivní stránku materiální publicity, ve všech záležitostech vůči třetím osobám zastupoval a navenek jménem společnosti jednal on. Odvolatelka tedy protože byla zapsána jako jednatelka [anonymizováno] až [datum], nemohla před tímto datem podat za [anonymizováno] bezvadné daňové přiznání k DPH, kdy správce daně by takové daňové přiznání podepsané jinou osobou nežli jednatelem zapsaným v obchodním rejstříku neuznal jako daňové přiznání podané osobou oprávněnou jednat za daňový subjekt. [příjmení] přiznání před [datum] jménem [anonymizováno] mohl podat jen [jméno] [příjmení], kdy tento spoluobžalovaný se dle odvolatelky také s ní dohodl na tom, že do doby, než bude jako jednatelka [anonymizováno] v rejstříku zapsána, bude plnit povinnosti jednatele on, a to povinnosti týkající se vedení společnosti i ve vztahu k správci daně, kdy spoléhala na to, že toto ujednání plní, zejména když prováděl jménem společnosti veškerou obchodní činnost, včetně nákupu a prodeje zboží. Odvolatelka tedy namítá, že do [datum] za společnost navenek nejednala, kdy podepsala jen listinu, kterou jí předložil [jméno] [příjmení], aby měla možnost zjistit stav účtu [anonymizováno] u České spořitelny, neměla však žádnou platební kartu, opravňující ji k dispozici s účtem, ostatně i policejní orgán v usnesení o zahájení trestního stíhání uvedl, že za [anonymizováno] uskutečňoval obchody s elektronikou [jméno] [příjmení], prováděl platby za zboží z účtu [anonymizováno], o čemž svědčí i elektronické příkazy k platbám, které [jméno] [příjmení] identifikují podle jeho IP adres jako odesílatele. Odvolatelka pak poukazuje i na skutečnost, že o zrušení dispozičního práva k účtu [příjmení] [jméno] [příjmení] požádal až [datum], tudíž nepodání daňového přiznání k DPH za [anonymizováno] za květen až prosinec 2013 nebylo výsledkem úmyslného jednání odvolatelky, které by bylo motivováno snahou zkrátit tuto daň. Odvolatelka se pak dovolává i judikatury soudů, dle níž ustanovení § 240 tr. zákoníku chrání zájem státu na správném vyměření daně, krácením daně ve smyslu tohoto ustanovení není její neodvedení, pokud nebyla zatajena skutečnost odůvodňující vznik daňové povinnosti, kdy zkrácením daně je úmyslné jednání pachatele, kterým docílí, aby daň nebyla vůbec vyměřena nebo byla vyměřena v nižší částce, kdy znak zkrácení daně není naplněn samotnou skutečností nepodání daňového přiznání povinnou osobou v případě, kdy správci daně je daňová povinnost takové osoby známa a zjištění základu daně a stanovení daně může být provedeno i jinými prostředky. Pro kvalifikaci jednání přičítaného odvolatelce má tedy základní význam, zda byly ohledně obchodů s mobilními telefony popsány pod bodem II. 2) až 9) rozsudku, kdy [anonymizováno] dodala zboží [anonymizováno] a ta následně 4Company, vystaveny a v účetnictví [anonymizováno] řádně zaúčtovány daňové doklady (faktury a doklady o zaplacení), na jejichž základě mohl správce daně vyčíslit daňovou povinnost [anonymizováno] k dani z přidané hodnoty. Účetnictví [anonymizováno] přitom věrně a pravdivě zobrazuje tyto obchody, doložené účetními doklady specifikovanými ve výroku rozsudku, kdy i z těchto dokladů je dovozován závěr o výši daňové povinnosti [anonymizováno] k DPH, kdy i znalec [příjmení] [jméno] [příjmení] své závěry o rozsahu zkrácení daňové povinnosti činí z těchto účetních dokladů zaúčtovaných [anonymizováno] v jejím účetnictví. Z těchto skutečností odvolatelka činí závěr, že jí nelze klást za vinu jednání spočívající ve zkrácení daně neplněním povinnosti vést účetnictví [anonymizováno] v souladu se zákonem o účetnictví, kdy na jeho základě mohl správce daně tomuto daňovému subjektu vyměřit daň poté, co zjistil, že tento daňový subjekt nesplnil v zákonné lhůtě svoji povinnost podat správci daně přiznání k DPH. Odvolatelka tedy dovozuje, že jednání, které je jí přičítáno rozsudkem,

posouzené jako trestný čin podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku, nemůže být tímto trestným činem. Rovněž odmítá, že by spáchala tento trestný čin jednáním popsaným pod bodem III. rozsudku, kde je jí kladeno za vinu, že za jejího „příspěvní“ docházelo k vystavování faktur za daňový subjekt [jméno] [příjmení], a to s vědomím, že [jméno] [příjmení], je zneužit ke krácení DPH“. Obžalovaná namítá neurčité vymezení jejího činu, v rozporu se zásadou zákonnosti trestního stíhání, kdy popis skutku od usnesení o zahájení trestního stíhání měl být popsán tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, kdy v jeho popisu musí být konkretizováno, v jakých konkrétních skutečnostech je spatřováno naplnění všech zákonných znaků daného trestného činu. Na to pak navazuje její právo na obhajobu, kdy jí musí být umožněno ohajovat se proti konkrétním skutečnostem, naplňujícím znaky trestného činu, který se jí klade za vinu. Dle odvolatelky vymezení skutku pod bodem III. rozsudku uvedeným podmínkám zákonnosti trestního stíhání neodpovídá, kdy tvrzení soudu, že věděla, že daňový subjekt [jméno] [příjmení] je zneužit ke zkrácení DPH, je nepřezkoumatelné, soud neuvádí, jak konkrétně byl [jméno] [příjmení] zneužit ke zkrácení DPH a jaké informace o tom ona měla, z jakého zdroje. Ve vztahu k závěru o vině dle odvolatelky považuje nalézací soud za podstatný důkaz znalecký posudek Ing. [jméno] [příjmení], který však dle ní neprokazuje její vinu bez důvodných pochybností. Odvolatelky připomíná stěžejní zásadu kritického hodnocení všech důkazů, včetně znaleckého posudku, který je nutno hodnotit stejně pečlivě jako každý jiný důkaz, když nepoživá žádné větší důkazní síly a musí být podrobován všestranné prověrce nejen právní korektnosti, ale též věcné správnosti, kdy je nutno hodnotit celý proces utváření znaleckého důkazu i způsob, jakým znalec odůvodňuje své závěry, kdy odvolatelka podrobně konstatuje v souladu s judikaturou podmínky pro hodnocení tohoto důkazu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů soudem, a to v souladu se zásadou in dubio pro reo. odvolatelka pak podrobně cituje závěry znalce [příjmení] [příjmení], vytýká mu závěr, že předpokládal ve svém posudku, že daňové subjekty jednoznačně vykazující znaky missing traderů, žádná tuzemská zdanitelná plnění nepřijaly a žádný nárok na odpočet z takových plnění jim nevznikl, kdy žádný konkrétní doklad ani žádná jiná skutečnost nesvědčí o opaku, vycházel tedy z předpokladu nulového nároku na odpočet z přijatých plnění při vyčíslení rozsahu zkrácení daně na ř. 40 daňového přiznání (odpočet daně na vstupu z tuzemských přijatých zdanitelných plnění), kdy dle odvolatelky takový předpoklad znalce nemá oporu v žádném z daňových dokladů, kdy dle odvolatelky ani daňové doklady zobrazující hospodářskou operaci nejsou samy o sobě spolehlivým důkazem o tom, zda konkrétní obchod proběhl či nikoli, faktura sama o sobě neprokazuje uskutečnění faktického obchodu zakládajícího vznik povinnosti k DPH, kdy je nutno poukázat na nutnost jejího propojení s dalšími doklady, např. o zaplacení, výpověďmi svědků potvrzujících alokaci fakturovaného zboží od dodavatele k příjemci. Odvolatelka vytýká znalci, že takové hodnocení důkazů ve znaleckém posudku chybí, ač byly v trestním řízení tyto důkazy opatřeny. V této souvislosti poukazuje na doklady o prodeji zboží 4Company, na výpověď [jméno] [příjmení], jediného společníka a jednatele 4Company, který uvedl, že zboží od [anonymizováno] vozil přímo [jméno] [příjmení] či člověk od něj a k obchodům se [právníká osoba] [příjmení] [jméno] uvedl, že proběhly na základě nabídky [jméno] [příjmení], kdy zboží mu vozil v 99 % případů [příjmení] do [obec]. Vytýká v této souvislosti znalci, že ignoroval důkazy vyvracející hypotézu o řetězci fiktivních obchodů, resp. simulovaných obchodů, na nichž se měly účastnit [anonymizováno] a [příjmení] [příjmení] [jméno], vykazující podle znalce znaky karuselového podvodu na DPH, kdy namítá, že některé ze subjektů, zapojených do těchto obchodů, nemusí být vedeny nekalým úmyslem daňového podvodu, ale mohou být účastni v dobré víře a bez povědomí o podvodném charakteru řetězce. Odvolatelky tedy namítá, že při posouzení věci znalcem nelze dovodit, které osoby jednaly podvodně při předstírání obchodů, a které jednaly v dobré víře a bez povědomí o podvodném charakteru řetězce, kdy se znovu dovolává zásady in dubio pro reo, přičemž dle odvolatelky nelze dospět k závěru, že by spáchala trestný čin, kterým ji uznal vinným nalézací soud v napadeném rozsudku. Opět má tedy odvolatelka za to, že nalézací soud se neřídil judikaturou ve vztahu k daňové trestné činnosti, pokud dospěl k závěru, že [jméno] [příjmení] a ona za daňový subjekt podnikatele [jméno] [příjmení] zkrátily DPH ve výši nejméně 59.079.974 Kč. Odvolatelka ani nesouhlasí s výrokem soudu, podle něhož je povinna společně a

nerozdílne s [jméno] [příjmení] zaplatit na náhradě škody České republice, zastoupené Finančním úřadem pro [příjmení] kraj, Územním pracovištěm v [obec] částku 3.676.434 Kč a ona sama je povinna zaplatit na náhradě škody České republice, zastoupené Finančním úřadem pro [příjmení] kraj, Územním pracovištěm v [obec] částku 75.755.582 Kč, stejně jako s výrokem, že podle § 229 odst. 2 tr. ř. se Česká republika zastoupená Finančním úřadem pro [příjmení] kraj, Územním pracovištěm v [obec] odkazuje se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Obžalovaná připomíná podmínky nezbytné pro přiznání nároku na náhradu škody, včetně toho, že z návrhu musí být patrné, z jakých důvodů a v jaké výši je nárok na náhradu škody uplatňován, kdy i důvod a výši škody je poškozený povinen doložit, kdy zdůrazňuje, že podle § 44 odst. 3 tr. ř. nelze návrh podat, bylo-li o nároku již rozhodnuto v občanskoprávním nebo v jiném příslušném řízení, poukazuje i na skutečnost, že pokud uplatňuje práva poškozeného osoba, které toto právo zřejmě nepřísluší, rozhodne soud, že takovou osobu jako poškozeného k hlavnímu líčení nepřipouští a případně podle 206 odst. 4 tr. řádu per analogiam rozhodne soud I. stupně, že návrh na náhradu škody nemůže osoba, uplatňující právo poškozeného, uplatňovat v trestním řízení, kdy proti takovému rozhodnutí není stížnost přípustná a následně v rozsudku se již o takovém uplatněném nároku nerozhoduje ve smyslu § 228 a § 229 tr. řádu. Odvolatelka pak uvádí, pro jaký skutek byla v bodě II. 2) až 9) uznána vinnou, kdy se měla podílet na způsobení škody ve výši 75.755.582 Kč ke škodě České republiky, přičemž správce daně, zastupující stát se k trestnímu řízení připojil podáním ze dne 11. 1. 2017 pod č. j. 14732/17/2300-11450-403121 s nárokem na náhradu škody, kdy navrhl, aby příslušný soud v rámci odsuzujícího rozsudku uložil [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] povinnost nahradit společně a nerozdílně poškozené České republice škodu ve výši 4.115.925 Kč a pouze jí aby uložil povinnost k náhradě škody ve výši 75.757.045 Kč, kdy tento požadavek na náhradu škody správce daně konkretizoval tak, že jej staví na skutečnosti, že daňový subjekt prokazatelně není schopen dostát svým závazkům, když ani v rámci daňové exekuce nebylo možno dlužnou daň vymoci. Podle připojení [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], jakožto jednatelů daňového subjektu, konkrétně [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] za období dubna 2013 a [jméno] [příjmení] za období května 2013 až prosince 2013, zjevně porušili svou povinnost jednat s péčí řádného hospodáře dle § 135 odst. 2, ve spojení s § 194 odst. 5 zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále i jen OBZ), čímž vznikla daňovému subjektu škoda, přičemž důkazní břemeno o tom, že nejednali s péčí řádného hospodáře, nesou právě a jenom oni jako jednatelé obchodní společnosti. Touto škodou byla újma na jmění obchodní společnosti, jež spočívala ve zvýšení dluhů společnosti, v daném případě dluhů veřejnoprávních na daních. Neuhrazená daň, resp. příjmy obchodní společnosti, z nichž měly být hrazeny zákonem stanovené daňové povinnosti, pak byla z obchodní společnosti vyvedena, čímž došlo ke vzniku škody na straně obchodní společnosti. V takovém případě nastupuje sekundárně ručení jednatelů daňového subjektu dle ust. § 194 odst. 6 OBZ ve spojení s ust. § 135 odst. 2 cit. zák. v případě, že tito porušili svou zákonnou povinnost jednat s péčí řádného hospodáře. Nelze předpokládat, že by poškozený mohl do budoucna dosáhnout uspokojení své pohledávky na obchodní společnosti. Škoda byla způsobena úmyslným jednáním škůdců – obviněných fyzických osob, které porušili právní (zákonnou) povinnost“. Obžalovaná namítá, že z tohoto uplatnění nároku správce daně na náhradu škody v trestním řízení je zřejmý nesoulad mezi výší uplatněného nároku a výší škody, kterou měla ona způsobit zkrácením daně podle výroku rozsudku. Finanční úřad dle odvolatelky pak ani v podání, kterým uplatnil nárok na náhradu škody, nedoložil své tvrzení o vyvedení neuhrazené daně z obchodní společnosti, kdy jako škodu uvedenou v uplatněném nároku na náhradu škody označuje finanční úřad výslovně škodu, která vznikla daňovému subjektu, tedy [právnícká osoba]. Odvolatelka pak argumentuje tím, že dle návrhu na rozhodnutí o náhradě škody, mělo k jejímu vzniku dojít vyvedením majetku daňového subjektu, tedy jinak než v rozsudku tvrzenou trestnou činností, kterou měla [anonymizováno] získat majetkový prospěch z nevyměření a neodvedení DPH, uplatněný nárok na náhradu škody tedy není nárokem na náhradu škody vzniklé státu, k jehož uplatnění je legitimován správce daně, v důsledku nezaplacení DPH daňovým subjektem [anonymizováno]. Odvolatelka vytýká

finančnímu úřadu, že nedoložil, že příčinou nezaplacení daně tímto daňovým subjektem bylo vyvedení majetku ze [právníká osoba] její osobou, v důsledku čehož je povinna škodu uhradit společně a nerozdílně s povinným daňovým subjektem z titulu svého zákonného ručení. Z těchto důvodů odvolatelka dovozuje, že právo na náhradu škody v trestním řízení uplatnila osoba, které toto právo zřejmě nepřísluší, když navíc o nároku státu na hradu škody, která mu byla způsobena zkrácením daně u daňového subjektu [anonymizováno], rozhodl Finanční úřad pro [příjmení] kraj daňovými výměry uplatněnými vůči tomuto subjektu, tudíž byly splněny zákonné podmínky pro to, aby nalézací soud usnesením podle § 206 odst. 4 tr. řádu per analogiam rozhodl, že Finanční úřad pro [příjmení] kraj nemůže nárok na náhradu škody uplatnit v adhezním řízení, kdy takový postup by byl v souladu s rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 15 Tdo 902/2013, z něhož odvolatelka cituje s tím, že v případě řešeném v tomto rozhodnutí byla řešena otázka náhrady škody způsobené zkrácením daně státu, nikoliv daňovému subjektu a ručitelský závazek ve smyslu citovaného rozhodnutí je závazkem nahradit škodu vzniklou státu, nikoliv daňovému subjektu, který měl daň odvést a jejím neodvedením se neoprávněně obohatil. Odvolatelka pak poukazuje i na jí vznesenou námitku promlčení nároku na náhradu škody, který vůči ní uplatnil Finanční úřad pro [příjmení] kraj v podání, jímž se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, kdy nalézací soud tuto její námitku zcela pominul. S vědomím takto uplatněných výhrad pak má odvolatelka za to, že Městský soud v Praze měl rozhodnout podle § 206 odst. 4 tr. řádu per analogiam, že nárok na náhradu škody, uplatněný finančním úřadem nemá opodstatnění a v rozsudku o tomto uplatněném nároku neměl rozhodovat. Konečně pak odvolatelka i dovozuje, že nalézací soud nejenom nesprávně hodnotil skutkový stav, když ze zjištěných skutečností i učinil nesprávné právní závěry, pominul jí uplatněné námitky, které v tomto směru vznesla, když ani nevysvětlil, proč k nim nepřihlédl a závěrem odvolání proto navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výrocích o její vině, trestu, který jí byl uložen a o její povinnosti nahradit škodu, a aby ji zprostil obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu.

8. Obžalovaný [jméno] [příjmení] ve svém odvolání napadá výrok o vině i výrok o trestu, kdy má za to, že soud prvního stupně jednak neučinil ve věci správná skutková zjištění, jednak se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, v důsledku čehož dospěl k nesprávným závěrům o jeho vině. Dle tohoto odvolatele rozsudek vykazuje formální chyby, trpí podstatnými vadami, kdy se soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, nepostupoval důsledně při hodnocení důkazů podle § 2 odst. 6 tr. řádu, nehodnotil veškeré důkazy po pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, a učinil v důsledku toho nesprávná skutková zjištění o jeho vině a nesprávně pak rozhodl i o jeho trestu. Obžalovaný namítá, že ačkoli dle výpisu z obchodního rejstříku byl jednatelem [anonymizována dvě slova], působil v této funkci pouze formálně, nevěděl o obchodování s mobilními telefony ve větším množství, neúčastnil se obchodních jednání, nevystavoval daňové doklady k těmto obchodům, kdy veškerou tuto činnost organizoval a řídil [jméno] [příjmení], který obchody dojednával za společnost, když byl společníkem a prokuristou tohoto daňového subjektu, přičemž odvolatel o těchto jeho aktivitách nevěděl, což dokládá i založení dalšího firemního účtu [číslo] u [právníká osoba], kdy tento účet založil [jméno] [příjmení], on neměl k tomuto účtu dispoziční právo ani přístup. Přitom peněžní transakce týkající se obchodování s mobilními telefony byly prováděny právě z tohoto bankovního účtu, který on nezaložil, o čemž svědčí výpověď svědkyně [příjmení] i doklady o založení účtu a výpisy z účtu. Obžalovaný namítá, že neměl ani přístup k finančním prostředkům na tomto účtu uloženým, neprováděl s penězi na tomto účtu žádné dispozice, kdy i obchodování s mobilními telefony bylo uskutečňováno mezi [anonymizována dvě slova] a [anonymizováno] bez toho, že by on k těmto obchodům vystavoval daňové doklady, faktury, ani je nepodepisoval. Odvolatel poukazuje na skutečnost, že již před nalézacím soudem namítal, že na první pohled lze zjistit, že na předmětných fakturách není vedle razítka [anonymizována dvě slova] jeho podpis, kdy jeho údajné podpisy na všech fakturách jsou zcela totožné, ve stejné vzdálenosti a umístění vedle textu razítka společnosti, čehož nelze při skutečném podpisu dokumentu docílit. Je tedy zcela zřejmé, že se jedná o otisk jeho podpisu, který byl opakovaně užíván na dokumentech

vystavovaných za [anonymizováno] property. [příjmení] přiznání za [anonymizována dvě slova] pak podával v souladu s podklady, které měl k dispozici od svého společníka a prokuristy v přesvědčení, že jsou úplně a správné. I přes tuto jeho obhajobu nalézací soud uzavřel, že za [anonymizována dvě slova] se aktivně účastnil obchodování s mobilními telefony a dopustil se tak úmyslného jednání, které naplňuje skutkovou podstatu trestného činu, kterým byl uznán vinným. Ve vztahu k daňovému subjektu [anonymizována dvě slova] a [anonymizováno] pak odvolatel namítá, že v těchto společnostech nebyl jednatelem, nebyla mu ani udělena plná moc pro jednání za tyto subjekty. Měl pouze obecnou informaci o činnosti těchto společností, že obchodují s mobilními telefony, s [jméno] [příjmení] se zná několik let, na jeho žádost pouze provedl přepravu zboží z jednoho místa na jiné, dle pokynu, kdy v souladu s pokynem [jméno] [příjmení] při této příležitosti komunikoval v nezbytné míře se zástupci obchodních partnerů, kterým zboží předával. Dle odvolatele takovéto jeho jednání není trestné, nijak nesouvisí řádným plněním daňových či jiných povinností dotčených daňových subjektů. Pokud mu pak nalézací soud připisuje identitu [jméno] [příjmení], který za [anonymizována dvě slova] a [anonymizováno] vystupoval a dojednával obchody, kdy pod identitou [jméno] [příjmení] měl vystupovat při telefonickém, emailovém i osobním jednání s obchodními partnery nebo dopravci zboží, obžalovaný namítá, že toto nalézací soud dovozuje z provedených rekognicí dle fotografie, kdy své závěry nalézací soud opírá o důkazní prostředek, který orgány činné v přípravném řízení získaly postupem v rozporu se zákonem, kdy rekognice podle fotografie nebyly provedeny v souladu s § 104b trestního řádu, jsou tak nezákonné a v řízení jako důkaz nepoužitelné. Rekognice dle fotografie byly v přípravném řízení provedeny opakovaně, vždy byly použity sady stejných fotografií, které nesplňovaly zákonné požadavky na postup při provádění rekognice, kdy podle § 104b odst. 4 trestního řádu mají být poznávající osobě předloženy nejméně 4 fotografie osob, mezi nimiž smí být zásadně fotografie pouze jedné poznávané osoby, všechny ostatní srovnávací fotografie musí být fotografiemi osob nezúčastněných v předmětném trestním řízení, navíc na předložených fotografiích musí být vyobrazeny osoby typově podobné, s obdobnou úpravou vlasů, vousů a celkovou vizáží, které se výrazně neodlišují. Rekognice dle fotografií provedené v přípravném řízení ve stádiu prověřování i ve stádiu vyšetřování výše popsané zákonné podmínky nesplňují, poznávajícím osobám byly opakovaně předkládány sady shodných fotografií, na kterých byly téměř výlučně pouze osoby zúčastněné v trestním řízení, mezi ukázanými fotografiemi byla více než jedna poznávaná osoba (např. rekognice podle fotografie svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova]), vyobrazené osoby nebyly typově podobné, neměly obdobnou úpravou vlasů, vousů, ani celkovou vizáž, kdy v některých případech byly fotografie předkládány opakovaně pod stejným pořadovým číslem (např. rekognice provedená svědkem [jméno] [příjmení]). Soud prvního stupně sice připustil, že rekognice podle fotografie nesplňují požadavky § 104b trestního řádu, avšak zároveň uvedl, že není na místě rekognice jako důkazní zdroj zcela pomíjet a uzavřel, že tyto úkony hodnotí jako výsledek poznávacího řízení s nižší vypovídací hodnotou. Takový závěr soud prvního stupně učinil přesto, že důkaz byl jednoznačně proveden v rozporu se zákonem, jedná se proto bezpochyby o důkaz nezákonný, kdy připuštění tohoto nezákonného důkazu narušuje právo odvolatele na spravedlivý proces, a to s ohledem na existenci podstatných vad při provádění rekognice, tudíž dle odvolatele nelze k provedeným rekognicím vůbec přihlížet jako k důkazu. Odvolatel tedy namítá nezákonnost závěru nalézacího soudu, který spojuje jeho osobu s identitou [jméno] [příjmení] a dovozuje tak jeho vazbu na [anonymizována dvě slova] a [anonymizováno] a závěr o jeho účasti na krácení daně u těchto daňových subjektů. Navíc by dle odvolatele vypovídací hodnota provedených rekognicí byla nulová i v případě jejich provedení v souladu s trestním řádem, a to s ohledem na „míru jistoty“, kterou svědci uváděli v protokolu o úkonu ohledně jeho ztotožnění jako osoby vystupující pod identitou [jméno] [příjmení], tudíž nelze jednoznačně učinit závěr, že by poznávaná osoba, tedy on, byla skutečně identifikována. Dle odvolatele tedy závěr nalézacího soudu o jeho úmyslném jednání, pomoci ke spáchání trestné činnosti, je dovozován pouze ze skutečnosti, že v určité době znal a příležitostně se stýkal s některými z obžalovaných. Dále odvolatel zpochybňuje i naplnění

skutkové podstaty stíhaného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku po subjektivní stránce, tedy zavinění ve formě úmyslu, který nelze pouze předpokládat, je nutno jej na základě zjištěných okolností prokázat, kdy má za to, že na základě dokazování provedeného v hlavním líčení mu nelze zavinění ve formě at' již přímého nebo nepřímého úmyslu prokázat, když namítá, že provedené důkazy a jimi prokazované skutečnosti neumožňují závěr o existenci relevantních skutkových okolností pro jeho vinu, dle odvolatele jsou dány důvodné pochybnosti, pro které je nutno rozhodnout v jeho prospěch v souladu se zásadou in dubio pro reo. Ve vztahu k výroku o trestu, pak namítá, že nalézací soud posoudil jeho úlohu v celé věci zcela v rozporu s provedenými důkazy a uložil mu nepřiměřeně přísné tresty, kdy namítá i absenci řádné odůvodnění výroku o trestu, v důsledku čehož má v této části rozsudek za nepřezkoumatelný, když nalézací soud pouze konstatoval, že uložil trest podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný, a to odnětí svobody v trvání 6 let, tedy ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby § 240 odst. 3 trestního zákoníku, přesto již při hranici uvedené poloviny, a to pro rozsáhlost spáchaného jednání, kdy pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Odvolatel pak zpochybňuje i uložení trestu zákazu činnosti, kdy mu stejně jako [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byl trest zákazu činnosti uložen na dobu 10 let, neboť se dílem protiprávního jednání dopustil jako statutární zástupce obchodní korporace. Dle odvolatele tedy soud prvního stupně při rozhodování o výměře trestu postupoval v rozporu se zásadou přiměřenosti, v rozporu s ustanovením § 38 odst. 1 trestního zákoníku a také v rozporu s § 39 trestního zákoníku, kdy nepřihlédl při stanovení druhu trestu a jeho výměry k jeho osobním, rodinným, majetkovým či jiným poměrům, dosavadnímu způsobu života a možnosti nápravy, nepřihlédl ani k účinkům a důsledkům, které lze od trestu očekávat pro jeho budoucí život, kdy nalézací soud při úvaze o trestu dle odvolatele zcela ignoroval skutečnost, že vede řádný život, je netrestaný a s manželkou ve společné domácnosti vychovává dvě vlastní nezletilé děti ve věku 8 měsíců a 8 let a také že se podílí na výchově nezletilé dcery (14 let) manželky z předchozího vztahu. Dále odvolatel poukazuje i na skutečnost, že trestní řízení v předmětné věci trvá již více než dva roky. Odvolatel namítá, že výkon uloženého trestu by pro něj znamenal, že dojde k zásadnímu narušení jeho rodinného života a zpretrhání rodinných vazeb. Nesouhlasí ani s uloženým trestem zákazu činnosti na dobu 10 let, kdy délku trvání toho trestu považuje za nepřiměřeně dlouhou a trest tudíž za nepřiměřeně přísný. Závěrem odvolání proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek a rozhodl o jeho zproštění obžaloby v celém rozsahu, popř. aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

9. Obžalovaný [jméno] [příjmení] ve svém odvolání napadá jak výrok o vině, tak i výrok o trestu, kdy namítá, že nalézací soud vážně pochybil a lze mu vytknout, že nedostatečně hodnotil provedené důkazy, postupoval nesprávně, pokud po vyhodnocení důkazů uzavřel, že se obžalovaný dopustil jednání, kterým byl uznán vinným. Obžalovaný namítá, že obsah provedených důkazů je v rozporu s jejich hodnocením, kdy toto hodnocení provedených důkazů neodpovídá zásadám formální logiky ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu. Dále vytýká nalézacímu soudu i nesprávné právní posouzení jeho jednání a nesprávný závěr o naplnění zákonných znaků skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kdy zejména odvolatel zpochybňuje naplnění subjektivní stránky uvedeného trestného činu, tedy úmyslné zavinění at' již v úmyslu přímém či eventuálním, kdy velice podrobně v souladu s judikaturou soudů rozebírá podmínky trestnosti z hlediska naplnění tohoto znaku skutkové podstaty, přičemž v tomto směru i cituje z rozhodnutí Nejvyšší soud sp. zn. 5 Tdo 974/2014 ze dne 24. 9. 2014 k úmyslu ve vztahu k trestnému činu podle § 240 trestního zákoníku, dle něhož, „K zavinění ve formě eventuálního úmyslu se vyžaduje, aby si pachatel byl alespoň v základních rysech vědom podstatných okolností, které ve svém souhrnu směřují ke vzniku protiprávního následku, přičemž jsou způsobitelné ho přivodit a pachatel je smířen s jeho vznikem“. V této souvislosti odvolatel namítá, že provedeným dokazováním nebylo žádným přímým ani nepřímým důkazem prokázáno, že by se [jméno] [příjmení] dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, tedy že by umožnil jinému, aby se dopustil úmyslného jednání bezprostředně

směřujícího k tomu, aby ve velkém rozsahu zkrátil daň, a to v rozhodném období od října 2014 do března 2015. Odvolatel namítá, že sice byl jednatelem [anonymizováno] do [datum], kdy skončil funkci jednatele v uvedené společnosti a k tomuto datu byl jmenován jednatel nový, přičemž k výmazu jeho jednatelství v obchodním rejstříku, resp. zápisu změn došlo až dne [datum], nicméně tuto skutečnost [jméno] [příjmení] nemohl žádným způsobem ovlivnit, bylo to povinností nového jednatele, přičemž odvolání jednatele je účinné již rozhodnutím valné hromady, v tomto případě rozhodnutím jediného společníka v působnosti valné hromady, bez ohledu na zápis do obchodního rejstříku (NS ČR, sp. zn. 32 Cdo 246/2015 ze dne 27. 7. 2016), kdy s ohledem na tuto skutečnost je nepochybné, že on skončil ve funkci jednatele [příjmení] ke dni [datum]. Povinnosti nového jednatele společnosti nemohl jakýmkoliv způsobem ovlivnit. Není tedy možno dovodit ani jeho jakékoliv nedbalostní jednání. Dále odvolatel namítá, že nebylo prokázáno a postaveno na jisto, že by měl postupovat dle dispozic třetích osob, tak jak je mu kladeno za vinu, rozhodně mu však nelze přičítat k tíži jednání v období od října 2014 do března 2015, kdy již nebyl jednatelem [anonymizováno], ani mu nelze přičítat k tíži jednání, které učinil v průběhu svého platného jednatelství v této společnosti, kdy toto jednání nepřísluší nalézacímu soudu hodnotit, poněvadž se nejedná o trestněprávní rovinu, ale pouze o rovinu ultima ratio. Odvolatel opakuje, že subjektivní stránka zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku v jeho případě zcela absentuje a z provedení dokazování není v žádném případě možné dovodit naplnění této skutkové podstaty. Závěrem odvolání proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a sám rozhodl o jeho zproštění obžaloby v plném rozsahu.

10. Obžalovaný [jméno] [příjmení] své odvolání zaměřil proti výroku o vině i trestu, který mu byl napadeným rozsudkem uložen. Obžalovaný v podaném odvolání uvádí, že vzhledem k principu akcesority účastenství, je jeho trestnost účastníka závislá na trestnosti hlavního pachatele, proto pro posouzení jeho viny má zásadní význam vyřešení otázky, zda [jméno] [příjmení] spáchal trestný čin, pro který byl odsouzen. Poukazuje na skutečnost, že účastenstvím se rozumí taková úmyslná účast více osob na trestném činu, která je namířena proti témuž konkrétnímu chráněnému zájmu a směřuje k témuž následku, kdy trestní zákoník v § 24 odst. 1 zakotvuje princip akcesority účastenství, kdy podle tohoto principu je trestnost účastenství podmíněna trestností činu hlavního pachatele. Podle uvedeného ustanovení trestního zákoníku je účastenství omezeno na dokonáný trestný čin nebo pokus trestně odpovědného pachatele. [jméno] [příjmení] byl odvoláními napadeným rozsudkem odsouzen pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž odvolatel konstatuje, jakým jednáním se měl předmětné trestné činnosti [jméno] [příjmení] dopustit. Dále odvolatel konstatuje podmínky trestnosti u trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 tr. zákoníku a připomíná, že objektem tohoto trestného činu je zájem státu na správném vyměření daně, kdy objektivní stránka skutkové podstaty tohoto trestného činu je charakterizována škodlivým následkem, spočívajícím v nevyměření daně nebo ve vyměření nižší nežli zákonem požadované daně a v jednání podvodné povahy, kauzálním ke vzniku takového následku. Odvolatel argumentuje tím, že pro posouzení, zda jednání přičítané napadeným rozsudkem [jméno] [příjmení], byl spáchán trestný čin podle § 240 trestního zákoníku má podstatný význam vymezení právních skutečností, které jsou podle zákona o DPH relevantní pro stanovení výše daně a v této souvislosti cituje ustanovení § 2 odst. 1 písm. a), c) z hlediska toho, co je předmětem daně z přidané hodnoty, dále ustanovení § 16 odst. 1 z hlediska toho, co se rozumí pořízením zboží z JČS pro účely tohoto zákona, dále ustanovení § 25 odst. 1 ve vztahu k vzniku povinnosti daň priznat při pořízení zboží z JČS, dále ustanovení § 36 odst. 1 a § 40 z hlediska řešení, co je základem daně, ustanovení § 47 odst. 1 písm. a), které stanoví výši sazby daně, ustanovení § 47 odst. 5, ohledně uplatnění základní sazby daně při pořízení zboží z JČS, ustanovení § 72 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) z hlediska oprávnění plátce k odpočtu daně na vstupu, a toho co se touto daní rozumí a konečně i ustanovení § 72 odst. 3 z hlediska okamžiku vzniku plátci nároku na

odpočet daně. Odvolatel namítá, že nalézací soud při vyčíslení daňové povinnosti společností, označených jako missing trader, vycházel ze závěrů znaleckého posudku Ing. [jméno] [příjmení], zejména z tvrzení znalce, že missing trader zboží pořízené z JČS obratem dále prodával, s uplatněním DPH na výstupu, ale přitom za cenu, která v úrovni včetně DPH sice mírně převyšuje pořizovací cenu zboží hrazenou zahraničnímu dodavateli, avšak v úrovni bez DPH tuto pořizovací cenu zdaleka nedosahuje, tudíž pořizovatel zboží z JČS systematicky a dlouhodobě realizoval ztrátové obchody, kdy z uvedené skutečnosti je dovozován nesprávný závěr ohledně stanovení výše DPH na výstupu, když je nesprávně dle odvolatele interpretována výše konstatovaná právní úprava zákona o DPH, zejména § 36 odst. 1 tohoto zákona. Odvolatel namítá, že pokud obchodní společnosti označené v rozsudku jako missing trader pořídily od [anonymizováno], případně od jiné společnosti z JČS zboží fakturované jim daňovými doklady specifikovanými ve výroku rozsudku, vznikla jim podle výše citovaných ustanovení zákona o DPH povinnost přiznat DPH na výstupu ve výši 21 % ceny plnění, které jim fakturoval dodavatel z JČS, a současně oprávnění k těmto okamžikům uplatnit u správce daně nárok na odpočet této daně na vstupu. Pokud tyto obchodní společnosti takto pořízené zboží dodaly a vyfakturovaly v rozsudku uvedeným daňovým subjektům daňovými doklady, které jsou v rozsudku specifikovány, pak jim vznikla povinnost k DPH na výstupu podle § 2 odst. 1 písm. a) ZDPH ve výši 21 % ze základu daně, kterým je podle § 36 odst. 1 ZDPH výše platby, kterou obdržely, nebo podle vystavených faktur odběratelům měly od odběratelů obdržet. [příjmení] doklady vystavené těmito společnostmi jejich odběratelům obsahovaly údaje rozhodné pro stanovení základu jejich daňové povinnosti (cenu fakturovaného plnění) a tyto společnosti jimi deklarovaly výši základu své povinnosti k vyčíslení výše DPH na výstupu za užití základní sazby daně 21 % z takto deklarovaného daňového základu. Těmito daňovým subjektům, potažmo [jméno] [příjmení], nelze tedy dle odvolatele přičítat, že by správci DPH zatajili skutečnosti rozhodné pro správné vyčíslení jejich povinnosti k DPH. Skutkový základ popsáný ve výroku rozsudku nalézací soud posoudil odlišně od uvedených premis a uvedených právních hodnocení v důsledku nesprávného hodnocení základu daňové povinnosti společností označených v rozsudku jako missing trader. Podle tvrzení soudu v rozsudku uvedené obchodní společnosti pochybily, když správci daně nesdělily základ své povinnosti k DPH na úrovni minimálně úplaty za plnění, která přijaly od dodavatelů zboží z JČS, avšak takováto interpretace základu DPH nemá dle odvolatele oporu v ustanovení § 36 ZDPH, ani v jiném ustanovení tohoto zákona či jiného právního předpisu. Je jen na vůli obchodníka, za jakou cenu své zboží prodává, když nemá povinnost je prodat za cenu limitovanou kogentním právním předpisem na úrovni ceny, za kterou zboží sám pořídil, či za cenu vyšší. Je zřejmé, že výsledkem prodeje zboží za cenu nižší nežli nabývací, je snížení majetku prodávajícího, nikoliv však škoda státu v podobě nedovoleného snížení daňové povinnosti daňového subjektu. Dle odvolatele výše citovaná ustanovení ZDPH, „daňovou optimalizací“ při obchodu se zbožím pořízeným z JČS prodejem za cenu nižší nežli pořizovací umožňují a takovému jednání chybí znak neoprávněnosti, který je imanentně obsažen ve skutkové podstatě předmětného trestného činu. Dále odvolatel zdůrazňuje, že trestný čin podle § 240 tr. zákoníku je trestným činem úmyslným, kdy úmysl pachatele se musí vztahovat ke všem zákonným charakteristikám tohoto trestného činu, včetně neoprávněnosti, kterou nelze spatřovat v prodeji zboží za cenu nižší nežli byla cena pořizovací. Pokud by společnosti, označené v rozsudku jako missing trader správci daně uvedly nepravdivé údaje o daňovém subjektu, od něhož zboží samy získaly, pak tato skutečnost nemá vliv na správné vyměření DPH na výstupu, pro které je podle § 36 odst. 1 ZDPH relevantní nikoli výše úplaty, kterou daňový subjekt za pořízení zboží zaplatil svému dodavateli, nýbrž výše úplaty kterou za následný prodej tohoto zboží sám obdržel od svého odběratele za uskutečněné zdanitelné plnění. O správnosti posledně uvedeného údaje vyplývajícího z faktur specifikovaných ve výroku rozsudku soud nemá pochybnosti. Obžalovaný vytýká odvoláním napadenému rozsudku, že při vyčíslení rozsahu zkrácení DPH společnostmi označenými jako missing trader vychází z posudku znalce [příjmení] [příjmení], který v posudku tvrdí, že missing trader řádně v daňovém přiznání neuvedl veškeré objemy tuzemských dodávek zboží, které jsou dokladovány na příslušných, v dokumentaci obsažených daňových dokladech,

resp. fakturách, kdy pokud zboží reálně dodal tak, jak je na nalezených daňových dokladech uvedeno, není sporu o tom, že byl povinen z titulu všech těchto dodávek přiznat a odvést daň, což podle údajů uvedených na daňových přiznáních neučinil, kdy povinnost přiznat a odvést DPH by vznikla i pokud by se reálně dodávky zboží na fakturách deklarované neuskutečnily, kdy tento závěr znalec odůvodnil odkazem na § 108 odst. 1 písm. i) ZDPH, kdy dle odvolatele tento názor přehlíží, že § 108 odst. 1 písm. i) ZDPH má procesní povahu a nezakládá hmotněprávní nárok státu na DPH, jejímž předmětem je podle § 2 odst. 2 písm. a) ZDPH dodání zboží za úplatu, tedy nikoliv vystavení daňového dokladu o dodání zboží za úplatu. Dle odvolatele tedy znalec ve svém posudku výslovně připouští nejistotu ohledně skutečného dodání fakturovaného zboží, kdy dokonce uvádí, že na předmětný řetězec transakcí lze pohlížet jako na řetězec fiktivních, resp. simulovaných obchodů“ a s touto skutečností se vyrovnává tím, že je nerozhodné, zda fakturované zboží bylo skutečně dodáno, pak je takový postup v rozporu se zásadou in dubio pro reo a konstantní judikaturou, podle níž je v případě dvou možných řešení nutno vzít za prokázané takové řešení, které je pro obviněného výhodnější. Odvolatel v této souvislosti poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu 5 Tdo 1503/2014 a 3 Tdo 946/2008 i rozhodnutí zdejšího soudu 3 To 19/2017, kde k otázce právní relevance daňových dokladů soudy zaujaly stanovisko, že v případě diskrepance mezi daňovým dokladem (fiktivní fakturou) a skutečností právně významnou pro vznik hmotně právního nároku státu na daň, není možno v trestním řízení rezignovat na povinnost orgánů činných v trestním řízení zjistit skutkový stav věci při respektování zásady v pochybnostech ve prospěch obviněného, kdy konstrukce odpovědnosti v daňovém řízení a v trestním řízení, pokud jde o prokazování rozhodných skutečností, je zakotvena odlišně, zatímco v daňovém řízení je to daňový subjekt, který musí prokazovat správnost a reálnost dokladů a skutečností (uskutečněných zdanitelných plnění a jím odpovídajících dokladů), v trestním řízení je tato povinnost naopak na orgánech činných v trestním řízení. Zásada formální pravdy uplatňovaná v daňovém řízení tedy neplatí v trestním řízení, v němž je třeba prokázat, zda skutečně došlo ke zdanitelnému plnění deklarovanému v daňových dokladech a nelze se omezovat na dovozování daňové povinnosti pouze z daňového dokladu. Odvolatel poukazuje i na závěr znalec [příjmení] [příjmení] k otázce oprávněnosti uplatnění nároku missing traderů na odpočet DPH z nákupů zboží v tuzemsku, deklarovaných v daňových přiznáních, kdy ve znaleckém posudku konstatuje, že společnosti označené jako missing trader v přiznáních k DPH deklarují, že uskutečnily nákupy v tuzemsku, ve finančním objemu blízkém se hodnotám tuzemských prodejců, kdy validitu vykazovaných údajů zpochybňují faktury od Estrellon., případně od jiných dodavatelů z JČS EU, kdy nicméně dospěl k závěru k závěru, že pravdivost údajů deklarovaných v daňových přiznáních nelze vyloučit, což uvedl na straně 16 znaleckého posudku,, samozřejmě nelze vyloučit, že některý ze subjektů v rámci své ekonomické činnosti také nějaké tuzemské plnění přijal a nárok na odpočet z takového plnění mu ze zákona vzniknul“, nicméně v rozporu se zásadou in dubio pro reo znalec dále konstatoval, podle názoru znalce zcela jistě není žádným zkreslením či pochybením, pokud se v dalším bude generálně předpokládat, že subjekty jednoznačně vykazující znaky missing traderů žádná tuzemská zdanitelná plnění reálně nepřijaly a žádný nárok na odpočet z takových plnění jim nevznikl. Žádné konkrétní doklady ani žádné indicie nesvědčí o opaku“. Dle odvolatele takovýto způsob argumentace je v trestním řízení nepřijatelný pro rozpor se stěžejní zásadou dokazování in dubio pro reo. Obžalovaný [jméno] [příjmení] tedy ve vztahu ke své vině namítá, že nebylo prokázáno, že by [jméno] [příjmení] způsobil a zavinil v úmyslné formě zkrácení DPH v tvrzeném rozsahu, který mu je napadeným rozsudkem přičítán a spáchal tak trestný čin, pro který byl odsouzen, proto ani jej nelze uznat vinným účastenstvím na trestném činu [jméno] [příjmení] jako hlavního pachatele, zejména když soud nezjišťoval, co a z jakých informačních zdrojů věděl o skutcích přičítaných [jméno] [příjmení] a zda byl srozuměn se zkrácením daně jednáním, kterého se měl dopustit [jméno] [příjmení] jako hlavní pachatel. Odvolatel tedy stejně jako v řízení před soudem I. stupně popírá, že by se dopustil jednání, pro který byl odsouzen, kdy i před správcem daně uvedl, že jeho obchody s [jméno] [příjmení] a 4Company byly běžnými obchodními případy, které reálně proběhly, jejichž obraz podává jeho účetnictví, které neobsahuje žádné fiktivní daňové

doklady a věrně a poctivě zobrazuje i jím provedené a jím přijaté platby související s nákupem a prodejem zboží, kdy zboží od dodavatele [jméno] [příjmení] přepravil sám vozidlem Jeep Commander nebo Škodou Octavia a pouze některé náklady na dopravu účtoval, přičemž zboží přebíral od [jméno] [příjmení] na různých místech a pak je předával panu [příjmení], jednatelem 4Company, z čehož je zřejmé, že jeho obhajoba je již i od počátku daňového řízení konzistentní. Pokud nalézací soud v rozsudku tvrdí, že poskytl [jméno] [příjmení] pomoc tím, že úmyslně nepravdivě deklaroval probíhající obchodní činnost, pořízování zboží od podnikatele [jméno] [příjmení] a jeho dodávání 4Company, kdy předstíral platební styk a umožnil, aby na jeho soukromý bankovní účet byly zasílány z bankovních účtů [jméno] [příjmení] a společností ovládaných [jméno] [příjmení] finanční prostředky pocházející z trestné činnosti, které následně z účtu vybral či převedl za účelem jejich přerozdělení mezi obviněnými, přičemž takto jednal vědomě s tím, že daňový subjekt [jméno] [příjmení] nebude řádně plnit svoji daňovou povinnost, která mu vznikla v souvislosti s pořízením zboží z JČS a jeho prodejem tuzemskému plátcí DPH, a to s úmyslem zkrátit takto daň, namítá obžalovaný, že tato tvrzení nemají základ v provedených důkazech a jsou pouhými spekulacemi nalézacího soudu. Odvolatel poukazuje na svoji obhajobu jak před správcem daně, tak i před orgány činnými v trestním řízení, kdy konzistentně tvrdil, že koupil mobilní telefony od [jméno] [příjmení] a prodal je 4Company, kdy tyto obchody jsou doloženy v jeho účetní evidenci řádnými daňovými doklady, fakturami i doklady o jejich úhradě a z žádného důkazu nelze dovodit závěr o fiktivnosti těchto dokladů, kdy důkazem o jejich pravosti je skutečnost, že všechny řádně vyúčtované obchody pravdivě přiznal správci daně a vyměřenou daň uhradil. Důkazem o tom, že vyúčtované obchody byly realizovány, jsou doklady, prokazující nákup zboží od [jméno] [příjmení] a jeho prodej 4Company, kdy tyto obchody byly také řádně zaplacený, kdy zaplacení faktur je podstatným důkazem o realizaci zdanitelného plnění i o tom, že nezaúčtoval faktury fiktivní, kdy zaplacení fakturovaného plnění bez přijetí plnění by pro něj znamenalo ekonomickou ztrátu. Zjištění soudu, že zkrátil stát na DPH z těchto obchodů, tvrzení, že věděl, že [jméno] [příjmení] nebude řádně plnit svoji daňovou povinnost, není ničím doloženo, kdy takováto argumentace je nepřijatelná, v tomto směru odvolatel odkazuje na [příjmení] IV. ÚS 37/03 xanon [číslo]. Obžalovaný namítá, že pokud by nalézací soud vzal za prokázané bez důvodných pochybností, že faktury jím přijaté a jím zaúčtované jsou fiktivní, a že od [jméno] [příjmení] nepřijal fakturované zboží, pak takový závěr neumožňuje bez dalšího uzavřít, že uplatněním nároku na odpočet DPH na vstupu ve výši uvedené v předmětných fakturách zkrátil stát na DPH, neboť při právním hodnocení nelze ignorovat konstantní judikaturu Nejvyššího soudu, vztahující se k právní otázce odpočtu DPH na vstupu, v této souvislosti poukazuje odvolatel na usnesení 5 Tdo 567/2014 Nejvyššího soudu, kde tento soud zaujal právní stanovisko, že, [jméno] skutečnost, že obviněný vědomě, popřípadě za své aktivní součinnosti, zahrnul do účetnictví faktury, o nichž věděl, že neodrážejí reálně provedená zdanitelná plnění, resp. faktury, o nichž věděl, že výstavci těchto faktur tato plnění neprovedli, podle konstantní judikatury (viz i rozhodnutí VS v [obec] 5 To 34/2010), nestačí pro závěr, že obviněný se dopustil daňového deliktu, tedy konkrétně, že spáchal zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku (viz rozhodnutí NS 4 Tdo 786/2009, popř. 3 Tdo 946/2008). V tomto směru je povinností orgánů činných v trestním řízení se zabývat tím, zda v souvislosti s obstaráním zboží (výkonů) mohl vzniknout obviněnému nárok na odpočet daně nezávisle na tom, že předložené doklady byly neadekvátní (fiktivní). Zde je zásadní problém dané trestní věci, když shromážděné důkazy naznačují, že došlo k provedení prací, ovšem orgány přípravného řízení se nezabývaly tím, zda obviněný v souvislosti s touto činností měl právo i na to, aby se výdaj za provedené práce odrazil v jeho daňové povinnosti. Konstrukce obvinění stojí na tom, že obviněný měl reálné příjmy v souvislosti s danou činností a pouze neoprávněně vytvořil fiktivní nákladové položky za situace, kdy ovšem práce provedeny (a pravděpodobně i uhrazeny) byly, ovšem jinými subjekty, než těmi, jejichž doklady obviněný zavedl do svého účetnictví. Fakticky tak pozměnil výši nákladů, tyto z logiky věci zřejmě navýšil, aby zkrátil svoji daňovou povinnost. Tímto jednáním, v případě jeho nevyvrácení, by se bezpochyby dopustil daňového deliktu. Konstrukce

odpovědnosti v daňovém řízení a v řízení trestním, pokud jde o povinnost prokazování rozhodných skutečností, je však zakotvena odlišně. A tak zatímco v daňovém řízení je to daňový subjekt, který musí prokazovat správnost a reálnost daňových dokladů a skutečností (uskutečněných zdanitelných plnění a jim odpovídajících dokladů), v řízení trestním je tato povinnost naopak na orgánech činných v trestním řízení. Škoda v daňovém řízení při neuznání fiktivních faktur představuje jejich plnou výši a v tomto rozsahu se promítá v dodatečných platebních výměrech. Škoda v trestním řízení by měla představovat rozdíl mezi uplatněnými a oprávněnými náklady (toto navýšení se obviněný pokusil vylákat, či v příslušném rozsahu zkrátit daň). Výši oprávněných nákladů se však orgány přípravného řízení trestního důsledně nezabývaly a nebyly objasněny základní skutečnosti důležité pro rozhodnutí, tedy výše škody. Vrchní soud v Olomouci tyto závěry potvrdil, když podle ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl stížnost státního zástupce (viz 6 To 7/2011). Stížnostní soud se ztotožnil se stanoviskem nalézacího soudu, že se orgány přípravného řízení v nedostatečné míře zabývaly tím, zdali v souvislosti s obstaráním prací mohl vzniknout obviněnému nárok na odpočet DPH nezávisle na tom, že doklady, které předložil v příslušném daňovém řízení, byly fiktivní. Orgány činné v trestním řízení se nezabývaly dále tím, zda obviněnému vzniklo v konkrétním případě právo na to promítnout náklady na provedené práce do výše jeho daňové povinnosti. V uvedeném směru měly orgány přípravného řízení postupovat především s ohledem na tu skutečnost, že shromážděné důkazy svědčí pro závěr, že práce byly skutečně realizovány. Měla být věnována náležitá pozornost zjištění, v jakém objemu byly práce provedeny a zda jejich objem byl v relaci s objemem finančních prostředků, které obviněný za tyto práce inkasoval, tedy jaké byly faktické náklady obviněného. V této souvislosti stížnostní soud zdůraznil, že pouze rozdíl mezi náklady, které uplatnil obviněný v daňovém řízení, a oprávněnými faktickými náklady představuje škodu. Jelikož se však orgány přípravného řízení touto otázkou důsledně nezabývaly, nejsou objasněny základní skutečnosti důležité pro rozhodnutí, přičemž obdobné stanovisko vyslovil Nejvyšší soud ve svém usnesení 3 Tdo 946/2018, s tím, že je povinností soudu zabývat se otázkou, zda nelegálním způsobem nabytí zboží, což samo o sobě nepostačuje k prokázání viny daňovým deliktem, mohlo vést ke vzniku nároku na odpočet daně, nezávisle na tom, zda původní a předložené doklady byly neadekvátní. Pokud tedy soud připustí, že obviněný zboží nabyt, tedy jeho existenci, pak se musí v rámci svých úvah zabývat tím, že měl obviněný právo i na to, aby se výdaj za nabyté zboží odrazil v jeho daňové povinnosti. V této souvislosti proto pro prokázání úmyslu obviněného nepostačuje toliko zjištění, že předložil falzifikáty faktur, a že se dle názoru soudu choval lehkově, neboť ne každá zjištěná machinace v účetních dokladech, může bez dalšího dokladovat to, že došlo ke spáchání daňového deliktu. V této souvislosti odvolatel poukazuje na skutečnost, že koupil zboží od [jméno] [příjmení], přičemž tímto obchodem byla založena povinnost [jméno] [příjmení] na základě faktur, které mu [příjmení] vystavil, tyto zaúčtovat a přiznat správci daně daň na výstupu. Nebylo tedy povinností odvolatele zjišťovat, zda [jméno] [příjmení] tuto povinnost splnil, kdy odvolatel jednal v dobré víře, že tak [příjmení] učinil. Stejně tak ani nebylo jeho povinností zjišťovat, zda [jméno] [příjmení] ve svém účetnictví řádně zaevidoval, od koho koupil zboží, které následně prodal právě jemu. K takovým informacím ostatně neměl ani přístup. [příjmení] nevyplývá ze žádného z provedených důkazů. Nelze mu tedy přičítat, že by spáchal trestný čin, který je mu obžalobou přičítán, a to zejména po subjektivní stránce. Pokud nalézací soud vychází ze znaleckého posudku Ing. [jméno] [příjmení], který vytváří obraz řetězce karuselových daňových podvodů, realizovaných daňovými subjekty, mezi které řadí i [právníká osoba] [příjmení] [jméno], v níž působil [jméno] [příjmení], kdy znalec vychází z hypotézy: „Na předmětný řetězec transakcí lze pohlížet jako na řetězec fiktivních, resp. simulovaných obchodů ([příjmení] ovšem nevylučuje, že některé ze subjektů, jež jsou do řetězce zapojeny, nemusejí být vedeny nekalým úmyslem daňového podvodu, ale mohou být účastni v dobré víře a bez povědomí o podvodném charakteru řetězce). Jde-li o simulaci obchodních transakcí, není v konkrétních případech vyloučeno ani to, že transakce probíhají pouze, „dokumentačně“, tj. v rovině vystavování a přijímání faktur či jiných dokladů, jež mají transakce dokazovat, účelového vytváření jejich důkazných prostředků, s cílem prokázat, že

reálně k obchodům docházelo (např. o dopravě zboží, průběhu obchodních jednání apod.), aniž by docházelo také k fyzickému transportu zboží či dokonce aniž by deklarované zboží vůbec reálně existovalo“. Odvolatel namítá, že znalec v posudku prezentuje své tvrzení o karuselovém daňovém podvodu, simulujících obchodech, které ve skutečnosti neproběhly, jako jednu z možných hypotéz, pro kterou však v posudku i v dalších důkazech provedených při hlavním líčení chybí opora nezbytná pro to, aby znalcem prezentovaný obraz kartelových simulovaných obchodů mohl být, bez porušení zásady *in dubio pro reo*, vzat za skutkový základ pro závěr, že odvolatel či [jméno] [příjmení] spáchali skutky, pro které byli uznáni vinnými, a to zvláště za situace, kdy vzhledem ke svému postavení v daňových subjektech, jejichž jménem (ne) jednali, byli v pozici znalcem výslovně připuštěné, tedy v pozici subjektů, které jsou do řetězce zapojeni, ale jednají v dobré víře a bez povědomí o podvodném charakteru řetězce, aniž by byli vedeni nekalým úmyslem daňového podvodu. V této souvislosti pak dále odvolatel namítá, že tvrzení znalce o simulovaných obchodech je hypotézou, kdy znalec nepřipustně pominul důkazy o opaku, zejména výpověď svědka [příjmení], společníka a jednatele 4Company, který potvrdil reálnost obchodů, přičemž výpověď tohoto svědka je podporovaná listinnými důkazy o úhradách ceny fakturovaného zboží a staví proti hypotetickému tvrzení znalce opačnou alternativu, totiž že daňové doklady, specifikující předmětné obchody s mobilními telefony, jsou doklady nikoli fiktivně, ale pravdivě zobrazující realizované obchody. Pokud znalec při vědomí této diskrepance v posudku vychází z varianty v neprospěch obžalovaných, pak při zjišťování skutkového stavu relevantního pro právní posouzení věci postupuje v příkrém protikladu se stěžejní zásadou spravedlivého procesu *in dubio pro reo*, a to v rozporu s judikaturou Ústavního i Nejvyššího soudu, která bezvýhradně požaduje respektování této zásady orgány činnými v trestním řízení (např. sp. zn. IV. ÚS 260/05). Dle odvolatele tedy na základě znaleckého posudku Ing. [příjmení] ani při jeho spojení s dalšími důkazy provedenými při hlavním líčení, nelze bez porušení zásady *in dubio pro reo* dospět k závěru, že se dopustil trestného činu vykazujícího bezezbytku znaky skutkové podstaty § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku, tedy že jednal v úmyslu zkrátit stát na DPH, byť i ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Odvolatel tedy dovozuje, že nalézací soud nesprávně hodnotil skutkový stav a ze zjištěných skutečností učinil nesprávné právní závěry, kdy se nezabýval jeho námitkami, které proti nesprávným skutkovým zjištěním a nesprávnému právnímu posouzení věci vznesl, kdy nalézací soud ani neuvedl, proč k těmto námitkám nepřihlédl. Za této situace proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výrocích o vině a trestu, který mu byl uložen a obžaloby jej zprostil podle § 226 písm. b) tr. řádu.

11. Obžalovaný [jméno] [příjmení] své odvolání rovněž zaměřil jak proti výroku o jeho vině, tak i proti výroku o trestu. Odvoláním napadenému rozsudku vytýká především neúplnost skutkových zjištění i to, že se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, přičemž v důsledku těchto pochybení byl uznán vinným. Obžalovaný konstatuje skutek, kterým jej nalézací soud shledal vinným v bodě X. rozsudku, kdy z těchto skutkových zjištění nalézací soud dovodil, že na sebe měl údajně převést a užívat věc, která měla být získána trestným činem, spáchaným na území České republiky jinou osobou, takový čin měl spáchat ve vztahu k věci údajně pocházející ze zvlášť závažného zločinu, která má značnou hodnotu a uvedeným činem měl získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch. Obžalovaný popírá, že by měl jakékoli povědomí o údajné trestné činnosti svého synovce [jméno] [příjmení] nebo o údajné trestné činnosti kohokoli ze spoluobžalovaných, kdy v tomto směru v podrobnostech odkázal i na závěrečnou řeč svého obhájce, přednesenou u hlavního líčení dne [datum], v písemné podobě založenou do soudního spisu. Rovněž odkázal i na svojí výpověď v hlavním líčení dne [datum]. Nad rámec tam uvedených skutečností pak namítá, že nalézací soud ve svém rozsudku na str. 172 bod 58. uvedl, že k jeho jednání v bodě X. bylo prokázáno, a to zejména listinnými důkazy v podobě výpisů z účtů, které se vztahují k jednání pod bodem V. k daňovému subjektu [anonymizováno], že věděl o povaze původu peněz, které přijímal ve prospěch [právnícká osoba], jejímž byl jednatelem a jediným disponentem účtu společnosti, s nímž nakládal i ve svůj prospěch. Ze zajištěných odposlechů je zřejmé, že s [jméno] [příjmení] konspirativně komunikoval o jeho trestné činnosti, věděl, v čem

spočívá, když jej sám i nabádal k obezřetnosti. Byl prokázán celkový objem peněžních prostředků, které přijal a s nimiž nakládal, který dosáhl částky 3.361.500 Kč. S tímto tvrzením nalézacího soudu odvolatel nesouhlasí, poukazuje na skutečnost, že s odposlechy ve vztahu k jeho osobě orgány činné v trestním řízení započaly až v září 2015, kdy v té době neměl povědomí o tom, že by jeho synovec [jméno] [příjmení] páchal jakoukoli trestnou činnost. Pravdou je pouze to, že v této době již věděl o skutečnosti, že Policie ČR prověřuje údajnou (policejním orgánem tvrzenou) trestnou činnost jeho synovce [jméno] [příjmení], kdy o této skutečnosti se odvolatel dozvěděl od Policie ČR, a to někdy na přelomu měsíců červen a červenec 2015. V tomto období se dozvěděl, že jeho synovec [jméno] [příjmení] je prověřován Policií ČR, což nelze zaměňovat s povědomím o tom, že by k nějaké trestné činnosti i reálně docházelo, v té době žádné finanční prostředky na účet PEGENET nepřicházely, což je prokazatelné i z výpisů z bankovních účtů společnosti. Odvolatel namítá, že za této situace se tedy vědomě nemohl dopouštět a ani se nedopouštěl trestné činnosti, která je mu kladena za vinu. Pokud je nařčen z toho, že svého synovce údajně nabádal ke „k conspirační mluvě“ a opatrnosti, obžalovaný pouze poukazuje na skutečnost, že velkou část svého dospělého života prožil v době panování totalitního režimu, kdy se o financích po telefonu nemluvalo a opatrnost v tomto směru mu zůstala dosud, obává se, že se v tomto směru už nezmění. Pokud tedy po telefonu nechtěl o určitých záležitostech mluvit, nebylo tomu tak proto, že by se snad snažil krýt jakoukoli trestnou činnost, pouze je v tomto směru „starou školou“, tudíž podnikání a finance řeší zásadně pouze v osobním styku. Ve vztahu k částce 124.500 EUR, o níž nalézací soud tvrdí, že se má jednat o výnos z tvrzené trestné činnosti, odvolatel uvádí, že 50.000 EUR bylo vráceno na účet [anonymizováno], jak plyne z výpisu z eurového účtu PEGENET za únor 2015, na což poukazuje i nalézací soud na str. 157 odůvodnění rozsudku, přičemž pokud by se měl obžalovaný dopouštět zločinu podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), c), d) trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, postrádala by tato transakce jakýkoli logický smysl. Ve vztahu k transakcím spol. PEGENET popsaným na str. 157 odůvodnění rozsudku odvolatel uvádí, že z účetního deníku společnosti vyplývá, že se jednalo o vrácení půjčky, což bylo řádně zaúčtováno. Dle odvolatele se tedy závěry ohledně těchto transakcí prezentované nalézacím soudem pohybují v rovině důkazy nepodložené spekulace. Dle odvolatele tyto jím uplatněné námitky ve spojení s jeho výpovědí u hlavního líčení, s odkazem i na závěrečnou řeč jeho obhájce, zakládají důvodnou pochybnost o tom, že by se dopustil zločinu podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), c), d) trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, kdy nelze mít bez důvodných pochybností za prokázané, že by po objektivní a subjektivní stránce naplnil skutkovou podstatu uvedeného trestného činu. S ohledem na tyto skutečnosti proto navrhl, aby byl napadený rozsudek odvolacím soudem zrušen a aby byl zproštěn obžaloby podle § 226 písm. a), resp. b) trestního řádu, alternativně, aby byla věc vrácena soudu I. stupně k novému rozhodnutí.

12. Obžalovaný [příjmení] [jméno] své odvolání volání zaměřil rovněž proti výroku o vině i trestu. Důvody svého odvolání spatřuje v § 258 odst. 1, písm. b), c), e) tr. řádu. Vytýká nalézacímu soudu, že učinil závěr, že bylo prokázáno, že se měl jako pomocník [jméno] [příjmení] účastnit na zajištění spol. RED AMPLIO, a to s cílem použít tuto právnickou osobu jako missing tradera k pořízování zboží, kdy při této obchodní činnosti bude docházet ke krácení daňových povinností tohoto subjektu. Jednatelům této společnosti byl [jméno] [příjmení], [datum narození], st. příslušník Maďarska. Odvolatel poukazuje na skutečnost, že v řízení přiznal svoji částečnou účast u jednání, byl nápomocen jednatelem k založení této společnosti, a to zejména jako tlumočník, neboť v době založení společnosti ještě jednatel neovládal dostatečně český jazyk. Jeho vědomost o následné ekonomické činnosti společnosti však zcela korespondovala s vědomostí [jméno] [příjmení], kdy neměli žádnou představu o tom, že by měla být společnost zapojena do řetězce firem, které svým podnikáním budou porušovat české i evropské daňové předpisy. V žádném případě on nerozhodoval o způsobu podnikání společnosti, nerozhodoval o tom, jaké zboží, za jakou kupní cenu společnost koupí, neměl žádná rozhodovací zmocnění k tomu, abych rozhodl, jak a komu bude zboží následně prodáno a jakým způsobem bude zapláceno. O těchto obchodech neměl žádné

informace, vykonával pouze to, o co byl požádán, a to bez vědomosti o tom zda je obchod výhodný či nikoli. Pokud jde o jeho činnost týkající se [anonymizováno] ad agency, byla ještě více pro něj neznámá, pokyny k příslušným činnostem dostával od [jméno] [příjmení], zejména v tomto případě neměl žádnou vědomost o nesprávnosti provozování obchodní činnosti společností, kdy není žádný odborník na obchodování s předmětnými komoditami, nezná jejich ceny ani možnosti jak zboží získat, či jak jej prodat. Navíc věděl, že společníkem a jednatelem společnosti je jeho tchyně [anonymizována dvě slova], tudíž by nikdy nesouhlasil s tím, že jí přivodí jakékoli obtíže, zejména ne podezření z páchání trestné činnosti. Pokud by věděl, že takovouto činnost společnosti bude provádět či provádí, podnikl by kroky k tomu, aby se společnosti rozvázala jeho tchyně veškeré vztahy. Vytýká rozsudku závěr o tom, že si byl vědom nezákonností, které tyto právnické osoby ve své činnosti vykazovaly, kdy opak je pravdou, neboť neměl žádné konkrétní informace o trestné činnosti těchto subjektů, jeho motivem bylo zajistit sobě a své rodině nějakou ekonomicky honorovanou aktivitu, avšak zcela legální. Odvolatel namítá, že za své zapojení do těchto činností on a jeho rodina obdrželi minimální platby, v rozsahu několika tisíc eur, více nezískal, ani neměl slíbeno. O rozsahu nezákonné činnosti neměl až do zahájení šetření policie žádnou vědomost. Potud považuje zvolenou právní kvalifikaci jeho jednání za nesprávnou a zcela nepřiměřenou skutkovým zjištěním soudu prvního stupně. Rovněž za naprosto nesprávný a doslova likvidační považuje trest, který mu byl uložen, a to co do uložení peněžitého trestu ve výši 2 milionů Kč, kdy veškeré nemovitosti, které s manželkou vlastní pořídili z jejich finančních prostředků, které získali z vlastních zdrojů a ze zdrojů jejich příbuzných, na podstatnou část finančních nákladů přitom čerpali bankovní úvěry, které stále splácí. Odvolatel namítá, že nemá žádné finanční prostředky na hotovosti mimo výdělků manželky, kdy on sám je aktuálně bez zaměstnání. Přitom zajišťují s manželkou péči o jejich nezletilé děti, které by realizací uvedeného trestu pozbyly svůj domov. Obžalovaný uvádí, že je připraven podrobit se trestu odnětí svobody ve výši, jak mu byla uložena soudem prvního stupně, avšak další trest peněžité již považuje za nepřiměřeně přísný, a to zejména s ohledem na to, že svojí činností nezískal žádný větší majetkový prospěch a s přihlédnutím k jeho finančním závazkům k bankám nemá žádné prostředky jak jej zaplatit.

Navrhuje proto, aby odvolací soud k jeho odvolání napadený rozsudek zrušil a rozhodl ve smyslu jeho odvolání.

13. Konečně pak obžalovaná právnická osoba [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], zastoupená ustanovenou opatrovnící [příjmení] [jméno] [příjmení] ve svém odvolání, zaměřeném proti všem výrokům učiněným v napadeném rozsudku ve vztahu k této právnické osobě, uvádí, že nesouhlasí se závěry soudu prvního stupně a napadený rozsudek nepovažuje za správný, kdy je přesvědčena, že nalézací soud nevyhodnotil provedené důkazy správně a došel k nesprávným závěrům. Společnost uvádí, že nemůže souhlasit ani s uloženým trestem, který považuje za nepřiměřeně přísný. Ve vztahu k výroku o vině, nesouhlasí se závěrem nalézacího soudu, má za to, že se nedopustila žádného trestného činu, kdy je jí kladeno za vinu spáchání trestného činu podílnictví, tedy převedení na sebe a užívání věci získané trestným činem, kdy soud prvního stupně dospěl k závěru, že obžalovaná přijímala a užívala peněžní prostředky v celkové výši 3.992.973 Kč převedené na účty obžalované od různých subjektů. Odvolatelka namítá, že nalézací soud s jistotou nezjistil, že takto převedené prostředky skutečně pocházely z trestné činnosti a nejednalo se o finanční transakce související s běžnou obchodní činností obžalované, kdy z provedených důkazů je zřejmé, že obžalovaná od [právnícká osoba] trading group [anonymizováno], jež byla jediným společníkem obžalované, získala půjčku ve výši 10.000.000 Kč, přičemž dále měla uzavřenu smlouvu o nájmu s [anonymizováno] a s [anonymizováno] a provedené platby od těchto společností tak nelze považovat za ukrývání nebo užívání prostředků získaných trestnou činností, neboť se jedná o příjem prostředků z půjčky, resp. o běžný zisk z obchodní činnosti obžalované. Odvolatelka považuje za zásadní i skutečnost, že sám nalézací soud došel k závěru, že vyvíjela v předmětném období vlastní obchodní činnost, měla reálné sídlo, vlastní prostory, zaměstnance a v rámci své obchodní činnosti vystavovala faktury jiným subjektům, kdy z rozvahy společnosti je

zřejmé, že disponovala vlastním majetkem převyšujícím částku 3.992.973 Kč. Ve vztahu k nemovitému majetku v jejím vlastnictví pak uvádí, že sám nalézací soud uvedl, že nabyta vyjmenované nemovitosti v celkové hodnotě 2.500.000 Kč za prostředky, které měly být získány buď i z části trestnou činností. Dle názoru odvolatelky nebyly dodrženy zásady spravedlivého procesu, neboť se soudu nepodařilo jednoznačně prokázat, že by nabyté nemovitosti byly zakoupeny, alespoň z části z prostředků získaných trestnou činností. Prokázáno bylo, že odvolatelka vytvářela vlastní obchodní činnost a disponovala dostatečným majetkem k nákupu vyjmenovaných nemovitostí. V daném případě tak mělo dojít k aplikaci zásady in dubio pro reo a na nemovitosti, které odvolatelka v předmětném období nabyla, nemůže být hleděno jako na nabyté při spáchání zločinu podílnictví. Odvolatelka namítá, že jí nelze přičítat jednání, kterým měla provést hotovostní výběry platební kartou v částce 2.156.554 Kč a uskutečnit nákupy v částce 160.984 Kč, dále uskutečnit debetní transakci za pronájem motorového vozidla AUDI Q3 v celkové výši 429.920 Kč a debetní transakci ve prospěch [právníká osoba] s.r.o. ve výši 2.068.689 Kč, kdy na takové finanční transakce nelze aplikovat zásadu přičitatelnosti, neboť se nejedná o finanční transakce, které by byly učiněny ku prospěchu odvolatelky či v rámci její obchodní činnosti. Uvedené jednání bylo provedeno naopak na úkor odvolatelky, neboť tyto peněžní prostředky byly použity ku prospěchu jednatele nebo jiné osoby, oprávněné takové finanční operace provést, netýkaly se obchodní činnosti či nabývání majetku odvolatelky, jednalo se o úhrady za zboží či služby, které nijak s odvolatelkou nesouvisely, byly ku prospěchu jednatele odvolatelky, jak soud sám zjistil. Za přičitatelné právníké osobě totiž nelze považovat případy, kdy jednáající osoba spáchá protiprávní čin sice fakticky jménem právníké osoby nebo v rámci její činnosti, ale takový čin je spáchán na úkor této právníké osoby, v tomto směru odvolatelka odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 Tdo 972/2016 ze dne 27. 9. 2016. Dle odvolatelky jí tedy nelze přičítat spotřebování finančních prostředků v částce 3.992.973 Kč, které měly být získány protiprávním jednáním, neboť shora uvedené transakce v součtu takovou částku dokonce převyšují, když celkem činí 4.816.147 Kč, kdy tento závěr naopak podporuje argumentaci odvolatelky, jak je výše konstatována. Dle odvolatelky, i pokud by se podařilo prokázat, že na její účty byly připsány peněžní prostředky, které pocházely z trestné činnosti, nelze jednoznačně určit, že se dopustila zločinu podílnictví, když nebylo prokázáno, že by takové prostředky, alespoň z části, byly použity k nákupu nemovitých věcí či jiných věcí odvolatelky, pokud tyto prostředky byly spotřebovány výběry v hotovosti či úhradou na účty subjektů, které s odvolatelkou nijak nesouvisí, pak takové jednání jde na úkor odvolatelky a nelze ji toto přičítat, i kdyby se jednání dopustila osoba za odvolatelku oprávněná jednat. Odvolatelka pak nesouhlasí ani s uloženým trestem, který považuje za nepřiměřeně přísný s ohledem na skutečnosti, které považuje nalézací soud za prokázané. Pokud totiž soud dospěl k závěru, že odvolatelka měla získat celkem částku 3.992.973 Kč pocházející z trestné činnosti a dopustila se tak zločinu podílnictví, měl při úvaze o druhu a výši trestu vzít v potaz, že se mu nepodařilo bez pochyb prokázat, jakým způsobem měla být uvedená částka užita ve prospěch odvolatelky, proto nelze bez dalšího učinit závěr, že je na místě uložit trest propadnutí věci, neboť soud s jistotou nezjistil, že by nemovité věci zapsané na [list vlastnictví] u KÚ pro Jihočeský kraj, k. p. [obec], k. ú. [obec] a na [list vlastnictví] u KÚ pro Jihočeský kraj, k. p. [obec], k. ú. [část obce] odvolatelka skutečně získala pouze z výtěžku z trestné činnosti. Za takové situace dle názoru odvolatelky zákon soudy ani neumožňuje trest propadnutí věci uložit. Dle názoru odvolatelky by více přiléhavým a vhodnějším trestem v daném případě byl např. peněžitý trest, který by plně reflektoval skutečnost, že se soudu nepodařilo prokázat, jakým způsobem měly být prostředky z trestné činnosti spotřebovány. S ohledem na shora uvedené proto odvolatelka navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že ji obžaloby zproští.

14. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací z podnětu podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla odvolání podána, jakož i zákonnost postupu řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, a to z hlediska vytýkaných vad. Zabýval se i tím, zda napadený rozsudek a jemu předcházející řízení nevykazují vady, jež odvoláními vytýkány nejsou, avšak mohly by mít vliv na správnost výroků,

proti nimž byla odvolání podána, a dospěl k závěru, že částečně důvodným je pouze odvolání obžalované [jméno] [příjmení] do adhezního výroku rozsudku nalézacího soudu, v němž nalézací soud do jisté míry popřel vlastní učiněná skutková zjištění z hlediska viny této obžalované, v důsledku této skutečnosti pak nelze učiněný výrok o povinnosti této obžalované k náhradě škody považovat za bezezbytku zákonný, jak bude dále rozvedeno. Jak odvolací soud zjistil, přípravné řízení i řízení před soudem prvního stupně proběhlo v plném souladu s odpovídajícími ustanoveními trestního řádu, všechna procesní práva stran řízení, především práva obžalovaných a jejich obhájců na obhajobu, byla dodržena.

15. Nalézací soud provedl dokazování v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. ř., zajistil dostatečné důkazní podklady pro zákonné meritorní rozhodnutí a tyto v hlavním líčení náležitě provedené důkazy podle zjištění odvolacího soudu hodnotil na základě své volné úvahy jednotlivě i v jejich souhrnu a ve všech vzájemných souvislostech tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. a na základě logického myšlenkového postupu pak učinil správné skutkové závěry. Je tedy možno konstatovat, že napadený rozsudek vzešel z řízení, které bylo provedeno podle trestního řádu a není zatíženo žádnými vadami, které by mohly mít vliv na řádné objasnění věci nebo na možnost uplatnění práv obžalovaných na její obhajobu. Všechny výroky rozsudku až na již zmíněný výrok o náhradě škody u obžalované [jméno] [příjmení] splňují kritéria požadovaná zákonem v § 120 odst. 3 tr. ř. a odůvodnění rozsudku pak odpovídá požadavkům § 125 odst. 1 tr. řádu. Nalézací soud tedy provedl ve věci veškeré dostupné a potřebné důkazy rozhodné pro zjištění skutečného stavu věci, v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, provedené důkazy řádně vyhodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech, přičemž se logickým a přesvědčivě zdůvodněným postupem zabýval všemi okolnostmi významnými pro jeho rozhodnutí. Soudu prvního stupně není možno vytýkat, že by některý významný důkaz nebo závažnou okolnost pominul nebo že by provedené důkazy hodnotil v rozporu s jejich obsahem, nebo že by se při hodnocení důkazů dopustil nějakých nelogičností či nesprávností. V odůvodnění napadeného rozsudku přesvědčivě vysvětlil, jakými úvahami se při hodnocení jednotlivých důkazů řídil, jaká z nich vyvodil skutková zjištění a právní závěry, a odvolací soud v tomto směru nemůže soudu prvního stupně nic vytýknout.

16. Ve vztahu k odvolacím námitkám jednotlivých obžalovaných je pak nutno konstatovat, že Vrchní soud v Praze rozhodoval při vědomí toho, že současná právní úprava trestního řízení vychází z dominantní role nalézacího soudu při vytváření skutkového podkladu pro rozhodnutí ve věci. V souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti je právě na nalézacím soudu, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry významné pro tvorbu skutkových zjištění. Odvolací soud tak smí činit jen v limitované míře na podkladě před ním provedeného dokazování, což však neznamená, že je jeho povinností, aby bez dalšího akceptoval skutková zjištění nalézacího soudu. Je naopak povinen přezkoumat způsob, jakým nalézací soud k prezentovaným skutkovým závěrům dospěl a má-li za to, že skutková zjištění nalézacího soudu a na nich založené právní posouzení nejsou v souladu s výslednou důkazní situací a nemají v ní oporu, je oprávněn upozornit soud nižšího stupně na tyto případné rozpory a vyžadovat jejich odstranění. Odvolací soud samozřejmě nesmí dávat nalézacímu soudu závazné pokyny k tomu, jakým způsobem má provedené důkazy hodnotit, může ale poukázat na okolnosti významné pro správné rozhodnutí a upozornit soud nižšího stupně, čím se má znovu zabývat, a které skutečnosti vzít také v potaz (viz např. rozhodnutí publikovaná pod [číslo] [číslo] [číslo] Sb. rozh. tr., nebo také nálezní xanon [číslo] ze dne [datum], sp. zn. I. ÚS 2726/2014). Pokud obvinění vytýkali vady spočívající v nesprávném procesním postupu, především při provádění a hodnocení důkazů, tj. v nedodržení podmínek a zásad stanovených ustanovením § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, s odkazem na extrémní nesoulad skutkových zjištění a závěrů nalézacího soudu, odvolací soud posoudil, zda k takovému pochybení došlo, proto odvolací soud ověřoval, zda rozhodnutí nalézacího soudu netrpí absencí srozumitelného odůvodnění rozsudku, zásadními logickými rozpory ve skutkových zjištěních a z nich vyvozených právních závěrech, zda nebyly opomenuty a nehodnoceny stěžejní důkazy (srov. usnesení xanon [číslo] ze dne [datum], sp. zn. III. ÚS 1800/10), a dospěl k závěru, že takové vady v přezkoumávaném rozsudku nejsou,

neboť v odůvodnění rozsudku bylo provedené dokazování zhodnoceno v potřebném rozsahu a opatřené důkazy byly také řádně a v souladu se zákonem zhodnoceny, kdy soud prvního stupně v odůvodnění svého rozsudku uvedl, na podkladě kterých důkazů zjistil průběh skutkového děje a pečlivě se zabýval i obhajobou obviněných, v potřebném rozsahu vysvětlil, proč neuvěřil jejich obhajobě a důkazům, které ve svůj prospěch předkládali, kdy je možno konstatovat, že skutková zjištění soudu prvního stupně jsou správná, správně byly provedeny všechny rozhodné důkazy z hlediska posouzení viny obžalovaných, správná je i právní kvalifikace jednání obžalovaných a správně byly uloženy i tresty jednotlivým obžalovaným, kdy všechny tyto výroky nalézací soud přesvědčivě zdůvodnil a na tuto jeho argumentaci v odůvodnění rozsudku, který je odvoláními napadán je v tomto směru možno odkázat.

17. V souvislosti s jednotlivými uplatněnými odvolacími námitkami obžalovaných je pak možno nad rámec výše uvedeného konstatovat, že nelze přisvědčit námitkám obžalované [jméno] [příjmení], případně dalších obžalovaných, kteří se s poukazem na princip akcesority účastenství snažili zpochybňovat závěr o své vině s poukazem na otázku viny hlavního pachatele, za něhož nalézací soud označil [jméno] [příjmení]. S vědomím, že jeho trestní věc byla vyloučena v rámci odvolacího řízení k samostatnému projednání a rozhodnutí, tudíž o jím uplatněných námitkách proti rozsudku nalézacího soudu, kterým byl uznán rovněž vinným, bude rozhodováno samostatně, je nutno konstatovat, že ani tato okolnost nemůže obžalované, jejichž odvolání jsou nyní projednávána vyvinut z vědomé účasti na stíhané trestné činnosti, ať již jimi páchané ve formě spolupachatelství k jednání nalézacím soudem v jeho rozsudku tvrzenému jednání [jméno] [příjmení] či ve formě účasti, pomoci na jednání tvrzeného hlavního pachatele. Nalézací soud v svém rozsudku podrobně a přesvědčivě zdůvodnil, proč má vinu jednotlivých obžalovaných za prokázanou a z jakých konkrétních důkazů, na základě jakých skutečností lze dospět k důvodnému závěru i o naplnění subjektivní stránky ve formě nejméně eventuálního úmyslu, když je však nutno konstatovat, že u většiny obžalovaných lze dovodit naplnění subjektivní stránky jejich účasti na stíhané trestné činnosti ve formě přímého úmyslu, neboť z jejich aktivní účasti na této trestné činnosti, s vědomím jejich zistné motivace k této účasti a míry majetkového prospěchu, kterého takto dosahovali ani jiný závěr pro jejich vědomou účast na předmětné trestné činnosti dovodit nelze. Pokud je obžalovanými zpochybňováno porušení jednotlivých rozsudkem konstatovaných ustanovení zákona o DPH, je v této souvislosti nutno především zdůraznit, že v případě, kdy jednotlivé daňové subjekty, kteří jsou označeni rozsudkem za missing tradery, podávaly daňová přiznání k DPH, pak za situace, že v nich uváděné údaje neodpovídaly realitě, zejména v nich byl zatajován nákup zboží z jiného členského státu, či tento nákup byl uváděn ve zkreslené výši, naopak tyto nákupy byly nahrazovány předstíranými nákupy zboží v tuzemsku, tedy s příslušnou DPH odpovídající tvrzené výši nákupů v základu daně, přičemž takto tyto daňové subjekty při uvedení v zásadě správných údajů v daňovém přiznání o následném prodeji zboží v tuzemsku tuzemským společností 4Company, [příjmení] [příjmení] [jméno], [anonymizována čtyři slova], jednotlivé daňové subjekty dosáhli v souvislosti s nákupy zboží z JČS a následným prodejem tohoto zboží v tuzemsku minimální daňové povinnosti, v rozporu se zákonem o DPH právě v důsledku toho, že cíleně nákup v JČS EU do daňových přiznání nepřiznávali vůbec či ve výrazně nižším rozsahu, předstírali nákupy zboží v tuzemsku, k čemuž prokazatelně nedošlo, a to s cílem uplatnit tak daň na vstup ve výši nejméně blížící se výši reálně daně na výstupu při následném prodeji zboží jiným výše zmíněným tuzemským společností, přičemž motivace tohoto jednání, na němž se jednotliví obžalovaní v rozsahu rozsudkem konstatovaném podíleli, bylo buď minimalizovat výši přiznávané DPH či dokonce uplatnit požadavek na vyplacení nadměrného odpočtu, a to v rozporu s realitou, z níž je jednoznačně zřejmé, že předmětné zboží bylo nakoupeno od společnosti z JČS bez daně, přičemž daňový subjekt měl v důsledku toho povinnost tento nákup přiznat ve smyslu § 25 ZDPH, jak ostatně konstatoval již nalézací soud ve výši odpovídající nákupní ceně z JČS, přičemž obžalovaní, pokud jednali za tyto daňové subjekty či na trestné činnosti se podíleli způsobem v rozsudku popsáním si byli vědomi i porušování ustanovení § 72 odst. 1, pokud v daňových přiznáních byl předstírán nákup zboží v obdobné hodnotě základu daně, v jakém bylo ve

skutečnosti nakoupeno z JČS, aby při následném prodeji v tuzemsku téhož zboží přiznaná DPH na výstupu z tohoto prodeje neznamenal vnik reálné daňové povinnosti z těchto obchodů, jak správně popsal ve svém rozsudku již nalézací soud. Přitom si obžalovaní museli být vědomi nesmyslnosti zařazování jednotlivých daňových subjektů, missing traderů, do těchto obchodů a s tím spojené skutečnosti, že tyto společnosti v daňovém přiznání, pokud je vůbec podají nepřiznají reálnou daňovou povinnost spojenou s nákupem zboží z JČS a jeho následným prodejem v tuzemsku, neboť pokud by takto jednáno nebylo, postrádal by karuselový řetězec, který byl vytvářen při každém jednotlivém přeprodeji smysl, když cílem tohoto řetězce bylo, aby konečný odběratel zboží nemusel přiznat reálnou daňovou povinnost spojenou s nákupem zboží z JČS, neboť pouze za tímto účelem byl do řetězce missing trader vložen, přičemž reálný odběratel zboží, který o tomto jednání rovněž musel vědět, když tyto řetězce byly vytvářeny právě v jeho prospěch, neboť si při nákupu přes missing tradera mohl na vstupu započíst DPH z tvrzeného nákupu od tuzemské společnosti, což by nemohl v případě odběru zboží přímo od dodavatele z JČS, čímž je vysvětlena i opatrná a účelová výpověď především zástupce spol. 4Company. Z provedeného dokazování před nalézacím soudem pak ani není pochyb o tom, že jednotliví obžalovaní, jak správně uzavřel již nalézací soud, v rozsahu v jakém se na trestné činnosti podíleli, který rovněž nalézací soud správně zjistil, věděli, že jednak daňové subjekty, missing tradeři, nemají potřebné finanční prostředky, aby mohly nákupy z JČS realizovat, že osoby za ně formálně jednající žádnou reálnou činnost nevykonávají, a tuto obchodní činnost za ně realizuje jiná osoba, mající také z těchto simulovaných obchodů přes tyto daňové subjekty daňový prospěch v podobě zkrácené daně či dokonce vylákaného nadměrného odpočtu DPH.

18. Přitom nelze souhlasit ani s představou odvolatelů, že by nalézací soud tyto své právní a především skutkové závěry činil ze znaleckého posudku z oboru ekonomiky, jak byl vypracován Ing. [jméno] [příjmení], kdy výše uvedené skutkové závěry nalézacího soudu o roli jednotlivých daňových subjektů, missing traderů, jsou nalézacím soudem důsledně činněny z výsledků před ním provedeného dokazování, kdy tato zjištění nalézací soud podrobil kritickému zkoumání v souladu s principy formální logiky a závěry, které učinil v tomto směru, jsou zcela logické, správné a odpovídají těmto důkazům, včetně závěru o nesmyslnosti dlouhodobě ztrátových nákupů zboží, především mobilních telefonů od subjektu z JČS a jejich následný prodej v tuzemsku tuzemskému plátcu DPH za cenu neodpovídající součtu základu daně, tedy nákupní ceny z JČS a výše DPH 21% z tohoto nákupu, kdy prodejní cena, za kterou pak missing trader v tuzemsku zboží prodával, by neumožnila bez ztráty uhradit nákupní cenu a výši DPH, vzniklou daňovému subjektu z tohoto obchodu, kterou by byl povinen státu prostřednictvím příslušného správce daně odvést, přičemž rozsah zkrácení daně či neoprávněného vylákaní nadměrného odpočtu DPH, či pokusu o vylákání tohoto nadměrného odpočtu nalézací soud jednoznačně ve prospěch odvolatelů stanovil z této pro daňový subjekt nevýhodné prodejní ceny, za kterou zboží prodával tuzemskému odběrateli, která nepokrývala veškerá náklady spojené s nákupem tohoto zboží, kdy tento závěr učiněný nalézacím soudem potvrdil i znalec z oboru ekonomiky Ing. [příjmení] svými výpočty, které ve znaleckém posudku učinil. Znalecký posudek tedy byl jen jedním z mnoha důkazů, z nichž nalézací soud činil svá skutková zjištění, kdy tomuto znaleckému posudku nalézací soud přiznal příslušnou důkazní hodnotu, aniž by jej však nějak preferoval nad důkazy jinými, kdy jej hodnotil s vědomím všech dalších důkazů, tedy jednotlivě i v souhrnu se všemi provedenými důkazy, jak to nalézacímu soudu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu. Argumenty odvolatelky [jméno] [příjmení] o tom, že je věcí daňového subjektu, za jakou kupní cenu zboží prodává, tedy s vědomím základní motivace jakékoli podnikatelské činnosti, dosahovat z dlouhodobého hlediska zisku, tedy nelze přiznat relevanci. Stejně tak neobstojí ani nepravdivý argument této odvolatelky, že missing tradeři, tedy jednotlivé daňové subjekty, uváděly ve svých daňových přiznáních pravdivé skutečnosti, což je zjevná nepravda, jak ostatně vyplývá již z rozsudku nalézacího soudu, který údaje uváděné v daňových přiznáních za jednotlivá zdaňovací období označil za nepravdivé, zejména pokud jde o tvrzené pořizování zboží v tuzemsku a jeho hodnotu, kdy v zásadě v tuzemsku k žádným nákupům zboží u těchto missing traderů nedocházelo, neboť žádnou reálnou podnikatelskou činnost nevyvíjeli,

prakticky veškeré nákupy zboží se uskutečnily z JČS, a to pouze formálně, kdy tyto společnosti ani reálně tvrzené nakupované zboží nepřebíraly, veškeré účetně pořizované zboží bylo z JČS od společností konstatovaných v rozsudku, které obratem formálně převáděly tyto společnosti buď na konečného příjemce či přes další obžalovanými ovládanou společnost na tohoto konečného příjemce, kdy ani reálně zjištěný pohyb zboží této fakturaci neodpovídal, nalézací soud správně konstatoval, že zboží z JČS bylo dodáváno vesměs přímo konečnému odběrateli v tuzemsku a missing tradeři s ním vůbec do kontaktu nepřišli. I toto zjištění svědčí o motivaci k takovýmto fiktivním nákupům a prodejům, kdy cílem předstíraných převodů zboží skutečně nemohlo být nic jiného, než zkrácení daňové povinnosti či dokonce vylákání neoprávněné výhody na dani v podobě uplatněného nadměrného odpočtu DPH, přičemž pokud vyplacen nebyl, stalo se tak nezávisle na vůli obžalovaných, v důsledku obezřetnosti správce daně, který tvrzením uváděným v daňovém přiznání neuvěřil, uplatněný požadavek na vyplacení nadměrného odpočtu vedl v těchto případech správce daně k zahájení vytykácího řízení. Úvahy odvolatelů, především [jméno] [příjmení], že údaje uvedené v daňových přiznáních, pokud byly podány za jednotlivé daňové subjekty, neměly vliv na možnost správného vyměření daně z přidané hodnoty, je tedy nutno označit za nesprávné, neodpovídající skutečnosti a zjištěním nalézacího soudu, jak jsou v rozsudku konkretizovány. Znovu je tedy nutno k námitkám odvolatelů, především [jméno] [příjmení] nutno konstatovat, že nalézací soud nezpochybnil tvrzení o existenci zboží dodávaného z JČS do tuzemska konečným odběratelům, zpochybnil, resp. vyvrátil však obhajobu odvolatelů, že k tomuto dodání zboží konečným odběratelům reálně došlo tak, jak je tvrzeno fakturací a provedenými platbami, kdy vytvářený řetězec přeprodeje přes jednu či více tuzemských společností, přebírajících zboží od [anonymizováno] a později i přes další dodavatele z JČS byl účelový, motivovaný právě snahou neodvést z nákupů z JČS a pozdějších prodejů zboží v tuzemsku DPH ve správné výši, případně i snahou z těchto přeprodejů vylákat nadměrný odpočet této daně, což se částečně i podařilo, přičemž za tímto účelem byli právě využiti missing tradeři, tedy jednotlivé v rozsudku uvedené obchodní společnosti, které jako daňové subjekty neuváděly pravdivé skutečnosti v daňových přiznáních o výši údajů (dani na vstupu ohledně nákupů v tuzemsku, nákupy z JČS), ani v některých případech pravdivé údaje o výši daně na výstupu, případně nepodávaly tyto subjekty daňové přiznání vůbec a toto vše bylo motivováno jednoznačně snahou o zkrácení DPH či dokonce vylákání výhody na této dani.

19. [jméno] účasti jednotlivých odvolatelů, jejichž opravné prostředky jsou tímto rozhodnutím přezkoumávány, pak jednoznačně svědčí pro závěr, že všech těchto skutečností si byli vědomi, jednali s cílem vlastního obohacení se předmětnou trestnou činností, na níž se podíleli, a to s vědomím všech rozhodných skutečností pro závěr nejenom o jejich vědomé účasti na stíhané trestné činnosti, tedy pro závěr o naplnění subjektivní stránky deliktu, pro který jsou stíháni buď jako spolupachatelé či účastníci na něm, ale i pro jejich vědomí o rozsahu, v jakém je daň v důsledku jejich konkrétního jednání zkrácena, či v jakém je neoprávněně lákána výhoda na dani, kdy z hlediska jejich viny je možno konstatovat, že učinili vše co mohli proto, aby k vyplacení nadměrného odpočtu došlo, pokud pak nebyl vyplacen, došlo k tomu nezávisle na jejich vůli, tedy skutečnost, že jednání nebylo dokonáno jim ve prospěch nelze přičítat. Obhajobu obžalovaných, že nevěděli o konkrétních skutkových okolnostech, především, že nebyli srozuměni se skutečností, že ze strany [jméno] [příjmení] či jiné osoby dochází k páchání daňové trestné činnosti, je tedy nutno odmítnout, kdy nalézací soud v odůvodnění svého rozsudku správně uvedl, na podkladě jakých důkazů a z nich vyplývajících skutečností závěr o vině jednotlivých odvolatelů činí. Pokud pak obžalovaná [příjmení] konstatuje ve svém odvolání, že z rozsudku nalézacího soudu jasné plyne jak se obchody uskutečnily, z hlediska daňové povinnosti a dovozuje z této skutečnosti, dovodit, že by se na tomto stavu podílela aktivním jednáním či opomenutím, když správce daně mohl tyto skutečnosti rovněž zjistit v rámci daňového řízení, přičemž argumentuje přerušením podnikatelské činnosti od května do prosince 2013 z důvodu jejího nepříznivého zdravotního stavu, kdy z tohoto důvodu v rozhodném období nepodávala za daňový subjekt přiznání k DPH, je nutno konstatovat, že tato okolnost na druhé straně obžalované nebránila v tom, aby v tomto období, kdy již byla

jednatelkou GAZNATE, byť formálně došlo k zápisu této její funkce do obchodního rejstříku až později ([datum]), za tuto společnost jednala, vystavovala za ni s využitím účetní [právníká osoba] faktury i další účetní doklady, které měly potvrzovat nákupy i především následný prodej zboží nakoupeného od [anonymizováno] i CIC tuzemské společnosti 4Company, o čemž svědčí mimo jiné e-mailová korespondence za [právníká osoba], jak ji popisuje ve svém rozsudku nalézací soud, pročež o vědomé účasti [jméno] [příjmení] na tomto protiprávním jednání popsaném pod bodem II. 2) až 9) výroku rozsudku nemůže být pochybností i s vědomím rovněž již nalézacím soudem konstatovaného majetkového prospěchu dosahovaného touto obžalovanou v souvislosti s takto popsanou trestnou činností, přičemž nelze pominout ani skutečnost, že obžalovaná takto jednala jako jednatelka [právníká osoba], byť formálně ještě v obchodním rejstříku zapsána nebyla, což jí však nemohlo bránit za společnost jednat. S vědomím účasti této obžalované na vystavování faktur za GAZNATE a nepodávání daňových přiznání za tuto společnost od května do prosince 2013 tedy nemůže být pochyb o vědomé účasti této obžalované na předmětné trestné činnosti, kdy nalézací soud ani nepochybil, pokud toto její jednání posoudil jako spolupachatelství na zkrácení daně u tohoto daňového subjektu v rozsahu 75.755.582 Kč za toto období května až prosince 2013, jak je popsáno v bodě II. 2) až 9) rozsudku, přičemž je nutno předeslat, že také pouze a jen v tomto rozsahu lze ve vztahu k odvolatelce uplatňovat požadavek na náhradu škody způsobenou zkrácením daně v tomto rozsahu, když ve vztahu k spol. GAZNATE se úspěšně domáhat náhrady škody v podobě neodvedené daně nelze, neboť daňový subjekt nikdy neměl a ani nemá majetek, z něhož by tato škoda mohla být byť i jen částečně uhrazena. Ostatně i jednání, které sama odvolatelka popisuje, ve vztahu ke správci daně svědčí o vědomí odvolatelky o všech rozhodných skutečnostech souvisejících s páčáním předmětné trestné činnosti, kdy jen takto lze vysvětlit počinání odvolatelky ve vztahu k daňovému řízení. [příjmení] [jméno] [příjmení] tedy není dovozována z její nečinnosti, jak se odvolatelka domnívá, ale z jejího aktivního jednání, jímž k vyvolání tohoto trestněprávního následku v podobě zkrácení daně došlo, kdy nejenomže není daňové přiznání za rozhodné období podáváno, ale obžalovaná navíc za GAZNATE vystavuje faktury, podílí se na vyvádění peněžních prostředků z účtu společnosti, má přímý majetkový prospěch z předstíraných obchodů v rámci fakturačních převodů zboží mezi subjekty z JČS od [anonymizováno] a CIC na GAZNATE, která je obratem za nižší hodnotu než odpovídá výši nákupní ceny a výše DPH prodává tuzemské 4Company, tedy s faktickou ztrátou, kdy takto nevýhodný obchod nemá jiný, než nalézacím soudem konstatovaný důvod, tím je majetkové obohacení obžalovaných, tedy i odvolatelky [jméno] [příjmení]. Ať již přitom by obžalovaná účetnictví zpracovávala osobně či s využitím jiného subjektu, ať již by daňová přiznání zpracovávala a podávala osobně či s využitím jiného subjektu, nic to nemůže změnit na tom, že povinnost podat daňová přiznání za každé zdaňovací období bylo povinností obžalované, která jí vyplývala z příslušných právních předpisů. Okolnost, že v obchodním rejstříku byl až do [datum] veden jako jednatel společnosti [jméno] [příjmení] nemůže obžalovanou z trestné činnosti vyvinít, ostatně důvody, pro které nedošlo k zápisu dříve, jednoznačně rovněž svědčí o účelovosti tohoto jednání, ve snaze zabránit správci daně v dřívější reakci na zjištěný stav nepodávání daňových přiznání k DPH za GAZNATE, ačkoli společnost fakturačně a účetně v tomto období prováděla obchody v rozsudku konstatované v objemech desítek milionů Kč. Ostatně ani obžalovaná vědoma si těchto skutečností v pozici reálné jednatelky GAZNATE, byť formálně byl jako jednatel stále veden [jméno] [příjmení], neučinila nic pro to, aby k trestněprávnímu následku, jak byl zjištěn, nedošlo, naopak se aktivně podílela na vystavování faktur pro odběratele zboží 4Company, kdy s vědomím této skutečnosti skutečně nelze dovodit, že by se na zjištěném protiprávním jednání aktivně nepodílela. Do jaké míry se na protiprávním jednání vedoucím ke zkrácení daně v konstatovaném rozsahu podílel obžalovaný [jméno] [příjmení], na něhož ve svém odvolání svaluje veškerou vinu obžalovaná [příjmení], pak bude odvolací soud posuzovat v samostatném odvolacím řízení s ohledem na vyloučení jeho trestní věci k samostatnému projednání a rozhodnutí. Nelze ani přijmout argumentaci odvolatelky, že správce daně si sám mohl výši daňové povinnosti GAZNATE zjistit i při nepodání daňového přiznání společností v rozhodném období

z fakturace proběhlé mezi [anonymizováno] a CIC jako dodavatelé GAZNATE a 4Company jako odběratelem GAZNATE, kdy je nutno připomenout, že správce daně bez podaného daňového přiznání a jeho příloh neměl šanci zjistit, s kým má obchodní vztahy tento daňový subjekt. Ostatně není pravdou ani tvrzení, že by účetnictví GAZNATE věrně a pravdivě zobrazovalo realizované obchody, kdy je nutno připomenout, již výše zmíněnou skutečnost, že reálné obchody, jak probíhaly, neodpovídají účetním dokladům a fakturám, kdy reálné obchody neprobíhaly přes řetězec, v jehož středu byla GAZNATE, ale přímo mezi dodavatelem z JČS a konečným odběratelem a [právní osoba] byla do obchodu vložena právě jako missing trader, který nebude plnit své daňové povinnosti a umožní tak konečnému odběrateli to, aby daňovou povinnost vzniklou z nákupu zboží z JČS nemusel hradit, v tomto směru je závěrům, které učinil nalézací soud po provedeném dokazování nutno přisvědčit. V souvislosti s obhajobou uplatněnou obžalovanou [příjmení] je nutno připomenout, že [právní osoba] daňová přiznání za zdaňovací období od května 2013 do prosince 2013 nepodávala vůbec, ač obchody jejím jménem byly realizovány, nejméně za aktivní součinnosti i obžalované [jméno] [příjmení], nové jednatelky této společnosti, byť nezapsané v obchodním rejstříku, přičemž právě i v důsledku nepodávání daňového přiznání k DPH v tomto období mohla odběratelská společnost v tuzemsku 4Company na svůj vstup zahrnout nákupní cenu za takto dodané zboží, včetně účtované DPH, což by při nákupu od dodavatele z JČS nemohla. Pokud tedy odvolatelka [jméno] [příjmení] se snaží zpochybnit těmito skutečnostmi, vedením řádného účetnictví za GAZNATE svoji trestní odpovědnost, argumentací, že za společnost nadále jednal a obchody uzavíral [jméno] [příjmení], apod., nelze této její argumentaci přisvědčit a je nutno ve shodě s nalézacím soudem konstatovat, že ani odvolací soud nemá v tomto směru o vině obžalované [jméno] [příjmení] pochybnosti, když jednání, které jí nalézací soud přičítá ve vztahu k trestněprávnímu následku popsanému v rozsudku v podobě zkrácené daně, vedlo k tomuto trestněprávnímu následku, na němž se tato obžalovaná podílela v úmyslu přímém, ve spolupachatelství s další osobou či osobami. O její spoluúčasti na trestněprávním následku není pochyb, byť v tomto případě nalézací soud tuto její spoluúčast posoudil pouze jako pomoc ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c/ tr. zákoníku, ani ve vztahu k bodu III. 1) až 9), kdy ve zdaňovacím období od ledna 2014 do září 2014, s využitím daňového subjektu [příjmení] [jméno] [příjmení] docházelo ke krácení DPH, přičemž [jméno] [příjmení] v době páčání předmětné trestné činnosti již byl váženě nemocen, zemřel dne [datum], kdy s vědomím i této skutečnosti, s vědomím, že není schopen sám své podnikání ovládat jej využili stíhaní obžalovaní, kdy [jméno] [příjmení] kontaktoval [jméno] [příjmení] a následně za [jméno] [příjmení] od ledna 2014 vystavovala faktury [jméno] [příjmení], dle tvrzení rozsudku nalézacího soudu podle podkladů [jméno] [příjmení], kdy pro vystavování faktur za [jméno] [příjmení] obžalovaní využili [právní osoba], jejímž jednatelem byl [jméno] [příjmení], který tuto účetní společnost ovládal s [jméno] [příjmení], kdy faktury pro odběratelskou 4Company a KSP za [jméno] [příjmení] vystavovala [jméno] [příjmení], kdy si musela být vědoma i s ohledem na částky, které v souvislosti s vystavováním faktur za [jméno] [příjmení] i spol. GAZNATE převzala od svědkyně [jméno] [příjmení], kterou také přesvědčila, aby se stala jednatelkou spol. Mimisepa, přičemž převody mezi účty i výběry peněz, včetně částky 5.728.540 Kč pro obž. [příjmení] i částky převzaté [jméno] [příjmení] za jeho součinnost na stíhaném jednání nalézací soud ve svém rozsudku podrobně popsal, kdy s vědomím tohoto majetkového prospěchu i míry účasti obou obžalovaných nemůže být o jejich vědomé účasti na stíhané trestné činnosti v tomto bodě rozsudku pochyb. Ani námitky o nedostatečné specifikaci skutku a jednání kladeného za vinu těmto obžalovaným, nemohou obstát, kdy popis skutku dostatečně specifikuje protiprávní jednání těchto dvou obžalovaných [příjmení] a [příjmení] ve vztahu k bodu III. výroku o vině a ke krácení daňové povinnosti u daňového subjektu [jméno] [příjmení], takže o jejich trestní odpovědnosti za toto jednání nemohou vznikat žádné pochybnosti, přičemž nalézací soud podrobně uvedl, na podkladě kterých důkazů má jejich vinu za prokázanou. V této souvislosti je znovu nutno poukázat nejenom na majetkový prospěch, kterého oba tyto obžalovaní dosáhli v souvislosti s krácením DPH u daňového subjektu [jméno] [příjmení], ale i na skutečnost, že právě oni zajišťovali vystavování faktur za tento daňový

subjekt, kdy tato okolnost byla výpověďmi pracovníků [anonymizováno] prokázána zcela jednoznačně, stejně jako převody peněžních prostředků a jejich výběry v hotovosti ve prospěch právě obžalovaných. Opět je nutno k námitkám odvolatelů ve vztahu k tomuto skutku konstatovat, že se mýlí, pokud dovozují, že skutková zjištění nalézací soud činil zejména na podkladě znaleckého posudku z oboru ekonomiky, neboť i z odůvodnění rozsudku je zřejmé, že tento znalecký posudek maximálně přispěl k určení rozsahu zkrácení daně v jednotlivých zdaňovacích obdobích, nicméně nalézací soud svá skutková zjištění činil ze všech provedených důkazů, včetně daňových dokladů, účetnictví dotčených společností, výpovědi svědků, jak je v rozsudku podrobně vysvětleno, přičemž takto učiněné závěry o vině obžalovaných, jak již bylo konstatováno vyplývají z provedeního dokazování, jsou správné, logické a odpovídají skutkovým zjištěním, která ze všech těchto důkazů vyplývají, a to při respektování všech zásad trestního řízení, včetně zásady in dubio pro reo, které se odvolatelé dovolávají. K námitkám těchto i dalších odvolatelů ve vztahu k závěrům znaleckého posudku z oboru ekonomiky, je nutno připomenout, že znalci nepřísluší činit skutkové a právní závěry z hlediska viny obžalovaných, toto je výlučným právem a doménou nalézacího soudu, do které i odvolací soud může zasáhnout jen za přísně omezených zákonných podmínek, přičemž nalézací soud se této své povinnosti hodnotit všechny provedené důkazy, včetně znaleckého posudku zhodnotil zcela v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, přičemž úkolem znaleckého posudku bylo pouze zhodnotit, v jakém rozsahu by došlo ke zkrácení DPH v případě konkrétní situace nestíněné v zadání posudku, přičemž ověřit a prokázat, že k takovéto situaci skutečně došlo bylo povinností orgánů činných v trestním řízení, a to na podkladě všech provedených důkazů, přičemž této povinnosti v rozsudku nalézací soud dostál, když vysvětlil, na základě jakých důkazů dospěl k závěru, že došlo nejenom ke krácení daňových povinností v rámci řetězce přepravejů zboží mezi jednotlivými společnostmi, uvedenými v jednotlivých dílčích skutcích, u jakého daňového subjektu a v jakém rozsahu. Námitky odvolatelů, že konkrétně u nich nebylo prokázáno vědomí o účelovosti fakturace obchodů přes daňový subjekt [jméno] [příjmení] s cílem dosáhnout tak zkrácení i neodvedení DPH v souvislosti s nákupem z JČS a následným tuzemským přepravením skutečnému odběrateli 4Company či KSP, který zboží dále přepradal konečnému odběrateli, tedy nalézací soud správně neakceptoval, kdy stejně jako nalézací soud ani odvolací soud nemá pochybnosti o vědomé účasti obžalovaných na těchto karuselových obchodech a cíleném využívání missing traderů za účelem zkrácení DPH při nákupech z JČS, o čemž svědčí i míra jejich obohacení, neodpovídající jen činnosti v dobré víře v rámci předmětných přepravejů. Odvolací námitky obžalované [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zaměřené proti výroku o jejich vině, nebyly shledány důvodnými, když lze zcela odkázat ve vztahu k závěru o jejich vině na přesvědčivou argumentaci nalézacího soudu, s níž se odvolací soud prakticky bez výhrad ztotožňuje.

20. Pokud pak obžalovaný [jméno] [příjmení] ve svém odvolání argumentuje tím, že zboží od [jméno] [příjmení] pouze přepravoval jednateli 4Company svědku [příjmení], je nutno zdůraznit, že v bodech III. 2) až 9), kde je vina přičítána i tomuto obžalovanému mělo být zboží od [jméno] [příjmení] prodáváno [právníká osoba] [příjmení] [jméno], jejímž jednatelem byl právě tento obžalovaný, přičemž s vědomím zdravotního stavu [jméno] [příjmení], což bylo důkazně prokázáno, je vyloučeno, aby obžalovaný [jméno] [příjmení] zboží od něj přebíral, již z této skutečnosti není pochyb o tom, že si i on musel být vědom účelovosti vložení do řetězce tohoto daňového subjektu, který bude působit v roli missing tradera v řetězci přepravejů, kdy opět je nutno připomenout i majetkový prospěch tohoto obžalovaného, neodpovídající pouze případné obchodní marži z přepravejů předmětného zboží. Vložení jeho [právníká osoba] do obchodů s mobilními telefony tedy bylo pouhou snahou zmást správce daně tím, že mezi odběratele zboží z JČS, missing tradera, který neplní svoji daňovou povinnost vůbec či v ní uvádí nepravdivé skutečnosti a konečného příjemce v tuzemsku bude fakturačně umístěna další společnost, která v zásadě správně bude uvádět skutečnosti rozhodné pro výpočet daňové povinnosti k DPH, nicméně takto jednoznačně obžalovaný [jméno] [příjmení] jednal s vědomím, že [právníká osoba] [příjmení] je do obchodů účelově vložena, a že svoji daňovou povinnost nebude plnit buď řádně

či vůbec, jiný smysl totiž zapojení [jméno] [příjmení] do těchto obchodů s vědomím jeho zdravotního stavu ani mít nemohlo. Závěr nalézacího soudu o vědomé spoluúčasti i tohoto odvolatele na předmětné stíhané trestné činnosti je tedy opět správný a jediný logicky možný, přičemž pokud tuto jeho spoluúčast na stíhaném jednání nalézací soud posoudil jako pomoc ke spáchání předmětného daňového deliktu, není mu v tomto směru co vytknout. Pokud se obžalovaný [jméno] [příjmení] snaží argumentovat tím, že on sám řádně daňovou povinnost plnil za KSP, je možno konstatovat, že tato okolnost nemá na trestnost předmětného jednání vliv, neboť ke krácení DPH docházelo ke škodě státu u jiného, v řetězci předprodejů předcházejícího daňového subjektu [jméno] [příjmení], přičemž pro vinu obžalovaného [jméno] [příjmení] je rozhodující skutečnost, že této okolnosti si byl vědom a aktivně přispíval ke vzniku trestněprávního následku svým jednáním, které je v rozsudku opět dostatečně konkrétně popsáno, přičemž okolnost, že takto jednal s vědomím všech rozhodných skutečností o okolnostech páčání předmětné trestné činnosti je dostatečně prokázána. Argumentace soudními rozhodnutími ve vztahu k reálným nákladům při byt' i fiktivní fakturaci v odvolání tohoto obžalovaného je tedy zcela nepatřičná a tato soudní rozhodnutí, již se dovolává, nedopadají na předmětné protiprávní jednání, pro které byl uznán vinným. Ani o vině tohoto obžalovaného tedy nelze mít důvodné pochybnosti, a to ani z hlediska aplikace zásady in dubio pro reo, přičemž správná skutková zjištění nalézacího soudu ve vztahu k jeho protiprávnímu jednání, jímž se podílel na vzniklém trestněprávním následku v podobě zkrácení DPH, nalézací soud promítl i do přílehavé a zákonu odpovídající právní kvalifikace jeho jednání.

21. Důvodnou pak byla shledána, ovšem jen částečně, odvolací námitka [jméno] [příjmení] ve vztahu k adheznímu výroku rozsudku, jak bude dále rozvedeno, nicméně je nutno odmítnout argumentaci této odvolatelky, pokud namítá, že ji povinnost k náhradě škody nelze vůbec uložit, kdy ve vztahu k této povinnosti je nutno uvést, že nalézací soud správně rozhodl, a to v souladu s judikaturou, kterou cituje, že obecně je nutno dovodit povinnost odvolatelky k náhradě škody, v tomto směru je rozsudek správný, nicméně výši této povinnosti nalézací soud stanovil v rozporu s vlastními skutkovými závěry, jak bude ještě podrobně vysvětleno. Ve vztahu k daňovým subjektům GAZNATE i [jméno] [příjmení] přitom obžalování, včetně [jméno] [příjmení] majetkový prospěch spojený s nepřiznáním a neodvedením DPH z těchto daňových subjektů vyvedli, kdy z okolností obchodů, jak jsou již výše rozebrány, je zřejmé, že i prodejní cena, za kterou zboží nakoupené z JČS prodávali v tuzemsku nemohla kalkulovat s přiznáním a odvedením DPH v souvislosti s prodejem tohoto zboží v tuzemsku, kdy tato prodejní cena byla nižší než činil součet ceny nákupní a DPH, kterou by bylo nutno přiznat a odvést při prodeji zboží tuzemskému plátcí daně, přičemž pokud missing traderem bylo daňové přiznání podáno, bylo v něm účelově nepravdivě tvrzeno, že docházelo k nákupům i od tuzemských plátců a výše nákupu z JČS byla uváděna v nižší výši tak, aby výsledná daňová povinnost byla minimální, neodpovídající realitě. Právě tyto již výše podrobně konstatované skutečnosti svědčí pro závěr o účelovém jednání obžalované [příjmení], motivovaném snahou zkrátit DPH v důsledku jednání podrobně popsaného v rozsudku, s vědomím, že daňový subjekt, missing trader, v důsledku tohoto jednání i vyvedení z jeho dispozice peněžních prostředků nebude moci jako v zásadě prázdná skořápka bez reálného majetku svoji daňovou povinnost k DPH uhradit. Primárně však takto jednala obž. [příjmení] s cílem i vlastního obohacení právě z krácení daňových povinností, tudíž s vědomím všech zjištěných okolností nic nebrání uložit ji v souladu i s citovaným rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR ze dne 8. ledna 2014 sp. zn. 15 Tdo 902/2013 povinnost k náhradě škody ve vztahu ke krácení DPH u [právnícká osoba], nicméně povinnost k náhradě škody je možno uložit jen ve vztahu ke krácení DPH, na němž se tato obžalovaná aktivně podílela, tedy ve vztahu k jednání pod bodem II. 2) až 9) rozsudku soudu I. stupně. Neobstojí ani námitky uplatněné obžalovanou [jméno] [příjmení], pokud namítala promlčení nároku na náhradu škody, kdy v tomto směru je nutno odkázat na ustanovení § 636 odst. 1 a 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dle něhož právo na náhradu škody nebo jiné újmy se promlčí nejpozději za deset let ode dne, kdy škoda nebo újma vznikla, přičemž pokud byla škoda nebo újma způsobena úmyslně, promlčí se právo na její

náhradu nejpozději za patnáct let ode dne, kdy škoda nebo újma vznikla. To platí i v případě vzniku škody nebo újmy porušením povinnosti v důsledku úplatkářství spočívajícího v nabídce, slibu nebo dání úplatku jiným než poškozeným nebo v přímém či nepřímém vyžádání úplatku od poškozeného, kdy nelze vedle této objektivní lhůty pro promlčení dovodit ani uplynutí tříleté subjektivní lhůty, neboť správce daně požadavek na náhradu škody uplatnil ve vztahu k obžalované dříve, než tato tříletá promlčecí lhůta uplynula, trestní stíhání obviněné [příjmení] bylo zahájeno dne [datum], správce daně byl o svých právech poškozeného poučen přípisem policejního orgánu ze dne [datum] (viz č. l. 1027 – 8 spisu), tedy v tento okamžik se správce daně dozvěděl ve vztahu k jakým osobám může nárok na náhradu škody uplatňovat a správce daně požadavek na náhradu škody vůči této obviněné uplatnil dne [datum], do spisu bylo toto připojení správce daně založeno dne [datum] (viz č. l. 1029 až [číslo] spisu). Nedošlo tedy k marnému uplynutí ani subjektivní ani objektivní promlčecí doby.

22. Pokud jde o odvolací námitky obžalovaného [jméno] [příjmení] ve vztahu k bodu I. 1) až 3) výroku rozsudku o vině tohoto obžalovaného v případě daňového subjektu [anonymizováno] property, je nutno připomenout již nalézacím soudem zdůrazněnou skutečnost, že právě obžalovaný [jméno] [příjmení] byl jednatelem tohoto daňového subjektu, osobou odpovědnou za podávání řádných a zákonu o DPH odpovídajících daňových přiznání za tento daňový subjekt, a to na základě vedení řádného účetnictví daňovým subjektem, kdy nemůže obstát v tomto směru jeho obhajoba, že nevěděl o obchodech s telefony, že jednatelem společnosti byl jen formálně, že se neúčastnil obchodních jednání za společnost, že nevystavoval daňové doklady, že vše zařizoval, organizoval a řídil [jméno] [příjmení], kdy v tomto směru je nutno odkázat na judikaturu Nejvyššího soudu, z níž jednoznačně vyplývá, že u tzv. bílých koní i dalších osob, které přijmou funkci statutárního zástupce společnosti, aniž b ji reálně vykonávali je nutno dovodit ve vztahu k případné trestní odpovědnosti za zkrácení daně minimálně eventuální úmysl k takovému trestněprávnímu následku. Nicméně ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení] je možno dovodit úmysl přímý k naplnění skutkové podstaty stíhaného zločinu v bodě I. 1) až 3), s vědomím i jeho dalšího trestněprávního jednání, které je mu správně přisuzováno nalézacím soudem ve vztahu k jednání popsanému pod body IV. 1) až 10 a VII. 1), ve vztahu k daňovým subjektům RED AMPLIO a BENTUSTEN, byť v tomto případě kvalifikovanému jako pomoc k zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku, kdy při tomto jednání se [jméno] [příjmení] při jednání s pracovníky dopravní společnosti, ale i při jednání s odběratelem viz např. výpověď svědka [příjmení] představoval pod nepravdivou identitou jako [jméno] [příjmení], kdy z takového jednání je nutno dovozovat úmysl ve vztahu k protiprávnímu jednání, na kterém se podílel. Byť k tomuto jednání ve vztahu k daňovým subjektům RED AMPLIO a BENTUSTEN došlo později, než k protiprávnímu jednání, na kterém se ve vztahu ke [právníká osoba] property podílel jako spolupachatel, je nutno i z této skutečnosti dovodit závěr, že obžalovaný [jméno] [příjmení] nebyl jen pasivním bílým koněm, ale aktivně se při vědomí všech rozhodných skutečností významných pro posouzení jeho trestní odpovědnosti podílel i na trestné činnosti popsané právě pod bodem I. 1) až 3), kvalifikované jako spolupachatelství na zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016, přičemž pokud nalézací soud posoudil tuto trestnou činnost jako pokračující, přes časový odstup mezi dílčími útoky pod bodem I. 1) a 2) první a druhé čtvrtletí roku 2013 a dílčím útokem pod bodem I. 3) zdaňovací období ledna 2014, rozhodně tímto závěrem obžalovaného nepoškodil, neboť takovéto posouzení je pro něj příznivější než právní kvalifikace dvojnásobného zločinu podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku Ani v tomto směru tedy nelze odvolání obžalovaného shledat důvodným. Z hlediska trestní odpovědnosti obžalovaného [jméno] [příjmení] pak není ani rozhodná skutečnost, zda na daňových dokladech, především fakturách jsou jeho podpisy či otisk razítka s jeho podpisem, stejně tak neobstojí ani argumentace tohoto odvolatele, že daňová přiznání podával v souladu s podklady, které měl od [jméno] [příjmení] v přesvědčení, že tyto podklady jsou správné a úplné. Předně nelze pominout, že za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2013 a za zdaňovací období ledna 2014 nebylo

daňové přiznání podáno vůbec, přičemž dále nelze ani pominout skutečnost, že v daňových přiznáních za 1. a 2. čtvrtletí roku 2013 jsou uvedeny zjevné nepravdy o nákupech v tuzemsku, v jejichž důsledku byl neoprávněně uplatňován požadavek na vyplacení nadměrného odpočtu DPH, který nebyl správcem daně uznán, již z této okolnosti si tedy obžalovaný [jméno] [příjmení] musel být vědom skutečnosti, že údaje v daňových přiznáních neodpovídají realitě, přičemž tato okolnost by jej nepochybně musela nutit jednat ve vztahu k prokuristovi společnosti a společníku [jméno] [příjmení], pokud by si nebyl vědom nepravdivosti údajů v podaných daňových přiznáních za tato zdaňovací období. Navíc pokud by nevěděl o tvrzených nepravdivých nákupech v tuzemsku, uplatněných v daňovém přiznání, musela by jej zajímat skutečnost, že jako jednatel, tedy statutární orgán společnosti o takovýchto tvrzených nákupech nic neví, kdy mu nic nebránilo reálnost tvrzení v daňových přiznáních prověřit, přičemž žádné z těchto logických kroků, které by musel odpovědný statutární orgán učinit, ve vztahu k tvrzením v daňových přiznáních, neučinil. Ze všech těchto skutečností tedy nelze mít pochyb o jeho vědomosti o stíhané trestné činnosti, na které se jako jednatel společnosti podílel, když svým podpisem stvrzoval správnost údajů na podávaných daňových přiznáních, aniž by reálně o tvrzených obchodech v těchto daňových přiznáních uváděných věděl. Pokud pak jde o míru jeho účasti na krácení daní u [právníká osoba] a BENTUSTEN, okolnost, že nebyl jednatelem v těchto společnostech, se promítla do závěrů o vině nalézacího soudu v tom, že jeho jednání bylo posouzeno pouze jako účastenství ve formě pomoci na stíhaném deliktu, nebyl tedy uznán vinným jako spolupachatel, kdy rozhodně z provedeního dokazování nevyplynulo, že by pouze na žádost [jméno] [příjmení] provedl přepravu zboží, bez znalosti skutkových okolností nezbytných pro posouzení jeho jednání jako účastenství ve formě pomoci na předmětném trestném činu. V této souvislosti nelze totiž pominout skutečnost, že se opakovaně představoval dopravcem i odběrateli zboží pod nepravdivou identitou, kdy vystupoval pod jménem [jméno] [příjmení], kdy tato skutečnost byla prokázána zcela jednoznačně i v rámci hlavního líčení před nalézacím soudem, a to i přes výhrady k provedeným rekognicím, kterým nalézací soud přiznal částečně relevanci. Nicméně i přes tyto výhrady k prováděným rekognicím není pochyb o tom, že to byl právě obžalovaný [jméno] [příjmení], kdo se představoval jako [jméno] [příjmení], a to jak při telefonických kontaktech, tak při e-mailové komunikaci i při osobním jednání. Okolnost, že jako tato osoba vystupoval právě [jméno] [příjmení], tedy byla potvrzena i v rámci soudního řízení, přičemž je nutno přisvědčit nalézacímu soudu i v tom, že pochybení při provádění rekognicí nečiní tento úkon nulitním a zcela nepoužitelným, pouze snižují jeho důkazní hodnotu, což však je vyrovnáno okolnostmi, které vyplynuly v rámci důkazního řízení před nalézacím soudem. Odvolací soud pak nemohl ani u tohoto obžalovaného přisvědčit jeho argumentaci, kterou zpochybňoval svou vinu po subjektivní stránce, kdy všechny zjištěné skutečnosti, jak je ve svém rozsudku konstatuje nalézací soud, prokazují vědomí obžalovaného o páčání předmětné trestné činnosti a jeho aktivní zapojení do této trestné činnosti s cílem dosáhnout tak majetkového prospěchu z tohoto protiprávního jednání, na kterém se podílel ať již jako spolupachatel či později jako účastník, pomocník. Důvodnými pak nebyly shledány ani odvolací námitky obžalovaného [jméno] [příjmení] ve vztahu k právní kvalifikaci jeho jednání a ve vztahu k výroku o trestu, který mu byl uložen, kdy v tomto směru lze opět zcela odkázat na argumentaci v rozsudku nalézacího soudu.

23. Ve vztahu k odvolacím námitkám obžalovaného [jméno] [příjmení] a jeho účasti opět ve formě pomoci na protiprávním jednání ve skutku pod bodem V. 1) až 4) výroku o vině u daňového subjektu [anonymizováno], je opět nutno konstatovat, že odvolací soud nesdílí námitky odvolatele ve vztahu k hodnocení důkazů nalézacím soudem, čímž se tento odvolatel snaží zpochybnit svoji vinu. Naopak je opět možno konstatovat, že nalézací soud se vypořádal v odůvodnění svého rozsudku se všemi důkazy svědčícími jak ve prospěch, tak i v neprospěch tohoto obžalovaného, přiznal jim správnou důkazní hodnotu, odpovídající každému konkrétnímu důkazu a jeho skutková zjištění i ve vztahu k vině tohoto odvolatele jsou správná a lze na ně odkázat. Nalézací soud správně konstatoval, a to ostatně i ve shodě s obhajobou obžalovaného [jméno] [příjmení], že tento roli jednatele společnosti přijal jen formálně, neměl v úmyslu skutečně podnikat, jednal dle pokynů

dalších osob, které trestnou činnost organizovaly a řídily, přičemž již ze samotné skutečnosti, že skuteční organizátoři a osoby jednající za společnosti zůstávají v pozadí, jednají přes nastrčené osoby a obchody realizují přes nastrčené podnikatelské subjekty jej musela vést ke zcela logickému a jedinému v úvahu reálně přicházejícímu závěru, že s tímto podnikáním není vše v pořádku, tedy i k závěru, že jedinou reálně v úvahu přicházející možností pro takovéto jednání je daňová delikvence, tedy krácení daňové povinnosti u daňového subjektu, za který byl z titulu jednatele oprávněn i povinen jednat, přičemž z daňových přiznání i dalších účetních dokladů, na jejichž tvorbě se rovněž podílel, musel mít i představu o objemech tvrzených obchodů a tedy i o rozsahu krácení daně z přidané hodnoty, k němuž v souvislosti s touto předstíranou obchodní činností docházelo, pokud by i soud pominul skutečnost, že z titulu funkce jednatele daňového subjektu bylo jeho povinností prověřit, zda k tvrzeným obchodům, včetně nákupů v tuzemsku dochází či nikoli. Obžalovaný [jméno] [příjmení] tedy z titulu své funkce jednatele společnosti měl možnost, pokud by chtěl, získat představu o tom, zda tvrzení uváděná v daňových přiznáních [právníká osoba] odpovídají realitě či nikoli, přičemž je nutno u něj dovodit v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR, které se dovolává, onu míru lhostejnosti k případné trestněprávní odpovědnosti za zkrácení DPH v zjištěném rozsahu, u které je nutno učinit závěr o eventuálním úmyslu k naplnění skutkové podstaty zločinu, kterým byl uznán vinným, kdy pominout nelze ani okolnosti, jimiž argumentuje nalézací soud na straně 160 rozsudku, tedy skutečnost, že v obdobné roli tzv. bílého koně působil i v dalších společnostech, okolnosti, za nichž se stal jednatelem spol. Phausto, okolnosti, za nichž funkce jednatele měla být převedena na další osobu maďarské národnosti [jméno] [příjmení], skutečnost, že právě odvolatel založil účet, přes který probíhaly finanční transakce související s předstíranými obchody s mobilními telefony, kde [anonymizováno] působila v roli missing tradera, kdy pro závěr o spoluúčasti i [jméno] [příjmení] svědčí i odposlechy, v nichž jsou mu udělovány v souvislosti s předmětnou trestnou činností pokyny k dalšímu postupu v zájmu úspěšného dokonání stíhané trestné činnosti, jak na ně poukázal již nalézací soud.

24. Ve vztahu k odvolacím námitkám [anonymizována dvě slova] je pak možno konstatovat, že ani ve vztahu k závěru nalézacího soudu o jeho vině v bodech IV. 1) až 10) u daňového subjektu RED AMPLIO a v bodu VIII. 1) u daňového subjektu [anonymizováno] ad agency nevznikají pochybnosti a správnosti závěrů nalézacího soudu je nutno přisvědčit, když sám odvolatel připouští svoji účast na získání do pozice jednatele prvně jmenované společnosti svědka [jméno] [příjmení], občana Maďarska, přičemž z okolností za nichž byl tento do funkce jednatele získán, si obžalovaný musel být vědom, že fakticky funkci jednatele vykonávat nebude, že jeho role má být jen formální, kdy jeho získáním do funkce jednatele má dojít k zakrytí skutečnosti, že za společnost fakticky budou jednat jiné osoby, přičemž takovéto jednání ani nemůže mít jiný účel než ten, že společnost, v jejímž čele v pozici statutárního zástupce je tzv. bílý kůň, se podílí na trestné činnosti daňového charakteru, je využívána ke krácení daní či dokonce k vylákání výhody na daní, v rámci jejího zapojení do předstíraných obchodních aktivit, které ovšem takováto společnost fakticky nevykonává, ostatně obdobně bylo postupováno i v případě druhé společnosti, kdy její jednatelkou se stala tchýně odvolatele, přičemž v obou případech není z výsledků provedeního dokazování pochyb o tom, že to byl právě obžalovaný [příjmení], kdo je v zájmu osoby fakticky tuto trestnou činnost organizující a řídící získal, aby vystupovali formálně ve funkci statutárního zástupce společnosti, u které pak docházelo ke krácení DPH či dokonce k vylákání nadměrného odpočtu DPH či k pokusu o vylákání tohoto nadměrného odpočtu, kdy k dokonání tohoto jednání nedošlo pro zásah správce daně, který uplatněný nadměrný odpočet nevyplatil a správnost podaného daňového přiznání začal prověřovat. Především výpověď svědka [příjmení] tedy obžalovaného z vědomé účasti na stíhané trestné činnosti usvědčuje zcela jednoznačně, zejména když není pochyb, že to byl právě obžalovaný, kdo měl rovněž dispoziční právo k účtům, přes které probíhaly peněžní transakce, které měly potvrzovat pro správce daně reálnost předstíraných obchodů s mobilními telefony i dalším zbožím, ačkoli ve skutečnosti zboží bylo od dodavatele z JČS předáno v zásadě přímo konečnému odběrateli, opět tedy fakturační pohyb peněžních prostředků neodpovídal realitě, cílem předstíraných peněžních převodů a fakturace bylo pouze vložení do řetězce

společnosti missing tradera, u něhož podávaná daňová přiznání realitě neodpovídala, s cílem zkrátit daňovou povinnost k DPH či dokonce vylákat nadměrný odpočet na této dani. Ostatně pominout ve vztahu k vině obžalovaného nelze ani skutečnost, že sám připouští majetkový prospěch z této své činnosti v řádu několika tisíc EUR, což je zisk, který by rozhodně neodpovídal v podstatě jen tlumočení při jednání s osobou svědka [příjmení], přičemž i z jednání, na němž se odvolatel prokazatelně podílel, zakládání účtů, si musel být vědom, že tento svědek, stejně jako jeho tchýně za společnosti reálně jednat nebudou, že funkci statutárního zástupce převzali jen formálně, tedy, že pro jinou osobu, fakticky za obě společnosti jednající pouze opatřil tzv. bílého koně, na něhož bude možno přenést odpovědnost za jednání dané právnické osoby. Závěr o vině tohoto obžalovaného je tedy správný, odpovídá skutkovým zjištěním nalézacího soudu a správná je i právní kvalifikace použitá soudem I. stupně v jeho rozsudku, přičemž na jeho odůvodnění lze i ve vztahu k odvolacím námitkám [anonymizována dvě slova] odkázat.

25. Ve vztahu k uplatněným odvolacím námitkám [jméno] [příjmení] je pak nutno především připomenout, že původně byl obžalobou stíhán pro spolupachatelství na zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku, a to ve vztahu k daňovému subjektu [anonymizováno] v bodě V. 1) až 4), kdy [jméno] [příjmení] bylo přičítáno jednání, spočívající v tom, že za tento daňový subjekt podával s využitím datové schránky společnosti daňová přiznání za období října a listopadu 2014 a ledna a února 2015, kdy dále se měl podílet i na provádění bankovních transakcí a zadávat sám či s [jméno] [příjmení] příkazy k převodu na bankovní účet spol. PEGENET, jejímž byl jednatelem, výnosů z tvrzené trestné činnosti krácení DPH, a to v částce 124.500 EUR, které dále převedl na korunový účet společnosti, odkud byly tyto peněžní prostředky vybrány v hotovosti či platbami kartou, kdy tohoto jednání se měl dle obžaloby dopouštět s vědomím, že [anonymizováno] nebude řádně plnit svoji daňovou povinnost k DPH, kdy s [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se takto měl podílet na zkrácení DPH v rozsahu 38.938.734 Kč u tohoto daňového subjektu. Nalézací soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že obžalovaný [jméno] [příjmení] sice věděl o původu částky v přepočtu z EUR na CZK 3.361.500 Kč, kdy v tomto směru vycházel nalézací soud nejenom z důkazů svědčících o převodu těchto peněžních prostředků z účtu [anonymizováno] na účet spol. PEGENET a z důkazů svědčících o tom, jak s těmito peněžními prostředky bylo dále odvolatelem naloženo, ale i ze zajištěných odposlechů hovorů mezi [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], z nichž tento závěr o vědomosti [jméno] [příjmení] o původu těchto peněžních prostředků rovněž činí, nicméně nalézací soud konstatoval, že nelze prokázat jakoukoli vědomou spoluúčast [jméno] [příjmení] na jednání, kterým docházelo u daňového subjektu [anonymizováno] ke krácení daňových povinností k DPH. Právě tyto okolnosti při správném závěru o zachování totožnosti skutku, vedly nalézací soud k úpravám skutkových zjištění oproti obžalobě, jak jsou v rozsudku uvedeny v bodě X. a k posouzení jednání tohoto odvolatele pouze jako zločinu podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), c), d) tr. zákoníku, dle nalézacího soudu ve znění zákona účinného do 30. 6. 2016, se sazbou trestu odnětí svobody od dvou do šesti let, správně mělo být uvedeno dle trestního zákoníku účinného v době spáchání činu, tedy od října 2014 do února 2015. Je nutno konstatovat, že právní úprava účinná v době páčání předmětné trestné činnosti je při této právní kvalifikaci příznivější ve smyslu § 2 odst. 1 a 3 tr. zákoníku oproti právní úpravě platné v současné době, za účinnosti zákona [číslo] tedy od [datum], kdy by jednání odvolatele, pokud by bylo spácháno po tomto datu, bylo posouzeno již jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, 4 písm. b), c), d) tr. zákoníku, za který zákon stanoví trest odnětí svobody přísnější, v sazbě od dvou do osmi let. Citovaným zákonem [číslo] přitom bylo ustanovení § 214 a § 215 včetně nadpisů zrušeno, přičemž protiprávní jednání dříve kvalifikované jako trestné činy podílnictví a podílnictví z nedbalosti je dnes postihováno právě podle ustanovení § 216 a § 217 tr. zákoníku jako Legalizace výnosů z trestné činnosti a Legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti, v žádném případě tedy trestnost jednání, které je odvolateli přičítáno, touto novelizací trestního zákoníku zákonem [číslo] nezanikla. Ne zcela přesné vymezení platnosti zákonného ustanovení, dle něhož jednání obžalovaného bylo posouzeno, správně mělo být uvedeno trestního zákoníku účinného do 31. 5.

2015, však rozhodně nemělo vliv na správnost závěru o vině, právní kvalifikaci jednání obžalovaného a nemohlo mít vliv ani na ukládání trestu tomuto obžalovanému. Pokud pak obžalovaný [jméno] [příjmení] zpochybňuje svoji vědomost o předmětné trestné činnosti daňového charakteru, z níž pocházely peněžní prostředky poukázané ve prospěch účtu [právníká osoba], kterou odvolatel ovládal, je nutno připomenout, skutečnosti uvedené nalézacím soudem v bodě 52. rozsudku, a to zjištění ve vztahu k propojení tohoto odvolatele přes nevlastní dceru [jméno] [příjmení], která byla jednatelkou [právníká osoba] před tím, než se jednatelem stal v červnu 2013 [jméno] [příjmení], který tuto funkci vykonával až do února 2015, tedy i v době páchání předmětné trestné činnosti, kdy pominout nelze ani roli Ing. [příjmení] [příjmení], který přes [právníká osoba] s.r.o., která byla společníkem [anonymizováno], tento daňový subjekt ovládal. S vědomím, že právě odvolatel [jméno] [příjmení] měl pro [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] [právníká osoba] zajistit, aby i jejím prostřednictvím docházelo v rozsudku popsáných obchodech ke krácení daňové povinnosti, s vědomím propojení odvolatele s touto společností a s vědomím obsahu hovorů, které vedl s [jméno] [příjmení], který je rozsudkem označován za organizátora a hlavního hybatele předmětné trestné činnosti, při vědomí jejich vztahu, vyplývajícího z těchto hovorů, není pochyb o správnosti závěrů nalézacího soudu, že [jméno] [příjmení] musel mít vědomost o původu předmětných peněžních prostředků zaslaných na účet [právníká osoba], tím spíše, že žádný reálný důvod pro převod těchto peněžních prostředků neexistoval, jak bylo provedeným dokazováním prokázáno. Obhajoba obžalovaného o důvodech, pro které nabádal [jméno] [příjmení] v hovorech, byť vedených až následně s větším odstupem po převodu peněz k opatrnosti a, „konspirační mluvčí“, pak nemůže rovněž obstát při vědomí celkového obsahu vedených hovorů, byť pocházejí až z období po páchání předmětné trestné činnosti. Z hlediska závěru o vině pak obž. [jméno] [příjmení] nemůže vyvinet ani skutečnost, že následně z účtu [právníká osoba] poukázal zpět na účet [anonymizováno] částku 50.000 EUR, neboť rozhodně důvodem takového zpětného převodu nebyla okolnost, že by realizovaná platba byla nedůvodná, když zpětný převod této částky je nutno považovat za užití či převedení peněz na jiného, ve smyslu ustanovení § 214 tr. zákoníku v té době účinného, takže ani tato skutečnost nemůže obžalovaného [jméno] [příjmení], jednajícího za [právníká osoba] vyvinet. Smysl takového zpětného převodu je pak vysvětlitelný snahou předstírat vzájemné obchodní aktivity mezi PEGENET a [anonymizováno], ať již by byl jejich původ jakýkoli, např. tvrzené vrácení půjčky, které mělo vést k předstírání legálního původu předmětných peněžních prostředků, tedy původ nesouvisející s předmětnou stíhanou trestnou činností daňového charakteru. Ani odvolací námitky [jméno] [příjmení] tedy nebyly shledány důvodnými.

26. Pokud pak jde o odvolací námitky [právníká osoba] [anonymizováno] CZ ani ty nemohly být shledány důvodnými, když je nutno připomenout, ve vztahu k právní kvalifikaci jednání tohoto subjektu tytéž skutečnosti, jako v případě [jméno] [příjmení] ve vztahu k časovému použití trestního zákoníku na protiprávní jednání, kterým byla tato společnost uznána vinnou. Pokud tato společnost v podaném odvolání zpochybňuje původ peněz v její prospěch převáděných a klade otázku, zda lze vyloučit, že by pocházely z běžné obchodní činnosti, když poukazuje i na skutečnost, že jediný její společník [příjmení] trading group LTD ji poskytl půjčku 10 milionů Kč, přičemž měla uzavřeny smlouvy o pronájmu s [anonymizováno] a BENTUSTEN, převedené peněžní prostředky v její prospěch jsou tedy dle odvolatelky příjmem prostředků z půjčky a běžný zisk z obchodní činnosti, zřejmě pronájmu, je nutno k této námitce konstatovat, že za odvolatelku jednala stejná osoba [jméno] [příjmení], který dle rozsudku ovládal všechny společnosti, od nichž měly být peněžní prostředky ve prospěch [anonymizována dvě slova] CZ poukazovány, tedy včetně těch, s nimiž tato společnost vůbec žádné ekonomické vazby neměla, a to GAZNATE, [anonymizováno] property a [jméno] [příjmení], přičemž stejně tak je nutno připomenout, že z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že jak tyto tři podnikatelské subjekty, tak i již výše zmíněné [právníká osoba] a [anonymizováno] žádnou reálnou podnikatelskou činnost nevyvíjely, byly jen prázdnými skořápkami, missing tradery, s jejich pomocí či jejichž prostřednictvím docházelo fakturačně k nákupům zboží z JČS a ihned následně k prodeji téhož

zboží buď dalšímu missing traderovi či konečnému odběrateli, který tak mohl při následném prodeji zboží na svůj vstup v vztahu k DPH vložit tuto fiktivní fakturaci od těchto společností, které mu umožnila snížit si výši daňové povinnosti k DPH z následného prodeje, což by tento konečný odběratel nemohl, pokud by nákup realizoval přímo od dodavatele z JČS. Z hlediska trestní odpovědnosti tedy s poukazem na ustanovení § 8 odst. 1 písm. a/ a § 9 zákona č. 418/2001 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, lze dovodit úmysl přímý k naplnění skutkové podstaty stíhaného zločinu, kdy osobě jednající za tuto právnickou osobu byly známy veškeré rozhodné skutečnosti o předmětné daňové trestné činnosti, okolnostech jejího páčání, přičemž i ve vztahu k převodům peněžních prostředků od [příjmení] je možno konstatovat jejich původ u společností označených v rámci předmětných obchodů s telefony a další elektronikou jako missing tradeři. Účelové snaze zakrýt původ peněz předstíráním půjčky mezi společníkem odvolatele a odvolatelem, případně nájemní smlouvou s missing traderem, tedy uvěřit nelze a nalézací soud nepochybil, pokud tomuto účelovému předstírání důvodů převodu peněžních prostředků neuvěřil, když šlo jen o způsob jak zakrýt reálné okolnosti těchto převodů, tedy vyvedení majetkového prospěchu z trestné činnosti na jiný subjekt s cílem ukrýt jej u tohoto jiného subjektu, v daném případě [anonymizována dvě slova] CZ, který za něj nakoupil v rozsudku specifikované nemovitosti, kdy cílem tohoto jednání bylo zakrýt původ peněžních prostředků získaných předmětnou daňovou trestnou činností popsanou v bodech I. až IX rozsudku. Rovněž tak skutečnost, že odvolatelka sama vyvíjela reálnou podnikatelskou činnost, ji nemůže z jednání, které bylo zjištěno a prokázáno vyvinit, kdy je jen logické, že pachatelé závažné hospodářské kriminality, tedy i daňové využívají zpravidla k ukrytí majetkového prospěchu z této trestné činnosti osob ať již fyzických či právnických, které přímo s páčáním této trestné činnosti nejsou spojeny, kdy i takto trestnou činností získaný majetkový prospěch na ně převedený se snaží zlegalizovat řádnými podnikatelskými či jinými aktivitami, kterými se snaží skutečný původ peněžních prostředků či jiného majetku zlegalizovat. Ve vztahu k původu nabytých nemovitostí, kdy odvolatelka zpochybňuje, že by na jejich nákup byly použity peněžní prostředky na ni převedené, resp. namítá, že takovýto závěr nebyl bezpečně prokázán, je nutno konstatovat, že tu je dána blízká časová souvislost mezi nákupy těchto nemovitostí a dobou převodu peněžních prostředků jednoznačně pocházejících z předmětné daňové trestné činnosti, kdy v této souvislosti nelze pominout ani okolnosti převodu zboží z dodavatelů z JČS na předmětné missing tradery a z nich na konečné odběratele, kdy tyto převody z hlediska ceny nakupovaného a prodáváného zboží by neumožnily ani plnou úhradu DPH, tedy tyto převody byly realizovány fakturačně bez vytváření zisku z tohoto přeprodeje. K další námitce, že [právnická osoba] [anonymizováno] CZ mohla nákupy nemovitostí realizovat z vlastní podnikatelské činnosti, pak nezbyvá než odkázat na přesvědčivou argumentaci nalézacího soudu v bodě 61. rozsudku, ve vztahu k míře zisku tohoto odvolatele z tvrzené vlastní podnikatelské činnosti, která by tomuto odvolateli rozhodně v daném období nákupy předmětných nemovitostí neumožnila. Nelze ani přijmout argumentaci, že by hotovostní výběry a platby s využitím platební karty, pronájem vozidla a další debetní transakce nebyly učiněny ve prospěch odvolatelky a nelze na ně aplikovat zásadu přičitatelnosti, neboť nebyly činěny ve prospěch odvolatelky, kdy je nutno znovu zdůraznit, že i odvolatelka, stejně jako další společnosti byly využívány organizátorem této trestné činnosti k dosažení cíle, jímž byla motivována i daňová trestná činnost, tedy jeho obohacení se s využitím všech těchto společností. V této souvislosti je pak nutno především zdůraznit, že předmětné nemovitosti zakoupené z peněžních prostředků pocházejících z daňové trestné činnosti byly použity především na nákup nemovitostí do majetku odvolatelky, argumentace, že z tohoto jednání neměla majetkový prospěch, proto nemůže obstát. I ve vztahu k odvolání [právnická osoba] [anonymizováno] CZ je tedy nutno konstatovat, že její námitky proti skutkovým zjištěním nalézacího soudu a použité právní kvalifikaci nebyly shledány důvodnými.

27. Důvodnými pak nebyly shledány ani odvolací námitky jednotlivých obžalovaných proti výrokům o uložených trestech. Ve vztahu k obžalované [jméno] [příjmení] nalézací soud správně ukládal trest souhrnný podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku za současného zrušení výroku o trestu, který

byl této obžalované uložen za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku rozsudkem Okresního soudu v Klatovech, sp. zn. 3T 142/2017 ze dne 5. 6. 2018 a za přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byla uznána vinnou rozsudkem Okresního soudu v Klatovech sp. zn. 3T 140/2017 dne 20. 2. 2018, a to v sazbě § 240 odst. 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, kdy uložený souhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi let a šesti měsíců, pro jehož výkon byla zařazena do věznice se zvýšenou ostrahou, nelze označit s ohledem na zjištěné okolnosti případu a míru účasti obžalované na předmětné trestné činnosti i rozsah zkrácení daně, na němž se podílela ať již jako spolupachatelka či účastnice, při vědomí i další trestné činnosti, za kterou byla v souběhu odsouzena, za nepřiměřeně přísný. právě s vědomím míry účasti této obžalované na stíhané trestné činnosti a s vědomím okolností jejího zapojení do této trestné činnosti je na místě i uložení trest zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstvech na dobu deseti let, kdy délka tohoto trestu zajistí ochranu společnosti před opakováním obdobné trestné činnosti, k jejímuž páčání má obžalovaná zjevně sklony, i v budoucnu. V rámci uložení tohoto souhrnného trestu byly správně zrušeny i výroky o trestech za sbíhající se trestnou činnost z výše uvedených rozsudků, pro kterou byla rovněž odsouzena, i výroky na tyto výroky o trestech navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením výroků o těchto trestech, pozbyly podkladu. Obžalovanému [jméno] [příjmení] pak nalézací soud správně uložil za jednání pod bodem I. 1) až 3) a pod body IV. 1) až 10) a VII. 1) úhrnný trest odnětí svobody v sazbě § 240 odst. 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, nad dolní hranicí trestní sazby v trvání šesti let, přičemž oporu v ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pak má i jeho zařazení pro jeho výkon do věznice s ostrahou. [jméno] účasti i tohoto obžalovaného, rozsah krácení daní i vylákání výhody na dani, na němž se podílel, pak rovněž ospravedlňuje uložení trestu zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstvech na dobu deseti let. Ve vztahu k trestu uloženému obžalovanému [jméno] [příjmení] za jednání pod bodem V. 1) až 4) je pak nutno konstatovat, že při chybějícím odvolání v neprospěch tohoto odvolatele nemohl odvolací soud dospět k jinému závěru, než že trest odnětí svobody v trvání tří let při aplikaci § 58 odst. 5 tr. zákoníku je sice velmi mírný, nicméně z podnětu odvolání tohoto obžalovaného jej v jeho neprospěch nelze změnit, přičemž i zařazení tohoto obžalovaného pro jeho výkon do věznice s ostrahou odpovídá ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Uložený trest zákazu činnosti ve výměře 10 let pak do značné míry mírnost trestu odnětí svobody vyrovnává a garantuje, že obžalovaný by do budoucna neměl funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstvech zneužívat k páčání obdobné trestné činnosti. V zásadě obdobně lze přistoupit i k trestu odnětí svobody, který byl uložen obžalovanému [jméno] [příjmení] za jednání pod bodem III. 2) až 9) rozsudku, kdy opět s vědomím míry rozsahu zkrácení DPH převyšující 11 násobek velkého rozsahu, s vědomím míry účasti tohoto obžalovaného na tomto trestněprávním následku, byť jeho jednání bylo posouzeno pouze jako jednání pomocníka v zásadě neospravedlňuje aplikaci § 58 odst. 5 tr. zákoníku a uložení trestu pod dolní hranicí trestní sazby § 240 odst. 3 tr. zákoníku v trvání pouze čtyř let, přičemž zařazení pro výkon tohoto trestu je zcela v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. S vědomím míry podílu tohoto obžalovaného na předmětné trestné činnosti je pak opět trest zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstvech na dobu deseti let zcela na místě. Ani odvolací námitky obžalovaného [příjmení] [jméno] ve vztahu k výroku o trestu nebyly shledány důvodnými, přičemž i v tomto případě s vědomím, že do páčání trestné činnosti zatáhl další osoby, byť nakonec tyto nebyly stíhány, s vědomím rozsahu zkrácení DPH, na němž se takto podílel, který přesáhl 12 násobek velkého rozsahu, nelze trest, který mu byl uložen stejně jako u předchozích obžalovaných shledat zcela přiměřený i míře podílu tohoto obžalovaného na předmětné trestné činnosti pod bodem IV. 1) až 4) a VIII. 1) rozsudku, nicméně při neexistenci odvolání v neprospěch tohoto obžalovaného

nezbývá než uložený trest odnětí svobody v trvání tří let akceptovat, a to i za situace, že jeho výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let. S vědomím uložení takto mírného trestu odnětí svobody, s vědomím zjištěného motivu tohoto obžalovaného, stejně jako dalších obžalovaných, účasti na této trestné činnosti, pak bylo zcela na místě uložení i peněžitého trestu, který ostatně měl být uložen i dalším obžalovaným, případně jiný trest postihující je na majetku. Za této situace uložený peněžitý trest vyměřený ve výši sta denních sazeb při výši denní sazby 20.000 Kč, tedy v celkové výši dvou milionů Kč, není rozhodně trestem nepřiměřeným i s vědomím míry účasti obžalovaného na předmětné trestné činnosti, míry jeho obohacení se z ní a rozsahu zkrácení daně, na kterém se podílel. Uložený náhradní trest odnětí svobody pro případ nezaplacení peněžitého trestu v trvání dvou let pak rovněž nelze označit za nepřiměřený, když je zdůrazněna motivační složka tohoto trestu v zájmu toho, aby obžalovaný uhradil peněžitý trest a jeho zaplacení se nevyhýbal. Obžalovanému [jméno] [příjmení] pak byl uložen trest odnětí svobody na dolní hranici trestní sazby v trvání dvou let, nepřiměřená není ani zkušební doba, na kterou byl výkon tohoto trestu odložen v trvání čtyř let, když opět je nutno konstatovat, že při neuložení trestu postihujícího i tohoto obžalovaného na majetku, je nutno uložený trest označit spíše pouze za výchovný, rozhodně tedy ne za nepřiměřeně přísný. Konečně pak i ve vztahu k odvolateli [právníká osoba] [anonymizováno] CZ je možno konstatovat, že v zásadě jí byl uložen pouze trest postihující jí na majetku, který předmětnou trestnou činností získala, trest propadnutí věci ve smyslu 19 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim a § 70 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, nemovitostí a) v obci [obec], katastrální území Písek, zapsaných na LV [číslo] vedené u KÚ pro Jihočeský kraj, Katastrálního pracoviště Písek, a to p.p. [číslo] včetně stavby rodinného domu bez č. p., stojící na těchto pozemcích, která není zapsána v katastru nemovitostí,

b) v obci [obec], katastrální území Chřešťovice, zapsané na LV [číslo] vedené u KÚ pro Jihočeský kraj, Katastrálního pracoviště Písek, a to pozemek st. [parcelní číslo], včetně stavby [adresa], obč. vybavenost, tedy rovněž nelze označit za přísný, zejména když v zásadě pouze odčerpává majetkový prospěch předmětnou trestnou činností získaný. Žádné z odvolání obžalovaných tedy nebylo shledáno důvodným ani ve vztahu k výročkám o trestech.

28. Jak již bylo výše naznačeno důvodným bylo shledáno pouze odvolání obžalované [jméno] [příjmení] proti adheznímu výroku rozsudku, kterým byla této obžalované uložena povinnost k náhradě škody, a to podle § 228 odst. 1 tr. řádu, kdy tato povinnost jí byla uložena jednak společně a nerozdílně s [jméno] [příjmení], kdy dle tohoto adhezního výroku mají společně a nerozdílně zaplatit na náhradě škody České republice, zastoupené Finančním úřadem pro [příjmení] kraj, [ulice a číslo], [PSČ] [obec] částku 3.676.434 Kč, tedy částku odpovídající zkrácení daně jednáním pod bodem II. 1) výroku rozsudku ve vztahu k daňovému subjektu GAZNATE, kde nalézací soud přehlédl, že za toto protiprávní jednání je viněn pouze [jméno] [příjmení], nikoli i ve spolupachatelství s ním [jméno] [příjmení]. Dále byla rovněž podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena pouze obžalované [jméno] [příjmení] povinnost zaplatit na náhradě škody České republice, zastoupené Finančním úřadem pro [příjmení] kraj, [ulice a číslo], [PSČ] [obec] částku 75.755.582 Kč, a to v souvislosti s jednáním popsáním pod body II. 2) až 9) ve vztahu k daňovému subjektu GAZNATE, kde je zkrácení DPH v tomto rozsahu kladeno ve spolupachatelství za vinu [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], nicméně stát zastoupený správcem daně uplatnil nárok na náhradu škody jen ve vztahu k obžalované [jméno] [příjmení], nikoli i k [jméno] [příjmení], ač i on byl zkrácením daně v tomto rozsahu uznán vinným. V této souvislosti je nutno konstatovat, že je právem poškozeného vybrat si, proti kterému ze stíhaných obžalovaných bude náhradu škody uplatňovat, rozhodně však požadavek k náhradě škody nemůže uplatňovat ve vztahu k obžalovanému, který stíhán pro konkrétní skutek, či dílčí útok není. Obžalované [jméno] [příjmení] tedy nelze uložit povinnost k náhradě škody, a to ani společně a nerozdílně s dalším obžalovaným, ve vztahu ke skutku resp. dílčímu útoku, za který nebyla obžalobou stíhána, bod II. 1), za který je stíhán pouze [jméno] [příjmení], nikoli i ona, a za který za této situace ani nebyla a

ani nemohla být odsouzena rozsudkem nalézacího soudu. Právě s vědomím této skutečnosti proto nezbylo než adhezní výrok ve vztahu k její povinnosti nahradit částku 3.676.434 Kč České republice zrušit, čímž není dotčen výrok o obdobné povinnosti k náhradě škody [jméno] [příjmení] z tohoto rozsudku nalézacího soudu, jemuž tato povinnost k náhradě škody byla rovněž uložena. S vědomím tohoto závěru pak odvolací soud ponechal i výrok nalézacího soudu, kterým podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro [příjmení] kraj odkázána se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není žádný další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoli výroku ve prospěch i neprospěch obžalovaných, obžalovaní jen pro nesprávnost výroku, který se jich bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu. Dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, přičemž důvody dovolání je možno měnit jen po dobu běhu dovolací lhůty.

Praha 29. dubna 2020

JUDr. Bohuslav Horký senátu
předseda senátu